

Mehmet Taş

- şiirler -

Yayın Tarihi:

17.12.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Mehmet Taş

Elbistan'da doğdu..Asıl uğraşısı öykü yazarlığı. Öykü dalında çok sayıda ödüle layık görüldü.Öğretmen, baba, dede...

Açelya

Sürgün yemiş yüreğimi al da git
Ruhumu azaba salma Açelya
Sensiz gecelere sığmaz düşlerim
Bana nedenini sorma Açelya
İçimde volkanlar yanar an be an
Her gece hasretten gergef işlerim...
Aşkın büyüsünü bozma Açelya.

Duysaydın gönlümün feryadını ah
Geceler bu kadar hoyrat olmazdı
Senli iklimlere umut götüren
Gemiler limana bomboş dönmezdi.
Kıraç yüreğime yağmur yerine
Göz yaşlarım bir kor olup akmazdı
Yeter.Hasretinle yakma Açelya...

Sen gittin,adını koydum bu şehre
Bu sokak,bu cadde ,bu park Açelya
Doğan her bebeğin adı senindir
Her ağlayan benim,gülen Açelya
Kalksın ülkelerin sınır taşları
Bir tek hükümdar sen, bir tek dünya sen
İstemem bir başka dünya Açelya

Sürgün yemiş yüreğimi al da git
Ruhumu azaba salma Açelya...
Sevda pazarında ben bir köleyim
Al götür kapıda her gün öleyim
Sensizlik ölümden beter Açelya
Yüreğim bir yangın yerine döndü
Al beni de götür.Götür Açelya

Mehmet Taş

Ağama Mektup

Bu bir şiir değil. Bu bir iç çekiş, yalvarış. Bu bir sitem. Bu kendi kaderine başkaldırış.

Ağam,
Gözüne kurban olduğum,
Yollarına yüzüm sürdüğüm,
Kuru çaylarında çakıl,
Akan deresinde yosun olduğum.
Umudum, hayalim, varlığım.
Aşımı verenim, suyumu akıtanım
Başım tacı Ağam.
Ben ki gözyaşım ile yıkamışım eşığini
Gözümü açmışım, sen
Uyumuşum, kalkmışım uykudan yine sen.
Senden başka ulu çınar görmemişim.
Sen konuştuğunda yel olmuş usul usul
Sen öfkeli olduğunda fırtınalarda kalmışım
Boğulmuşum, boğulmuşum, boğulmuşum..

Ağam,
Yoluna öldüğüm ağam
Ayağının tozuyum
Ben ki marabayım kapıda
Neye hükmüm geçer, neyi bilirim.
Hüküm sende, karar sende
Ben ki boynum kıldan ince
Şenin ki sözün kılıçtan keskin
İçimde fırtınalar eser dindiremem
Dilimin ucuna gelir de onca söz, söyleyemem
Sen anlatırsın,
Sen bağırırsın
Ben anlamamış olsam da öylece bakarım bön bön
Sormaya, sorgulamaya korkarım.
Çünkü anlamam bunca insanın bunca kötü sözü nereden bulduğunu
Anlamam bunca insanın gönül kırmak için neden yarıştığını

Ağam,
Yoluna kurban olduğum,
Sürüşüne çoban,
Yazlığına gölge
Kışlığına kar olduğum
Yüreğin mi daraldı ki sözün berk çıkar
Öfken mi kabardı ki gözlerin tuhaf bakar
Sen ağamsın, velinimetim
Sen geniş ol ki marabaların da geniş olsun..
Darlık hasta eder .
Oysa sen ağamsın, dermanımsın..
Ben korkarım, boğulurum bön bön bakarım.
Ağam,
Gadanalam,
Ben cahilim ki söz bilmem

Yol bilmem yordam bilmem
Kırma gönlümü kurban olam

Mehmet Taş

Ağlamak İstiyorum

Bu gece gözyaşımla ıslatıp da suları
Gönlümdeki ateşı harlamak istiyorum
Yokluğuna şarkılar söyletip yıldızları
Resmine baka baka ağlamak istiyorum.

Aşka kurban verdiğim geçmiş yıllarım için
Tomurcukken kuruyan sevda güllerim için
Boşluğu sarmalayan yorgun kollarım için
Ağıtlar yaka yaka ağlamak istiyorum.

Varsın da gözyaşımdan okyanuslar oluşsun
Yeter ki hayalimle o hayalin buluşsun
Hıçkırığım bu gece varsın sana erişsin
Kahkaha ata ata ağlamak istiyorum..

Nerdesin ne haldesin sadece bilmek için
Mutlu musun yaslı bir kere görmek için
Seni unutamadım, bu sözü demek için
Yollara düşe kalka ağlamak istiyorum

Mehmet Taş

Ağlarken Avunduğum Ninni

Ağlarken avunduğum ninni
Gülerken saçığım gün ışığımdın.
Geceler dolarken ıssız odama
En onulmaz korkularımda
Üstüme çektiğim yorgan
Beklediğim sabahımdın...
Serin söğüt gölgelerinde
Güttüğüm kuzuların yorgunluğunu atarken
Ufukların ötelere
Uzanan hayallerimdin.
Beklediğimdin, beklenenimdin...

Bir başıma çıktığım yolda
Heybemde bir kuru azık
Bir yudum su mataramda
Ve başımda kavak yelleri gibi esen
Bilmediğim görmediğim sendin...

Bir yağmur gibi indin
Kararan göklerin ardından
Can çeken gönöl ırmağıma
Yeşeren otlarım sen
Yeni doğan filizim sen
Sen oldun bahar sevincim....

Mehmet Taş

Ahdime Vefada Kusur Arama

Yıldızlı semaya dalınca gözler
Kurulan hayaller vuslat üz redir
Ne bir ses duyulur ne de bir soluk
Anlatacak her şey yalnız özdedir
Can ile göz göze gelinir o an
Yıldızlı semaya dalıca gözler

Ağlamak mı yoksa gülmek mi gerek
Hasretin içimde alev alevke
Aklıma sığmıyor uzanan yollar
Can,vuslat için''koş da gel''derken
Sımsıcak bir kucak açılmış orda
Ağlamak mı yoksa,gülmek mi gerek.

İnan ki bu hasret çekilmez böyle
Kuru yere düşmüş tohum gibiyim
Mümkün mü goncaya dönüşüm. Söyle
Her fermana hazır esir gibiyim
Hudut taşlarında sürünür bağrım
İnan ki bu hasret çekilmez böyle

Ahdime vefada kusur arama
Yad elin diline düşmedi adın
Sana hiç siteme el vermez içim
Sitemle yan yana olmuyor adın
Bir kere...Bir kere görmek muradım
Ahdime vefada kusur arama

An olur ki susar söz varken diller
Konuşan yalnızca gönüller olur
Bilirim ki bana sus dersin gayrı
Susmakla asude olacaksan can
Bundan sonra artık konuşmam gayrı
An olur ki susar,söz varken diller.

Bilesin ki bunlar son değil sözde
İçimde. içimde ummanlar büyür
Her nereye baksam görünen sensin
Sensin günlerime başlayan seher
Söylemeye takat bulursam eğer
Bilesin ki bunlar son değil sözde..

Mehmet Taş

Alın Şu Gönlümü Yare Götürün

Alın şu gönlümü yare götürün
Sensizlik bağrına tak etmiş deyin
Ağır oldu amma verdiğin ceza
O densiz bunları hak etmiş deyin

Bezirgandı hayal alır satardı
Hayal aleminde sarhoş yaşardı
El aleme hep yukardan bakardı
Bunların hepsine çark etmiş deyin

Şimdi bir zavallı şimdi bir derviş
Anladı aşk denen muamma neymiş
Dünyanın malına sırtını dönmüş
Her şeyi bir anda yok etmiş deyin

Bir mecnun ki Leyla'sı yok çölü yok
Şaşırmış gidecek bir tek yeri yok
Sürünmeye bile şimdi halı yok
Yaptığı hatayı fark etmiş deyin

Alın şu gönlümü yare götürün
Hasretin içine tak etmiş deyin
Ağır oldu amma verdiğin ceza
O densiz bunları hak etmiş deyin

Mehmet Taş

Almıla'ya Mektup

Ben hiç böyle olmamıştım Almıla
Böyle olmamıştım hiç
Rüyalarıma giriyor benzi uçuk çocuklar
Siliniyor tebessümleri bir bir
Kan sızıyor gülüşlerinden.
Çocuklar bende ölüyor
Ben çocuklarda.

Akbabalar kanat çırpıyor semalarımda
Düşmemi bekliyorlar biliyorum
Biliyorum bire bin katıyor bela
Çaresizim Almıla
Çaresizliğime ağlıyor geceler
Uşüyor gül yüzlü bebeler
Uşuyor sütü çekilmiş analar
Çocuklar bende ölüyor
Ben çocuklarda Almıla

Ben böyle olmamıştım hiç
Nice dalgalar erirdi sinemde
Nice başlar ki eBğilirdi önümde
Dünya bir avuç topraktı da
Sınır yoktu hayallerime..
Almıla, güneş bende doğar bende batardı
Bir kaş çatışımında çağlar kapanır
Bir gülüşümde yeniden yazılırdı tarih

Şimdi garip şimdi mahzun
Şimdi bir yaprak sarhoşluğunda
Hayalsiz umutsuz ruhsuz
Öylesine bir boşluktayım..
Ben bu değildim Almıla
Ben değildim bu
Utaniyorum
Evvelimden, ahirimden
Ülküden
Ve senden Almıla,
Senden...

Mehmet Taş

Almılaya Mektup

Ben hiç böyle olmamıştım Almıla
Hiç böyle olmamıştım
Rüyalarım giriyor benzi uçuk çocuklar
Siliniyor tebessümleri bir bir
Kan sızıyor gülüşlerinden.
Çocuklar bende ölüyor Almıla
Ben çocuklarda.

Akbabalar uçuşuyor üstümde
Düşmemi bekliyorlar
Biliyorum bire bin katıyor bela
Çaresizim Almıla
Çaresizliğime ağlıyor geceler
Uşüyor öpmeye kıyamadığım bebeler
Uşuyor sütü çekilmiş analar
Çocuklar bende ölüyor
Ben çocuklarda Almıla

Böyle olmamıştım hiç
Nice dalgalar sönerdi sinemde
Nice başlar eğilirdi önümde
Dünya bir avuç topraktı da
Sınır yoktu hayallerime Almıla
Güneş bende doğar bende batardı
Bir kaş çatışım da çağlar kapanır
Bir gülüşümde yeniden başlardı çağ.

Şimdi garip şimdi mahzun
Şimdi bir bulut sarhoşluğunda
Hayalsiz umutsuz ruhsuz
Öylesine bir boşluktayım..
Bu ben değildim Almıla
Ben değildim bu
Utaniyorum
Evvelimden, ahirimden
Ülküden
Senden...
Ve senden Almıla...

Mehmet TAŞ

Mehmet Taş

Almıla'ya Mektup

Bekledim
Bekliyorum
Bekleyeceğim
İnsan tükense de Almıla
Tükenmez yarınlar yön verecek umutlar.
Geleceksin, bir gün batımı sonrasında
Gelişinde titreyecek yer gök
Ve bitecek hasretlerin en can alıcı sancısı.
Sen umutsun Almıla
Sen sevdasın karaların en karasından.
İnsan umutlarıyla vardır Almıla
Umutlarıyla barışır yarınlarla
Umutlarıyla taşınır tarihin bu sayfasından o sayfasına
Sen aşksın
Sen tutkusun
Sen vazgeçilmezimsin...
Şimdi hangi ellerde boynu bükük
Öyle mahzun
Öyle garip
Öyle çilekeş beklemektesin.
Hangi hoyrat eller ki engel olur gelmene
Hangi bedbaht gönül ki engel olur gülmene
Sen Tanrı dağlarından indiğin gün
Sen Allahuekber dağlarında nidalandığın gün
Sen hizada dalgalandığın gün
Sen Türkmen elinde sevdalandığın gün
Yazılacak yeniden sevdamin güncesi
Allah adına
Kuran adına
Bayrak adına
Yeminim yemin olsun Almıla
Sevmedim senden ve Ülküden başkasını..

Mehmet Taş

Almıla'ya mektup 1

Almıla'ya Mektup 1

Almıla, Almıla
Uzak şehirlerin nazlı ecesi
Herkesi bu kadar sevilir sanma
Bir yıldız düşerken bir yıldız doğar
Kaybolmaz evrende ne beden ne ruh
Her varlık kendinde saklar kendini
Hayat ta ezelden kurgulanırda
Ruhlar benzerini sonradan bulur
Almıla, Almıla Asla değişmeyen tek kanun budur...

Toprak alev alev su alev alev
Bir yangın ki yüreğimin başında
Savruldukça rüzgar alev, yıldız alev ay alev
Bir alev girdabı sarar her yanı
Almıla yokluğun yakacak beni

Sen susma sen anlat sen anla n olur,
İlahi kanun ki suç yok günah yok
Gönüller yanmaya başladığında
Onu söndürmeye asla imkan yok..,

Gece sessiz. Gece hüzün gece yalnızlık
Bir yıldız kayıyor boşluğa doğru
Almıla, Almıla kayan ben miyim
Deliler köyünde kaybolup gittim
Ummanı damlayla sayan ben miyim..

Sorular zihnimde örümcek ağı
Çözdükçe karışır uç vermez oldu
Kapatma kapını yüzüme n olur,
Yarının bugünden bilinmez oldu
Bir ışık, bir ışık gönder göklerden
Boğsun karanlığın soğuk yüzünü
Bir ışık gönder ki ruhum şad olsun
Bir ışık bir ışık yalnız Almıla..

Mehmet Taş

Almıla'ya mektup 3

Almıla'ya mektup 3

Saat yorgun tik taklarıyla geçti gece yarısını
Son sigaram da kül oldu çoktan.
Ey gündüzlere sığmayan efkârım
Geceler nasıl da dopdolu senle.

Kör bir kuş kanat çırpı geceye
Bir köpek uludu korkak ve mağrur
Sessizlik bir kurşun yedi ki birden
Darmadağın oldu her taraf birden

Almıla, yorgunum paramparçayım
Çatlak dudağımda adın serinlik
İçimde kocaman bir boşluk var ki
Bıraksam karanlık gelip dolacak..
Bilmem ki bu böyle nasıl olacak..

Mehmet Taş

Almıla'ya Mektup 4

Geceye bir cemre düştü Almıla
Yeniden yeşerir bütün umutlar
Yıldızlar söylerken şarkılarını
Sularda dans eder yakamozlar da
Almıla aklımda gülüşün kalır..

Bir masal çağının başlangıcıdır
Bir kapı açılır ardına kadar
Bir ceylan süt sağıar ak memesinden
Yavrular mehtaba doğar
Almıla aklımda gülüşün kalır..

Bir yol ki önümde uzayıp giden
Başladığım nokta silinip gider
Uzanır huzurun kollarına da
Papatyalar akça muştular salar
Almıla, aklımda gülüşün kalır...

Ne doyumsuz arzu ne büyük huzur
Mehtaba söylenir bütün şarkılar
Yapraklar dans eder dal uçlarında
Ağaçlar sessizce meyveye durur
Almıla aklımda gülüşün kalır...

Mehmet Taş

Almıla'ya Mektuplar 2

Bugün bir gariplik çöktü geceye
Yıldızlar kaçtıkça kaçıyor benden
Dağların ardında sessiz bir çığlık
Ceyhan gözyaşını sağıyor neden...

Sen sustun diye mi yıldızlar öksüz
Suların koynunda titreşir rüzgâr
Almıla susuşun büyük işkence
Seslen de geceye bir canlılık ver..

Ömür ki sayılı takvim yaprağı
Düşenin yerine yenisi gelmez
Bir bir eksiliyor çevremizdeki
Kim bilir sırada kim var bilinmez..

Almıla yıldızlar senden doğacak
Sende başlayacak hayat ve ölüm
Susma konuş artık konuş Almıla
Bitsin yıldızların çektiği zulüm..

Mehmet Taş

Aynı Yerdeyim Yine

Ve aynı yerdeyim yine
O eski bildiğin gibi
Ertelenmiş umutlar çağındayım.
Yorumsuzluklara kurgulu düşlerim.
Ey hükmü azap olan sevgili
Hasretin girdabında perişan
Yorgun sokaklarında bu şehrin
Yine aynı yerdeyim.

Mehmet Taş

Ayrılıklar Yeniden Kavusmak için

Umut yitiği takvimlere
Yine hasreti örüyor geceler
Gün geceye devretti nöbeti
Sustu aşınası olduğumuz
Kaldırımların telaşlı sesi.
Eylül sürgünü rüzgar
Şolur karanlıklarında şehrin
Üşür dal uçlarında mehtap
Üşür yorgun umutlarımdan
Arda kalan hayallerim.
Saatler mehteran yürüyüşünde
Bir yıldız savruluyor boşlukta
Islak taşlarına kaldırımların
Bir yıldız düşüyor.
Yine görünmedi bu günde
Kavuşmanın çizgisi fallarda
Gün geceye devretti nöbeti
Umudum yarınlara.
Şimdi kendimi arıyorum
Şancılı karanlıklarında şehrin
Bütün gölgeler yitik
Bütün pencereler kör
Çalınmış,
Bu şehirde ne varsa sevdiğim.
Apansız gitmeseydin
Böyle üşümeyecekti mehtap
Hasret solumayacaktı bu şehir
Ben içimdeki gurbete mahkum olmayacaktım
yitik umutlarımı
Solgun aynalarda aramayacaktım
Yine görünmedi bugünde
Kavuşmanın çizgisi fallarda
Oysa, ayrılıklar yeniden kavuşmak içindi...

Mehmet TAS

Mehmet Taş

Balıkçı

Salıcak sahilinde bir akşamüstü
Yosun kokuyordu kaldırımlar.
Çıgıllıklarında aç kalmış martıların
Öltesini denize attı yaşlı balıkçı.
Ya nasip dedi sessizce
Ya nasip.
Varsa kismetimizde denizden nasip
Dolmasa da kovamız
Doyacaktır günlerdir sabreden midemiz.
Deniz durgun,
Deniz akşamın alacalı mahmurluğunda
Adam yetmişine merdiven dayamış
Hayatın bitmeyen yorgunluğunda..
Önce titredi
Kasıldı sonra kamışın ucunda misine
Belli ki akşama varmadan vakit
Düşecekti bir balık midesine.
Titredi elleri omuz başına varana kadar
Beklemek gerekecekti beklediği kadar
Çekti umutla yavaş yavaş öltesini
Gördü balığın çaresiz kıpırdamasını
Küçük bir balık sanki yalvarmaktaydı adama
Belli ki yem olma niyeti yoktu akşama
Tuttu yavaşça titreyen bedeninden
Attı kovanın titreyen sularına birden
Nasip dedi dudakları kıpırdayarak
Koca denizden bu mu olacaktı çıkacak.
Balık çaresiz kıpırdanırken kovada
Bir martı belirdi birden havada
Anlamadan daha ne olduğunu adam
Bir dalışta aldı balığı kovadan
Sakalı titreyerek adamın
Bir tebessüm dizildi yüzüne
Belli ki bu akşam da yemek girmeyecekti midesine.

Kanaat getirilmezse aza
Eksik olmayacaktı çoğun başında kaza...

Mehmet Taş

Balıkçı Barınağı

Martılar suskun deniz uykulu
Yorgun balıkçılar hülyaya dalmış
Buradan kaç garip geçti sevdalı
Tahta bir masada gözyaşı kalmış

Sorsam söyler misin ihtiyar çaycı
Duvarlara sinen bu hüznün neden
Neden merdivenler hasrete çıkar
Her bir basamakta bin acı kalmış

Ufuklara dalıp giden bakışlar
Giden sevgiliyi boşuna bekler
Dinse de gözünden süzülen yaşlar
İçinde dinmeyen bir sızı kalmış..

Martılar suskun deniz uykulu
Yorgun balıkçılar hülyaya dalmış
Buradan bir garip geçti sevdalı
Tahta bir masada gözyaşı kalmış...

Mehmet Taş

Bayram Öncesi

Korlaşan akşamlarda bir hüznün sağanağı
Öksüz kalmış gönlüme şimşek şimşek doluyor
Biz ikimiz
Yetim gönlümüzde saklı çaresizliğimiz.
Sen gözlerinde ki yaşla
Benim vazgeçilmez hasretimsin.
Gülmem gülmene bağlıyken çocuğum
Senin hıçkırıklarında boğulur mutluluğum...
Gün gelecek,
Bayramlarda sevdalar kucaklaşacak
Zulmün çizdiği sınırlarda
Taş taş üstünde kalmayacak...
Sabır en büyük silahtır bilesin
Ve yalnız Allah'a güvenesin...

Bir gün batımı öncesinde
Ya da ilk ezan süslerken dağların doruğunu
Göreceksin zulmün imanda nasıl boğulduğunu...

Sen Bakü'de garip
Kerkük'de öksüz çocuğum
Bu bayram içimde duymuyorsam
Anlamıyorsam çaresizliğini
Bil ki affedilmez suçluyum.
Gülmem gülmene bağlıdır dedim ya
Şimdi kilitledim tebessüme dudaklarımı
Sen gülmeden çocuğum
Hiçbir tebessüm okşamaz yanaklarımı.
Sen Gümülcine'de garip
Kırcalı'de öksüz çocuğum
Hasretken Allahuekber sedasına semanın
Ben mil çekmez miyim gözlerine zamanın.?
Bu kararan akşamlar bin hasrete gebeyken
Bayram sevinçlerimi mahkum ettim
Şimdi sevinçlerim kırık aynada saklı
İnan çocuğum
Gülmem gülmene bağlı...

Mehmet Taş

Beddua 1

BEDDUA 1

.
Bana sadece hasret şiirleri yazmak kaldı dünlerden
Bir koca şehrin kaldırımlarına kahretmek
Giden bir trenin ardında gözyaşı
Bir geminin güvertesine karşı, mendil sallamak kaldı.
Ne yaptımsa barışamadım kaderimle
Yine çaresizliğime yenik düştü düşlerim
Hasret hasret uzarken mesafeler
Dalgın bakışlarında kuşların
Hasrete şarkılar söyledim.

Söyle!
Kendimden başka kime kahredeyim
Silinsin mi haritalardan o koca şehir
Yansın mı al renklere bürünen semaları
Yıldırımlar mı çaksın
Sular mı kabarsın...
Nasıl tutar dilim
Nasıl dualar çevrilir bedduaya
Bütün alemi yakmak istesem de
Hasretin bir bıçak olsa da ruhumu çalkalayan
Dilim tutmaz,
Bilirim ki oralarda sen varsın...
Varsın ötsün baharlarda kuşların
Çiçek çiçek doğsun güneşler sabahlarında
Huzur yağsın umut yağsın
Sana en mutlu anlar
Bana hasretin kalsın...

Mehmet Taş

Beddua 2

Kara gözlüm maden gittin gelmedin
Dalında durmayan yaprak olasın
Cehennem narına yansın yüreğin
Yağmuru özleyen toprak olasın

Pınar olsan suyun içen olmasın
Konak olsan konup göçen olmasın
Çalı olsan bir tek serçe konmasın
Kanayan yarada yaşmak olasın

Dilerim kimseler çalmasın kapın
Viraneye dönsün sarayın yapın
Ulu mahşer günü Yüce Allah'ın
Sayıp sormadığı kuldan olasın

Umutlartın hayal olsun düş olsun
Yaşadığın her mevsimin kış olsun
Başın ayak ayakların baş olsun
Körler diyarında sultan olasın...

Mehmet Taş

Bekir Ve Yusuf

Selam iki gözüm
Nur yüzlüm..
Yalnızlığın koyu gecesinde
Doğmamış umutların berraklığında
Işık ışık hayallerle selam...
Şimdi zamanı yargılıyorum
Hücremin sonsuz sessizliğinde..
İçeride taş duvarların soluması
Dışarıda gardiyan Bekir
Ve en ortalık yerde ben.
Düşüncelerimin en can alıcı yerinde
Sen varsın
Gel deyişin
Gülüştün
Uzanan ellerin ve.....
Karanlıkların ardında ışık ışık duaların..

.....
Zamanı yargılıyorum hücremde
İçeride ben

Dışarıda gardiyan Bekir

Ve en sonda onbaşı Yusuf...
Bir garip üçlü olmuşuz,
Benle Bekir aramızda demirler
Bekir'le Yusuf arasında beton duvar
Suçlu ben
Suçsuz Yusuf
Ve bir garip Bekir..

.....
Bütün kahrediciliğinde
Zamanın duracağı anı kolluyorum.
Küçük pencereimde bir dilim ay
Varlığın hikmetini yorumluyorum
Nefes nefese taş duvarlar
Nefes nefese demirden ranzam
Bir sevdalı yürek içimde.
Haykırsam
Yıkılacak duvarlar biliyorum...
Haykırsam
Çökecek bir yerlerde dar ağaçları..
Sen geliyorsun aklıma
Sevdalı mektupların geliyor
Uzak olmayan mutlu günleri düşleyip
Susuyorum...

.....
"Bayramda açık görüş var
Öpsün çocuklar ellerinden
Öpsünler açık alınlı
Cefa hamalı babalarından" diyorsun
Sildim şimdi takvimlerden
Bayramların aydınlık olmayan sabahlarını.

Hayalleriyle avunduğum
Türküler söylenmeden
Yazılmayacak bayramlar yeniden...

.....
Bu bayram
Bekir ve ben
Ben ve Yusuf
Türküleri kurban edeceğiz.

Mehmet Taş

Ben Bir Çete Üyesiyim

İtiraf ediyorum
Ben bir çete üyesiyim
Kalemim ben ve düşüncelerim
Üçlü bir çete bizimkisi
Kim ki sevgisiz yürek taşır
Kim ki damarında nefret dolaşır
Hedefindedir çetenin
Düşüncelerim sevgi sürer namlusuna kalemin
Ben sadece tetikçilik ederim...
İtiraf ediyorum
Ben üyesiyim üçlü bir çetenin

Mehmet Taş

Ben ki Hamalıyım Yüce Dağların

Gönlümü yolların tozuna serip
Şimdi sana doğru savrulmak vardı
Dağlar dokuz boğum
Yollar kırk kuyu.
Yüreğim sergene döndü dağlarda
Her rüzgâr bir parça alıp götürür
Ben gelemem...

Hayal ve hakikat karma karışık
Camlar buğulanmış
Aynalar silik
Hasreti yüklenmiş dağlar sırtına
Ben ki hamalıyım yüce dağların.
Rotam düzen tutmaz,
Ufuklar kaçak
Av oldum yabanın avcılarına

İçimde fırtına, dışımda boran
Düşlerime ortak olur kâbuslar
Hem içinde hem dışında zamanın
Göklerde bulutlar kahrını sağıar
Ruhum ıslanır.

Takvimler kusursuz
Aylar biçare
İnan mevsimlerin hiçbir suçu yok
Prangalar yüreğime oturmuş
Paslı zincirlerden kopup gelemem.

Bu sürgün şehrinin akşamlarında
Bergüzar yolladım leylak kokulu
Savur saçlarını yıldıza doğru
Sabahın koynunda kalsın hayalim
Ben gelemem hamalıyım dağların
uzan tut rüzgarın yelelerinden....

Mehmet Taş

Beni Unutma Can

(Unut bani Can demiştim ya)

Gönülden bağlandım, sevdim ben seni
Her şeyi unut da bunu unutma
Yalana yanlışa kapılıp bir gün
Sakin ola ki can beni unutma

Pir Sultan Abdal'ın saızı olurum
Görmeyen Veysel'in gözü olurum
Bastığın yerlerin tozu olurum
Geçmişi unut da beni unutma

Söyle kaç baharı yaşadım sensiz
Kaç gece ağladım, inledim sensiz
Bir şey söylemeden gittin nedensiz
Sen seni unut da beni unutma.

Mehmet Taş

Bırakıp Gitmeseydin

Sana bir şarkı söyleyecektim
Bebeğin pembe rüyalara uzanan uykularından
Ana sütü kokan masum dudaklarından
Bir şarkı söyleyecektim
Böyle apansız bırakıp gitmeseydin.
Kardelen çiçeklerinin sadakatinde
Beyaz mı beyaz
Eflatun mu eflatun
Renkler alacaktım da
Sana en aşılmaz görülen yamaçların
Kar kokan rüzgarlarından
Bir şarkı söyleyecektim.
Böyle apansız bırakıp gitmeseydin
Gözbebeklerinde ebabil kuşlarının
Sadakatini taşıyacaktım
Kızgın cehennem taşlarına inat
Kevser suyu serinliğinde
Sana bir şarkı söyleyecektim.
Gökkuşağından renkler alacaktım
Savrulan saçlarına bağlayıp da gönlümü
Bu telidir diyerek gönül sazımın
Karacaoğlan sevdasından
Sana şarkılar söyleyecektim...
Bırakıp böyle gitmeseydin...

Mehmet Taş

Bilirim

Bilirim;
Sevmezsin bir başına
Seyretmeyi yağışını yağmurun
Omuzunda kolu olmalı sevdiğinin
Aynı damlada seyretmelisin dünyayı
Gökkuşağında aynı renk
Aynı koku olmalısın toprakta...
Kır çiçekleri toplamanın anlamı olmaz
Taç örecek baş uzaklardayken.
Gezdiğin dağlarda
İçtiğin pınarlarda
Hüzün pusu kurmuştur
Tadı tuzu kalmamıştır hayatın.
Bilirim;
Şarkılar eski şarkı değildir artık
Her nota ayrı bir yalnızlık
Her yıldız umarsız bir göz kırpış
Sevmezsin ayın süzülüşünü enginlerde
Hasretli bakışlarla seyretmesini.
Sevdiğinin başı olmalı dizinde
Kulağında ninni gibi sesi
Hep yanında olmalı
Hep yanı başında
Nefesi.....

Mehmet Taş

Bilseydim

Bilseydim ki yer yoktu bana senin dünyanda
Yeşeren umutlarla sabahı beklemezdim
Pembe düşler kurak karanlık gecelerde
Ağaran şafaklara hiç umut bağlamazdım

Bir lokmacık sevgiydi senden tüm beklediğim
Bir gülüşün bir ömrün bedeli olacaktı
Bir ses, bir ses duysaydım senden bana gel diyen
Mesafeler kısalıp her yer sen olacaktı

Kimsesiz kaldırımlar yalnızlığım paylaşır
Bir sokak kedisinden daha daha da biçareym
Acizim,zavallıyımparça yanımda
Yüreğimden yaralı, yürekten sevdalıyım

Hükmü kalmadı artık takvim yapraklarının
He geçen gün menzile bir adım yaklaşıyorum
Gecelerim uykusuz gündüzüm darma dağın
Anla beni sevgili anla ölüm geliyor

Mehmet Taş

Bir Dilek Dile

Haydi bir dilek dile
Yum gözlerini usul usul
Gönlünü aç sevdalara
Bütün sevdalılar adına
Bir dilek dile sevdadan yana..
Uzat ellerini Tanrı katına
Boş dönse de duaların
Umutlar çiçek açacak diye avuçlarında
Bir bekleyiş de olsa yalandan
Bir dilek dile benden yana..
Haydi bir dilek dile
Hiç bir şey sormadan,hiç konuşmadan
Sessiz ağlayışlarından yana ayrılanların
Bir dilek dile
Son kampana çalmadan

Mehmet Taş

Bir Garip eşmeyim Ben

Yolcu geçmez dağlarda
Bir garip çeşmeyim ben
Yıldızlar bende görür en güzel düşlerini
Melekler kanadında serin yeller taşıyıp
Bende dinlendirirler nurlu bedenlerini.

Yanık köy türkülerine soluk bende bulunur
Dile gelir şiirler benim akışlarımda
Yaralı yüreklere aranan deva benim
Sevda yorgunlarına ilk ve son mola benim.

Yolcu geçmez dağlarda
Bir garip çeşmeyim ben
Avunurum sevdamın içli nağmelerinde
Bulutlar gözyaşını benden alıp götürür
Rüzgârlar serinliği benim özümde bulur

Her sabah bin umutla başlar şarkısı suyun
Her akşam bir rüyada sevdaları yaşarım

Mehmet Taş

Bir Hırsız Gizlice Düşümü Çalar

Hava kararıyor iniyor akşam
Ruhumda med /cezir zamanı şimdi
Rüzgârda tuhaf bir hasret kokusu
İssiz sokaklara yayılır durur
Esrik titreyişte bütün ışıklar
Göz kırpar gel diye çağırır şimdi

Hayal hayal dolar bütün köşeler
Her sokak bir başka çıkmaza gider
Kaldırımlar taşır en ağır yükü
Her parkeye ayrı bir hüzün düşer
Benim dudağımda hasret türküsü

Bir kuşun kanadı çarpar geceye
Bir hırsız gizlice düşümü çalar
Yorulur gözlerim yol gözlemekten
İncinir yüreğim yar özlemekten
Gönlümde fırtına eser, durulur
Düşlerime dokuz kilit vurulur.

Mehmet Taş

Bir Masal Gibi

Haydi, bre tamburi Kemal
Çal geçmiş günleri geri getirecek bir parça
Bahçesinde beyaz leylaklar açan
Mavi boyalı evin
Ceyhan'a bakan balkonunda
Her gece mehtabı seyreden Gülizar'ın
Bir bakışını yakalamak uğruna
Nelere katlandığımızı anlat.
Anlat ki yaşayalım anılarda kalan güzellikleri.
Anlat ki
Yeniden tadalım aşk denilen delilikleri.
Rüzgâr hafiften eserdi
Yapraklar dans ederdi
Suya düşünce gölgesi evin
Gülizar balkona çıkardı.
Annesi vardı şişman ve sakar
Babası herkese hep şüpheyile bakar.
Hiç kardeşi yoktu Gülizar'ın,
Ama korkmazdı kimse Gülizar'dan korktuğu kadar
Etrafındaki erkeklerden de erkek bir kızdı.
Her yönüyle mükemmel, her şeyi kusursuzdu.
İlerde yazlık sinema vardı
Ya Zeki Müren'den bir film
Ya da Müzeyyen Senar'dan oynardı
Gülizar, Gülizar
Bilmezdi ki gülüşü kalbe zarar.
Bilmezdi her gece kendisi için kırılan kolları
Bilmezdi sabahlara kadar kaç kere aşındırırdık yolları.
Ah bre tamburi Kemal
Andıkça geçmişte kalan günleri
Bir sızı saplanır yüreğimize
Ay yıkanırken sularda
Derin hülyalara dalar da
Şiirler yazardık
Şarkılar söylerdik Gülizar dolu.
Vakit bitti,
Yandı boyasız, balkonsuz Gülizarsız evin lambaları.
Çal bre tamburi Kemal
Çal ki canlansın gençliğimizin sevda dolu anıları..

Mehmet Taş

Bir Öykü Anlattım Karanlıklara

Saatler durağan tik taklarında
Takvimler duvarları eskitiyor.
Gece erken iniyor eteklerine dağların.
Kopup gelen karanlıklara
Bir öykü anlatıyorum
Kurtların solumaları doluyor satır aralarına
Ayrılık yaman kelime can
Ayrılıktan öte duramıyorum.

Gece korkulu bir düş dağ başlarında
Uyumak var
Uyanmamak pahasına.
Yıldızlara yüklüyorum
Hasretten yana ne varsa türkülerimde
Yüreğimde hiç sönmeyen bir ateş
Volkanlarla yarışıyorum.

Bir öykü anlatıyorum karanlıklara
Karanlık derin
Karanlık sessiz
Karanlık çıldırtasıya
Sesim yankılanıyor kayalardan
Rüzgarın kahrına inat
Sevdanla ısınıyorum.

Tutsağıyım bu dağların
Çağrına uymaya gücüm yok şimdi.
Takvimler inatçı
Yollar kırk kuyu
Haramiler can istiyor bağ diye

Şimdi selamımı yazdım gönülden
Kayan bir yıldızın kanatlarına
Mürekkebim hüzündendi
Hüzün ki gönlümde bir dağ çiçeği

Seni yüreğine emanet ettim
Yüregin sevdama değişmez mekân
Bu dağları aşip gelemesem
Gelip de sevdanı bulamazsam
Yitik bir diyarın öksüz çocuğu
Mavi sularına denizlerinin
Akça sevdasını yolladı diye
İnen gecelerde dinle öykümü

Bir öykü anlattım karanlıklara

Mehmet Taş

Bir Seni Sevdim

Bir seni sevdim,
Bahar yağmuru sıcaklığı vardı bakışlarında
Sonsuzluğun derinliklerinde
Kaybolmak vardı...
Ellerin değdiğinde ellerime
Erimek,yok olmak vardı.
Bütün saatler durur
Bütün limanlar boşalır
Bütün kuşlar dallarda
Tatlı nağmeler söylerdi.
Sendin soluduğum h
İçtiğim su
Gördüğüm rüya
Ne yana baksam
Dünya seninle dolardı....
Bir gülüşün vardı
Bütün viranelerde
Pembe güller açardı.
Şimdi uzaklardasın
Ellerin ,gözlerin,gülüşün uzaklarda
Şimdi yağmurlar soğuk yağıyor
Şimdi baykuşlar
Hüzzam söylüyor viranelerde...
Her gece adaklar adarım
Ay süzgün seyrederken dallarda
Duyup da feryadımı
Sana demesin diye
Bahar gülüşlerinden
Güneş gitmesin diye...
Bil ki;
Bir seni sevdim...
Bir seni sevdim
Bir de....
Seni sevdim....

Mehmet Taş

Birgün Mutlaka Döneceksin 2

Bir eylül akşamıydı. Şehrin sokakları yağmurdan sırlıslıklamdı. Evini kaybetmiş bir sokak kedisi gibi çaresizdim. Birden bütün bir şehir yabancılaşmıştı. Bir sokak lambasının altında öylece kalakalmıştım. İliklerime kadar ıslanmıştım ve üşüyordum. Telaş içinde yanımdan geçerken başını kaldırırsan görecektin. Gidişini uzun uzun seyrettim. Kahverengi bir pardösü vardı üzerinde. Ayaklarında aynı renkten çizmeler. Saçların rüzgârdan darmadağınktı ve ıslanmıştı eylül yağmurundan. Sen bilmesen de üşüyen bedenime garip bir sıcaklık, yalnızlıktan bunalan ruhuma garip bir aydınlık katmıştın. Sonra hep o köşede beklemeye başladım. Sokak lambasının altında geleceğin umudunu hiç yitirmeden bekledim. Sen hep geldin. Yağmurla geldin, rüzgârla geldin, güneşle geldin. Her gelişinde ayrı bir heyecan, ayrı bir umut getirdin. Her gelişinde mutlaka konuşacağım diyordum. Seni uzaktan gördüğümde zihnimde onlarca sözcüğü yan yana sıralıyor, sen geldiğinde hepsini unutuyordum. Zavallı sözcükler birden buhar olup eylül akşamının ağır havasına karışıyordu. Artık eskisi kadar yalnız değildim. Eskisi kadar umutsuz, eskisi kadar karamsar değildim. Odamın koyu yalnızlığında sen vardın. Adını bilmesem de, sesini hiç duymasam da her gece esrik sayıklamalarla sen doluyordun odama. Hayallerimin tek konuğu sendin. Düşüncelerimde bütün tuvallere seni çiziyor, bütün şiirleri senin için yazıyordum. Söylenmiş ve söylenecek bütün şarkıları sana adamıştım.

Mehmet Taş

Birgün Mutlaka Döneceksin 3

Bazen kendi kendime kızıyor, kendi kendimden utanıyordum. Ya seni düşüncelerimden söküp atmalıydım, ya da bir yolunu bulup konuşmalıydım. Senin olmadığı bir yerde, sana sevda dolu sözler söylemek sadece ruhuma işkence etmek demekti. Bir gün izledim.. Amacım çalıştığın yeri görmektir. Sana yakın olan insanları görmek, senin sesini duyan, seninle aynı ortamda yaşayan insanlara bakıp onlara gıpta etmektir. Arkamdan alay edip güleceklerini bile bile yan masada oturan adama aptalca sorular soran beni hiç fark etmedin. Aşk bir aptallık değildi ki. Cuma günüydü. Eylül ayına inat pırıl pırıl bir güneş aydınlatıyordu şehrin sokaklarını. Beşiktaş iskelesinde Üsküdar vapurunu bekliyordum. Birden kalabalığın arasında seni gördüm. Yalnızdın. Aynı vapurla karşıya geçecektin. Deniz durdu. Rüzgar esmez oldu.. Bütün martılar derin bir sessizlik içinde havada asılı kaldı. Bütün kalabalık karakalem resimde gezinen silginin altında yok oldu. Bir sen vardın Beşiktaş iskelesinde bir de ben.

Mehmet Taş

Birgün Mutlaka Döneceksin 4

Merhaba deyişime aldırılmaz gibiydin. Seni uzun zamandan beri tanıdığımı, bir türlü cesaret edip de konuşamadığımı anlatırken sen boğazın çok uzaklarına bakıyordun. Umursamaz görünüşünün altında gizli bir merak vardı. Heyecanlıydım ve ne konuştuğumu bilmeden durmaksızın konuşuyordum. Sonra birden gözlerimin içine bakarak "Tamam" dedin. Meğer çoktandır farkındaymışsın benim. Meğer duygularım yapayalnız değilmiş. Meğer aşk bir aptallık değilmiş.

Eylül biteli çok olmuştu. Takvimler anlamını yitireli, zamanın nasıl geçtiği umurumda bile değildi. Artık seni duyuyor, seni hissediyor ve seni dinliyordum. Sen konuşurken dudaklarından dökülen kelimeler süzme bal şerbeti olup içime içime doluyordu. İş çıkışlarında yine Beşiktaş iskelesinde buluşuyor çokça Ortaköy'e gidiyorduk. Caminin yanındaki o küçük meydan, o meydana sıralanmış kumpir fırınları ve banklar arasında dolaşan küçük beyaz kedi. Ve gözlemeci yaşlı kadının ikimiz için yaptığı dualar...

"Aşk, ortak anılarla büyür." Demişti birisi. Çok haklıydı. Birlikte yaşadığımız o kadar çok anı vardı ki. Odamın siyah yalnızlığında hep o ortak anılarla arkadaşlık ediyorum. Hayal hayal doluyorsun gözlerime. Bazen iki damla yaş, bazen de tatlı bir tebessüm oluyorsun. Hep seni yaşamak, hep senin için yaşamak kolaylaştırıyor tüm zorlukları. Akdeniz'in mavisinden Marmara'nın uçuk yeşiline kadar bütün renkleri dolaşiyor ruhum.

Mehmet Taş

Birgün Mutlaka Döneceksin 5

Bir kır lokantasında kahvaltı yapıyorduk. Eylül ayının ılık sabahlarından biriydi. Bulunduğumuz tepeden aşağıya doğru uzanan zeytin bahçesi ve gerisinde Ege denizinin maviliği gün ışığında parlıyordu. Parlayan sularda yavaş yavaş uzaklaşan yolcu gemisine bakıp " Bir gün gideceğim buralardan. " demiştin. Sanki şimşekler çakmaya başlamıştı. Sanki boğazın suları donmuş, yolcu gemisi hareketsiz kalmıştı. Bunun bir şaka olması için içimden ne kadar yalvarmış, kaç yatıra adaklar adamıştım. İlk o gece yokluğunu düşünerek uyuyamadım. Sen pembe düşlere yelken açarken ben sabaha kadar seni seyredip vücudunun her hattını zihnime işledim.

Gidişinin üzerinden tam dört eylül geçti. Sana gitme kal diyemedim. Giderken benliğimi sıyırıp alacağını, arkanda melankolik bir ruh bırakacağını söyleyemedim. Günlerce hep bekledim. Bunun bir şaka olduğunu, 18.15 vapurundan ılık tebessümlerle ineceğini, bana beni tekrar getireceğin günü bekledim.

Şimdi küçük bir şehrin yalnızlığını yaşıyorum. Beynimin en karmaşık bölgelerine kadar işlediğim hayalin soğuk odamın tek pırıltısı. Alışamadığım yokluğun içimde ince bir sızı olarak kaldı. Yine bütün şiirleri sana adıyorum, senin için söylüyorum bütün şarkıları ve her yeni günün başlangıcında bir gün bir eylül akşamında yeniden bulacağım umudunu hep yaşıyorum.

Ne kadar haklıymış "Aşk ortak anılarla büyür." Diyen yabancı...

Mehmet Taş

Birgün Mutlaka Döneceksin...1

Gece soğuk. Ürküten bir karanlık sarıp sarmalıyor dört yanıımı. Sessizliğin ruhumda çıkardığı gürültüyü dinliyorum. Kapana sıkışmış küçük bir farenin son çırpınışları gibi tüm hayallerimin yavaş yavaş yok olmaya başlayışını seyrediyorum. Oysa ne güzel hayaller kurmuştum yarınlar için.

Gidişin bu kadar da apansız olmamalıydı. Gelişin de apansız olmuştu ya. Sen severdin bu tür muziplikleri. Hiç beklenmediğin bir anda, hiç beklenmediğin bir yerde çıkıp gelirdin. Son tren perondan ayrılmaya başladığında, istasyonda gözü yaşlı bekleyen kalabalığın arasından çıkar bir sevinç olurdun. Bazen küstüğünü sanırdım. Seni kıracak bir tek sözcük çıkmazdı ağzımdan, ama yine de durup dururken bakışların birden değişir, bir bulutun ardından bakar gibi bakardın. O zaman içimde fırtınalar kopardı. Söylenmesi gereken bütün tatlı sözleri bir bir aramaya başladım. Nedendir bilinmez, zihnimin birden bire boşaldığını, kelimelerin daha dudağıma gelmeden ağzımda eriyip yok olduğunu hissederdim. İşte o an belli belirsiz bir çaresizlikte kıvranırdım. O an hiç yaşamadığım korkularla yüzleşmeye başladım. Ya seni kaybedersem. Düşünmesi bile insana dayanılmaz işkenceler çektiren bu kaybetme korkusu çok zaman bedenimi saran soğuk bir ter olurdu. İçine düştüğüm bu anafordan çıkartıp alan yine sen olurdun. Elimi avuçlarının içine alır yavaşça okşardın. Ürkek ve üşümüş bir serçe yavrusunu okşar gibi. O an içime tatlı sarhoşluklar dolar ve kendim olurdum.

Mehmet Taş

Bitmeyecek Bu Sevda

Belli ki bitmeyecek bu sevda
Ne vazgeçeceğim senden
Ne de sana yar olmak var kaderde
Bir tren rayı gibi ikimiz
Birbirimizle var olacağız
Bütün istasyonlar yakın olsa da
Biz bir olamayacağız....
Buram buram kanayacak içimizde hasret
Rüzgarlarla haberleşip
Rüzgarlarla selamlaşacağız.
Günbatımlarında
Aynı öksüz havayı koklaşacağız.
Belli ki bitmeyecek bu sevda
Ne sen geleceksin
Ne de ben cesaret edeceğim dağları aşmaya
Karlı dağ yamaçlarında
Kardelen çiçeklerinde sevişeceğiz.
Akreple yelkovanı gibi zamanın
Kavuştuğumuz yerde ayrılacağız.
Bitmeyecek bu sevda
Sıcaklığında ellerinin
Ellerim erimeyecek
Gözlerim yıldızlarda ılık ılık
Sonsuzluğunda alemin
Ruh olup kavuşacağız...

Mehmet Taş

Boş Sözlere Karnım Tok

Sustu yüreğimdeki kanat çırpın tüm kuşlar
Eylüllerden bir eylül yaşamaktayım şimdi.
Manasını yitirdi baygın baygın bakışlar
Anıları albümde saklamaktayım şimdi.

Gelişinde geç kaldın ben de artık zaman yok
Avutmaya çalışma boş sözlere karnım tok

Yüreğimde kavrulan ateşe su döküldü
Senelerce bekledim gelme istemem şimdi
Aışmışken hasrete hayalin de silindi
Seni ta yüreğimde saklamaktayım şimdi

Gelişinde geç kaldın ben de artık takat yok
Avutmaya çalışma boş sözlere karnım tok

Mehmet Taş

Böyle Olmamalıydı Can

böyle olmamalıydı can
böyle olmamalıydı
deli kısrak vahşiliginde
koşup giderken zaman
bir kahpe el tutup yelesinden
kalbime kazık saplar gibi birden
ya da mil çeker gibi gözlerime
ihanetin sisli aynasından
şavkını saçmamalıydı birden...

böyle olmamalıydı can
böyle olmamalıydı
efil efil eserken rüzgar
dalda yaprak yuvada kuş
ve çocuklar mutluyken beşiklerinde
bülbüle inat açarken gonca
mevsimler hepten baharken
bir el tutup yakasından hazanın
sinsi uçuslarında yarasaların
yeniden sorgular gibi hatıraları
ya da yeniden yazar gibi tarihini
müebbed hapse mahkum bahtımın
bahçeme atmamalıydı..

böyle olmamalıydı can
böyle olmamalıydı
bir mızrak ihanetindeki kalemin
sararan sayfalarım
kan damlar gibi birden
UNUTTUM diye yazmamalıydı..
böyle olmamalıydı can
böyle olmamalıydı...

Mehmet Taş

Bu gün de Böyle Geçti

Bugün bir gariplik çöktü geceye
Yıldızlar kaçtıkça kaçıyor benden
Dağların ardında sessiz bir çığlık
Ceyhan gözyaşını sağıyor neden...

Sen sustun diye mi yıldızlar öksüz
Suların koynunda titreşir rüzgâr
Almıla susuşun büyük işkence
Seslen de geceye bir canlılık ver..

Ömür ki sayılı takvim yaprağı
Düşenin yerine yenisi gelmez
Bir bir eksiliyor çevremizdeki
Kim bilir sırada kim var bilinmez..

Almıla yıldızlar senden doğacak
Sende başlayacak hayat ve ölüm
Susma konuş artık konuş Almıla
Bitsin yıldızların çektiği zulüm..

Mehmet TAŞ

Mehmet Taş

Bu Gün Son Noktayı Koyacağım

bugün son noktayı koyacağım
birer birer vedalaştım dostlarla
verdim ödünç aldığım kitapları
köprüden son kez geçtim
son kez çay içtim Ceyhan kıyısında
şehrin kaldırımlarını saydım
dolaştım köşe bucak
borcum kalmadı bakkala kasaba
şadırvanda içtiğim son rakıyı
garson Müslüm ısmarladı
çıkarken kapıdan
yarın yine bekleriz dedi.....

bugün son noktayı koyacağım
birer birer vedalaştım dostlarla
karıma bir mektup yazdım
"al yazmalım,kara bahtlım
gün görmedin ömrünce
söyleyemedimse seni sevdiğimi
sana sevda şiirleri yazmadımsa
bu,kelime bulamayışımdandı
yuvamın dışı kuşu
çocuklarımin anası
sen benim herşeyimdin
yine herşeyim sensin."

bugün son noktayı koyacağım
kitaplarım bir okula verilsin
okusun çocuklar
duyarım seslerini ordan
kalemim gözlüğüm kızlara
çakmağım tabakam oğlanların olsun
bir tesbihim vardı oltu taşından
o ilk torunuma kalsın
sorarsa o nerde diye
attalara gitti densin.....

Mehmet Taş

Bugün de Sensiz Geçti

Bugün de sensiz geçti. Yine tadı yoktu gezdiğim yerlerin. Ne yeşilin yeşilinde buldum huzuru ne de uçuşan keleklerin renk cümbüşü kanatlarında. Gerçi hüznün de yoktu sensizliğin kol gezdiği bu yerlerde. Bütün manalarından soyunmuş yalın bir hayattı çevreleyen. Anladım ki yokluğunda seni yaşamak zor olacak. Anladım ki zor olanı yaşamak aşkı büyütecek. Ve yine anladım ki aşk, manası çözülemeyen sözlerde ifade bulacak.

Ne zaman bir şarkı duysam aşktan yana, ya da bir film seyretersem içinde sevda geçen, o an bir duygu kasırgası sarar bütün benliğimi. Yüreğimin başını ince bir sızı sarar. Gözlerim uzaklarda bir noktaya takılır da geçmiş günlerin hatırasıyla avunur ruhum. Dağların tepelerindeki kar yığınlarından beslenen pınarlar gibi sevdanla beslenen ruhum yokluğunda çektiği ıstırapı bir ödül olarak kabullendi. Sensiz yaşamaya mahkum edildiğim zamanların inadına seni bulduğum zamana minnet duyuyorum.

İnsan umut ettiği müddetçe yaşarmış. Umut, her gün doğumunda, gün ışıklarıyla dolar odama. Bahçemde yeni açmış bir çiçek, ağacımın dalında minik bir serçe, ya da bilmediğim bir evde beşiğinde uyuyan bebeğin yanağında pembe bir gülümseme olur. Umut, satıcıların çığlıklarında gezinir sensiz sokaklarda. Ya da bir dilencinin minnet dolu bakışlarında süzülür. Umut, sen olduğun için umuttur. Ve gün akşama varmadan maviye boyanır bütün umutlar. Mavi, sen sevdiğin için bütün renklerin ana rengidir. Sonra bütün beklentilerin en can alıcı yerinde sesin duyulur. Süzme bal şerbeti tadında ılık ılık sarar bütün ruhumu. Her kelime ayrı bir mana yüklenir de, her mana hayatıma şekil verir. Umut etmenin, umutla beklemenin bir doyumsuz ödülüdür duyduğum ses. Zaferden yeni dönen mağrur komutan adına düzenlenen şöenler bu ödülle boy ölçüşemezler. Adına anıtlar dikilen hiç kimse böylesi ödüle layık görülmemiştir. Hiç kimse tatmamıştır benim tattığım zevki.

Gece mavi hayallerle iner şehrin üstüne. Mavi karanlıklarda sen dolarsın odamın yalnızlığına. Bütün eşyalar mahzun bakışlarında ısıltılı çiçeklere döner. Yıldız yıldız gökyüzüne ulaştığında aynı mehtabı seyretenin iç huzurunu yaşarım. Samanyolunda başlayan aşk şarkıları evrenin bütün galaksilerinde adını söyler. Bilirim ki kalp atışlarım sana kadar ulaşır. Bilirsin ki bu nazenin atışlarda yine adın fısıldanır.

Seninle başlayan gece, rüya aleminin maviliğinde yine seninle devam eder. Avuçlarının sıcaklığı sarar bedenimi. Binlerce volkan birden hayata geçer. Sarhoşluğun beni benden alırdaki yalnız ikimiz için yaratılmış bir dünyaya sürükler.

Bütün günü seninle yaşamak hayatı dolu dolu yaşamaktır.

O gözlerindeki efsunkar bakış, o dudaklarındaki yakan sıcaklık, o ellerinde hayat bulduğum tatlı okşamalar ve bütününü sen... İşte beni var eden....Bütün bu satırlardan sonra şayet "deli" olduğumu düşünüyorsan haklısın. Çünkü ben aşkınla deliyim.

Unutma ki aşk delileri bütün suçlardan arınmıştır. Suç deli olanın değil, onu deli edenindir. Ben zindanlarında çile çekmeye de, zincire vurulmaya da razıyım. Bu aşk delisinin hürriyeti yine bu zincirlere vurulmakla mümkündür.

Mehmet Taş

Cinnet Demindeyim

Gecenin en ortalık yerinde
Bir cinnet demindeyim
Yıldızları vuracağım teker teker
Delilik biliyorum
Ama baktıkça senin gözlerini görüyorum.

Gecenin en ortalık yerinde
Bir cinnet demindeyim
Bir kuş uçuyor karanlığın bağrında
Yorgun bir ses düşüyor sulara
Ruhum çılgınlarda
Ben geceyi vuracağım,
Delilik biliyorum
Ama geceler boyu hep seni düşünüyorum...

Mehmet Taş

Çaren ben olacağım

Zannetme ki gidişin bende yara açacak
Giderken yüreğinde seninle geleceğim
Bazen tatlı bir rüya, Bazen kabusun olup
Umudun ve hayalin ne varsa çalacağım

Ben senin etrafını saran kalın bir koza
Seninse özgürlüğün ancak ölüm olacak
Dönüp dönüp hep bana hep bana koşacaksın
Sana hem yakın olup hem de kaçacağım

Yüreğinin başında paslı bir hançer gibi
Kıvrır kıvrır kıvranan bir acı olacağım
Tam kurtuldum sanırken yeniden geleceksin
Sana hiç açılmayan bir kapı olacağım

Geceler katran gibi ruhunu karartacak
Kırılmış bir dal gibi sararıp solacaksın
Feryadını hiç kimse, hiç kimse duymayacak,
Sığınacak tek liman sana ben olacağım

Baktığın her yerdeki gördüğün benim yüzüm
Her şiir her şarkıda sesimi duyacaksın
Yokluğum akrep gibi ruhunu kemirecek
Başını vurduğun TAŞ yine ben olacağım

Mehmet Taş

Çıkmaz Sokak

Bir sokaktayım şimdi
Daracık bir sokakta.
Yüksek yüksek duvarlar çepeçevre
Kapisız penceresiz dilsiz duvarlar.
Gökyüzü renksiz
Gökyüzü düştü düşecek başıma.
Koşuyorum
Yürüyorum
Sürünüyorum.
Sonu yok sokağın
Dönüp kaçsam geriye
Önü yok sokağın
Başı çıkmaz,
sonu çıkmaz.
Bir sokak
Bir sokak ki dünyam kadar dar
Bir sokak ki çözemediğim bilmeceler var.

Bir çıkmaz sokaktayım şimdi
Bir ses
Bir ışık
Bir nefes
Bir çağrı bekliyorum.

Çılgılık çılgılayım
Param parça gırtlığım
Ben beni duymuyorum.
Öksüz bir çocuk kalbi içimde taşıdığım
Öksüz bir çocuk bedeninde mahkumum
Sevinçlerim mahzun
Tebessümlerim silik
Gözyaşlarım saklı.

Öksüz bir çocuk kalbi içimde taşıdığım
Öksüz bir çocuk hayali
Bir el
Bir omuz
Bir ninni beklediğim...

Mehmet Taş

Deliliğimiz,Deli-kanlılığımızdan Olmalı

Deliliğimiz, deli-kanlılığımızdan olmalı
Yoksa yırtmadık yakamızı
Kimselerle dalaşıp
Köşe kapmaca oynamadık kolluk kuvvetleriyle
Sadece alın terimizdi akıttığımız
Bir lokma bir hırkayken kaygımız
Bir kere olsun sabıka kaydına düşmedi adımız...

Bu karakol misafirhanesinde oluşumuz
Sebepsiz değildi.
Yanlış anlaşılmasın sakın,
Hırsızlık değildi asla
Geçmedi boğazımızdan
Alın terimizden gayrisi
Söz edince şimendifer Necla'nın ayı Hamdi'si
Yasemin kokulu sevdamıza
Öyle çok da masum durmadı
Kemik saplı Maraş çakısı.

Deliliğimiz deli-kanlılığımızdan olmalı
Ne sol yumruğumuzu sıkıp
Kaldırım taşları söktük
Ne de indirdik vitrin camlarını aşağı
Hatta çok kere gül verdik taş atana
Öfkemiz,
Namusa, bayrağa dine ve
Dil uzatan varsa vatana....
Deliliğimiz sevdalı olduğumuzdandır buna...

Mehmet Taş

dusunuyorum-da

Düşünüyorum da
Nasıl olurdu bir merminin
Yakan sıcaklığını
Şakağında hissetmek..?
Ölümün katılaştıran seğirmelerinde
Süzülüşünü seyretmek
Göz çukurlarına dolan kanın...
Silinip giderken düşünceler
Veda etmeden kimseye
Sessiz ve umarsız
Çekip gitmek hayattan...
Düşünüyorum da
Nasıl olurdu
Duymadan,görmeden
Arkamdan gelen kalabalığın
Kimi zaman ahlarında bir küfrü
Kimi zaman feryadı hissetmek
Ve çırpınışlarında sevgililerin
Bırakıp gitmek...
Düşünüyorum da
Yaşarken de öyleydin ama
Değer mi ey hayat
Seni böyle anlamsız
Amaçsız
Bir hiç olarak bırakıp gitmek..?

Mehmet Taş

Ela Gözlüm

Ela gözlüm, güneş yüzlüm gün sayma
Ömrolana sayılı gün tez geçer
Ne kaldı ki şuracık da geriye
İki bahar bir karakış yaz geçer

Karakalem hasret yazmış bahtıma
Ne yaptımsa küsmez oldu şahsıma
Sözlerimi sakın ola yadsıma
Sürü sürü turna geçer kaz geçer

Hasretsiz yanar mı aşkın ateşi
Hasret muhabbetin ayrılmaz eşi
Şayet ta yürekten severse kişi
Acının içinden tatlı haz geçer

Mehmet Taş

En Son Güvercini de Vurdular

En son güvercini de biraz evvel vurdular
Bütün nehirler şimdi buz kesmekte Almıla
Zamanın akışına prangalar vurdular
Rüzgar her zamankinden sert esmekte Almıla

Sen gittin yüreğimde bir avuç köz bıraktın
Kurudu bütün güller bülbül öksüz Almıla
Ne zamanım zamandır ne de mekanım mekan
Sustu bütün şarkılar sazlar dilsiz Almıla

Almıla ahımı aldığını unutmayasın sakın
Bütün sevdalıların vebali var boynunda
Ellerinde kanı var bütün kelebeklerin
Gezindiğim sokaklar şimdi ıssız Almıla

İstanbul akşamına şimdi yağmur yağıyor
Dallarında üşüyor bütün kuşlar Almıla
Sen gittin yüreğimde bir avuç kor bıraktın
Sustu bütün şarkılar sazlar dilsiz Almıla

Mehmet Taş

EskisiGiibi değilim

Eskisi gibi değilim şimdi
Sancısı dindi gönlümün
Lav söndü kar yağdı dağlarıma
Sukutu seçtim bilesin...

Artık içli şiirler yazmıyorum
Kalabalıklardan kaçıp
Kendi yalnızlığımda da gezmiyorum
Söz verdim sana ağlamıyorum da
Sabahları erken kalkıp merhaba diyorum güne
Kahvaltımda bir dilim ekmek
Üç beş siyah zeytin
Bir de...
Boş ver.
Üzölmüyorum.
Sigarayı bırakmıştım ya
Bunun için senden özür diliyorum
Sensiz ve onsuz olamıyorum..

Eskisi gibi değilim şimdi
Fırtınası dindi gönlümün
Artçı depremlerindeyim
Ayaktayım bilesin

Kendimi işe güce verdim
Hayal alıp hayal satıyorum
Senden sonra kimse olmadı hayatımda
Kendi yalnızlığımda yaşıyorum.
Bir gün geri dönersin belki
Diye düşünmüyorum
Sen kuma yazılmış mektup
Suya yansımış bulut
Yorumsuz bir düştün biliyorum.
Ne geçmiş i hayal ediyorum
Ne de muştulu sabahlar var beklediğim
Bir yıldızın sağıldığı gibi
Girip çıkışın olsa da ansızın
Puslu bir aynaya bakar gibi bakıyorum
Sahi gülüşün vardı bahar gibi
Bir gülüş ki can yakar gibi...

Eskisi gibi değilim şimdi
Yavaş yavaş ölüyorum..

M.taş
11 Eyl. 14

Mehmet Taş

Ey Sevgili

Gün kavuruyorken bozkırın bereketsiz toprağını.
Pişen bendim, yanan ben.
Orta Asya'da demir dağı eriten ben
Yol gösteren bozkurt'un gözbebeklerinde yanan ışık
Mete hanın attığı ok
Ahmet Yesevi'nin yaktığı çıra
Bendim Anadolu bozkırlarını yurt edinen şah
Bendim Avrupa'yı titreten padişah
Ey yar,
Ey sevgili
En sevgili
Mevlana da semah oldum aşk ile
Yunus'da söz oldum sözden içeri
Bir ben vardım bende benden habersiz
Sazın tellerinde derde düş oldum.
Ey yar
Ey sevgili
En sevgili
Bir ceviz ağacıydım Gülhane parkında
Engin ovalarda garip alıç ağacı
Dallarında fısıldayan rüzgârdım
Kardım, yağmurdum, borandım
Gün vurunca yeşeren ot
Gün gelince açan çiçektim
Ey yar
Ey sevgili
En sevgili
Anka kuşuydum küllerinden var olan
Ölümsüzdüm ölümden de ötede
Çağlayan dere, gürleyen sel yıkıp geçen kasırgaydım
Fakirin sevinci, zengin zekâtı
Cennetten kovulmuş üçüncü kişi
Ey yar
Ey sevgili en sevgili
Şimdi bir tas su gibi durgun
Bir derviş kadar sadık
Bir yoksul kadar muhtacım.
Gönlümün ateşini harlandır
Gözümün ışığını bollandır
Ey yar
Ey sevgili
En sevgili
Varlık içinde yokluk
Yalnızlık yaşarım yığınlar arasında
Ömrüm ki ömründe son bulsun...

Mehmet TAŞ

Mehmet Taş

Eyyüp Olup Beklerim

bilsem ki bu hasretin sonu çabuk gelecek
bağrıma taş basar da Eyyüp olur beklerim
acabalar beynimde kök salıp yeşerse de
sınır koymam sabrım derviş olur beklerim

yüreğimde kanayan yaraya tuz basar da
içimdeki volkanı söndürerek beklerim
yeterki umut olsun ağaran şafaklarda
etrafında güneşi döndürerek beklerim

ızdırabın bir lutuf hükmün azap olsa da
zindanı cennet diye gül dererek beklerim
tuğbanın gölgesinde hurilere göz yumar
seni gelecek diye zikrederek beklerim

bilsem ki bu hasretin sonu çabuk gelecek
gözyaşımı içime akıtarak beklerim
gökten yere nur saçan her yıldız muştı diye
eşiğine yüz sürer şükreder beklerim..

Mehmet Taş

Fallarmı Yalan Çıktı

Taşınmıyor hasretin takvimlere yük oldu
Uykusuz gecelerden sarhoş sabahım kaldı
Eksilirken içimde bir şeyler yavaş yavaş
Dilimde son besteden sadece ahım kaldı
Bedenime yük olan garip ervahım kaldı

Bir saba bestesinde yummuştum gözlerimi
Gönlümün vuslatına bir anlık zaman vardı
Kırılıverdi birden zincirleri azabın
Ruhumu bilmediğim garip bir duman sardı
Düştüğüm o boşluktan içimi güman sardı

Fallar mı yalan çıktı ben mi yanlış anladım
Her yıldız ciğerimi delen bir oktu benim
Hasretin aşkın kadar yaşanılır olsa da
Bir gün kavuşmak için umudum çoktu benim
Avucumda ayrılık çizgisi yoktu benim

Silinmeden zihnimde mazinin bütün izi
Prangaya vurdular gönlümü deli diye
Hep bahar beklemekle geçecek ömrüm belli
Aksın mı gözyaşlarım baharın seli diye
Yazsınlar mı kütüğe bu adam ölü diye

Mehmet Taş

Firuze

Suların koynunda uyurken mehtap
Hayalin usulca odama dolar
Açılır maziye bir bir kapılar
Hasretin buz gibi ruhumu sarar

Senin saçlarında akşam güneşi
Benim yüreğimde kızıl kıyamet
Firuze, Firuze biter mi bu dert.

Ateş böcekleri ölüme uçar
Bu nasıl sevdadır sence Firuze
En nadide çiçek dikenle açar
Diken sevilmez mi sence Firuze

Ömür dediğimiz kaç adımlık yol
Kaç nefes kaldı ki sence geriye
Korkular sevdaya eş değil bence
Gölgeler korkuyla büyür Firuze

Senin bakışların çifte cinayet
Benim yüreğimde ölümsüz sevda
Firuze, Firuze mahşere mi kalsın sence bu dava

Mehmet Taş

Gardaş Ben Ölem

(Elbistan'dan Kerkük'e)

Odlar düştü can özüme
Kavrulurum dumanım yok
Feryadımı duyurmaya zerre kadar dermanım yok
Sen orada sürgündesin
Ben burada yurtta garip
Ağla gardaş, ağlakine gözyaşınla yuna bahtım
Ben unuttum ağlamayı
Bu yüzdendir ki bedbahtım.

Utanırım,
Utancımdan dilim dönmez söylemeye
Bir yola girdim ki gardaş
Ben de bilmezem nereye
El açıp aman diyenler
Soframdan artık yiyenler
Baş olup başa düzüldü
Başım yerlerde sürüldü
Ağla gardaş, bacım ağla
Ağlaki yunsun bahtımız
Bir umarsız çağda kaldık
Sarsıldı şimdi tahtımız
Hanım, Sultanım Süleyman
Mahşerde hesap soracak
Atla geçtiğim ırmakta
Gururumu kim yuyacak
Çuval geçen şu kafam ki
Kopsa da kaybolsaydı
Mirasçım benden sonra
Bu kahır nasıl kalacak
Ağla gardaş ağla da öl
Öl ki zillet yaşamasın
Ardından gelen bebeler
Ruhuna lanet etmesin
Asra hâkimken bebeler
Atam Kemal haykırırdı
"Kim ki manda ister ise
Bilsinler ki mandacılar bu vatana ihanette."
Söyleyin ki kavim gardaş
Şimdi kimler ne niyette
El verelim, can verelim
Titreyip öze dönelim
Ayrılıktan yarar umma
Bir olup birlik ölelim,
Oy gardaş gadan alam ben ölem.

Mehmet Taş

Geceler İnce Bir Ağrı İçimde

Geceler uzun, geceler sessiz
Geceler bir ince ağrı içimde
Vay be can!
Vay ki vay!
Hasretin koymuyor beni
Iylım ıylım akıyor damarlarımda
Bir şarkı tutturup derinden derine
Yıldızlara anlatıyorum seni....
Vay be can!
Gözlerin geliyor aklıma
Saçların, ellerin
Ve gülüşün.....
Bir yıldız düşüyor avuçlarıma
Solgun bir tebessüm takılıp dudaklarıma
Düşen yıldızı öpüyorum
Oy be can!
Boşa takvimlere yükleme suçu
Zaman saçlarımda bir beyaz örtü
Gördüğüm düşlerin sonu boş çıktı
Vay be can
Hasretin koymuyor beni
Yıldızlar ağlıyor bu gece gökte
Sularda mehtaba bir hüznün göktü
Seni anlatacak kimse yok şimdi
Beni bu hasrete mahkum etme can
Ellerin diline koyup gitme can
Bir şarkı çalıyor uzak bir yerde
Rüzgar kokusunu getiriyor saçlarının
"Ben sana muhtacım.
Sana muhtacım can! ! !
Geceler uzun geceler sessiz
Geceler bir ince ağrı içimde
Beni yokluğuna alıştırma can
Her şeye tahammül eder de gönlüm
Ölümü yenmeye gücüm yetmiyor
Sensizlik ölümdür bunu bil gayrı
Azrail'den önce bir kez gel gayrı...

Mehmet Taş

Geceleri İshak Kuşları Öterdi

Geceleri İshak kuşları öterdi
Damların siyah gözlü bacalarında.
Ay solgunu geceleri
Renksiz düşlerimize yorgan ederdik.
Gün boyu artan yorgunluğumuz
Tavşankanı bir çayın
Nazenin buharında silinirdi de
Ezo gelin türküleri dinler
Ezo gelin aşklarında hayale daldık.

İlk Ceyhan'ın akışında öğrendim
Yeşil kurbağalarla birlikte yüzmeyi.
Elma bahçesinden aşırıldığım kurt yeniği elma
İlk günahım oldu bilerek işlediğim.
Her sabah sıralandığımız okul bahçesinde
"mektebin bacaları" türküsünü söylerdik.
İlk kez orta mektep üçte düştü gönlüme cemre.

Daha anamın sütü kokarken ağzımda
Çıkartıldığım gurbet yolunda
İçimdeki gurbetti heybemde taşıdığım.
Akdeniz yağmurlarında ıslandım sırlıklam
Akdeniz yağmurlarında kurudu yeşeren umutlarım
Bir akdeniz akşamında
Sırf sevdiğim için dayak yedim

Yıllar yorgunluğunu yükledi omuzlarıma
Yitik şehirlerde aradım mutluluğu
Tatmadığım lezzetlerin hayaliyle avundum
Göçmen kuşlar götürdü renklerini göklerimin
Bir turnanın kanadına astım sevdalarımı
Gözyaşlarımı akşamüstü tüllenen bulutlara

Şimdi karmaşık düşlerin vurgunuyum
Hayallerim umutlarım kadar sınırlı
Geç kalmış yolcunun telaşında
Koştüğüm bütün istasyonlar benden kaçıyor.
Bütün trenler hasretten gelip hasrete giderken
En ortalık yerindeyim hasretin.
Gönlüm yeniden filizlenen kuru dallar gibi.
Güz yağmurlarında ıslanırken kaldırımlar
Yeniden yürümeyi sevdim...
Yeniden yaşamayı
Ve sevmeyi insanları
Hiç karşılık almadan.....

Mehmet Taş

Gecenin Koynunda

Sen uzanmış koynuna uyuyorken gecenin
Ben kanayan gönlüme merhemdir diye
Yıldızlardan ışıklar sağıyordum.
Karanlıktı soğuktu
Rüzgar tokat gibi vuruyordu
Kaldırımlarda eskiyen gölgelerde bir medet umuyordum
Bir sarhoşun küfrüne aldırmadan
Ona aşkın felsefesini anlatıyordum
Zaman ökseye vurulmuş
Gece alabildiğine uzun
Sen koynunda uyurken gecenin
Ben uykularımı çarmıha geriyordum
Delilik bu olsa gerek
Delilik sarhoş naralarının çınladığı kuytularda
Konuşmak olmalı kendi gölgenle
Ölüm ve aşk
Aşk ve ölüm
Birden bire gelir hiç konuşmadan
Ey ela gözlerine kurbanlar adadığım
Gülüşünde yeniden doğduğum yar
Sabahın koynunda sakladığım, sana bir çift sözüm var
Mesafeler değildir sevmeye mani olan
Takvimler suçsuz, takvimler zavallı
Bir tek hakikat odur ki
Sevmek yüreklerde saklı
Sen uyurken gecenin koynunda uzanmış
Ben Zühre yıldızına bakıp
Sen dolu hayaller kuruyordum..

Mehmet Taş

Geceyi Meze Yaptık Hüzam Şarkılara

Bu geceyi de hüzam şarkılara meze ettik
Bitmedi sancısı gönlümüzün.
Keçe kılı örmeli heybemizde
Birkaç yanık türkümüz kaldı,
Sar yaralı gönlüme
Türküler merhemim olsun...
Bir bozkır ortasından
Bozlaklarla çıkmıştım yola,
Gözümün bebeğinde umut vardı
Çalındı rüyalarım
Yosma kaldırımlarında şehrin.
Aldandım gülüşlerine
İşvelerine
Sarhoş narası yayılan gecelerine
Şuh kahkahalı sokaklar
Benden içimi aldı
Yüreğimin başında
Yorgun bir sevda kaldı...
Şimdi yanık bir türkü
dağlar da yüreğimi
Hasret doğurgan gece
kan ağlar içerimde
Dönüş bileti olmaz
bu yoldaki yolcunun
Sıla bir türlü tüter yaş dolu gözlerimde
Bu geceyi de hüzam şarkılara meze ettik.
Heybemde yanık bir türkü kaldı.
Sar yaralı gönlüme
Türküm merhemim olsun...

Mehmet Taş

Gel Deme

Geceye bir ninni yayılır birden
Yavaşça yapraklar suları okşar
Serçeler uyurken dal uçlarında
İçimde gecenin hüznü başlar
Bir yağmur örseler karanlıkları
Bir şimşek şaykını sulara serer
Ceyhan ırmağında ruhum ıslanır.

Gel deme...Uyamam çağrına şimdi
Ruhum zindanlarda çile doldurur
Üryan bedenimde sara nöbeti
Yıkar dört yanıma depremler olur
Yorgunum sevdanı taşımaktan ah
Yollar hasretimi çarşıya gerer
Ceyhan ırmağında hayalin uyur...

Bir yağmur başlar inceden ince
Islak çimenlerde ışıklar oynar
Geceye bir hüznü yayılır birden
Hasret hasret bakar büyün yıldızlar
Parçalar geceyi sessiz bir çığlık
İçimde hasretin türküsü başlar
Ceyhan sularında hasretin büyür...

Mehmet Taş

Gel demelisim

Tam işte bu gün gel demelisin
Mevsim açık tüm çağrılara
Rüzgâr sevda taşıyor bulut bulut
Ne varsa içinde aşktan başka
Her şeyi, her şeyi unut
Yeni bir başlangıç için
Ta yürekten gel demelisin.

Hiç düşünmeden koşarım.

Yorgun düşse de bedenim
Kan otursa da gözlerime
Kaf dağının ardında
Kırk kilitli şato olsa da yerin
Yine de, yine de sesine ses katar da

Hiç düşünmeden koşarım.

Bir sessiz çığlığım ben
Ne ulaşabilir feryadım sana
Ne de ben kendim duyarım.
Hasret pınarında yandı yüreğim
Ancak senin yanında, senin yanında sönerim
Tam işte bugün, hemen şimdi gel demelisin
Başımı taşlara çalar da koşarım.

Mehmet Taş

Gel Gayrı

Sen gidince dünya çöktü başıma
Aydınlıklar zindan oldu bil gayrı
bir köşede uluşurken çakallar
Zincir tutmaz aslan oldu gel gayrı

Sözüm geçmez şu divane gönlüme
Sitemim de kahrım da kendime
El aleme beni rezil eyleme
Gecelerim isyan oldu gel gayrı

Çözüldü esrarım, bozuldu büyü
Çekildi, kalmadı gözümün suyu
Böyle mi olmalı güzelin huyu
Sevdamıza bühtan oldu gel gayrı

Uykulara hasret, kan ağlar gözüm
Belli ki yetmiyor feryadım, sözüm
Kurudu damarım, bitti can özüm
Sevinçlerim nisyân oldu gel gayrı

Sen vardın gönlümde, bir de sen vardın
Gönlümü almaya canısı derdim
Ne oldu da birden yerlere serdin
Sevdam dile destan oldu gel gayrı..

Gelmedi gidenin hiç biri geri
Koydum yar yoluna bedeni, seri
Sayenizde olduk, berduş, serseri
Gönül bağım viran oldu gel gayrı

Mehmet Taş

Gelmedin

Gelmedin, mevsimlere yükledin de günahı
Her dileğim boş çıktı, her feryadım beyhude
Kora döndü ruhumu kaplayan kıvılcımlar
Gelişine bir ömür adadım da gelmedin.

Bir çıkmaz sokaktayım, çaresizim yalnızım
Kurduğum hayallerde ne renk kaldı ne şekil
Aynalardan yansıyan ben bile ben değilim
Kaybolmaya yüz tuttum kendi karanlığımda
Gidişine bir mana veremedim, gelmedin

Dudağın değdi diye sakladığım mendili
Kaç gece gözyaşımınla yıkadım da bilmedin
Geceler yine sâba yine hüzzam yüklüdür
Kemanın tellerinde nice acı saklıdır
Her nota salkım saçak döküldü de yollara
Son defa feryadımı duymak için gelmedin..

Mehmet Taş

Gideceksen Öyle Gitme

Gideceksen böyle gitme ne olur
Gönlümü yerlerden al da öyle git.
Sürüm sürüm sürünmesin yazıktır
Bir kenara koyuver de öyle git.

Olmadı günahı sevmekten gayrı
Sevip de kül olup yanmaktan gayrı
Suçu yok bir köle olmaktan gayrı
Sebebini söyleyip de öyle git.

Leyla bilinir mi Mecnun yanmasa
Ferhat'ı kim tanır Şirin olmasa
Ben neye yararım sevda olmasa
Benliğimi geri ver de öyle git.

Gideceksin, gittiğin yer şen olsun
Bahar olsun, ışık olsun, gün olsun
"Göz yaşlarım yanağına ben olsun"
Bir bergüzar saliver de öyle git

Mehmet Taş

Gidiyorum

Gidiyorum
Ardıma bakmadan gidiyorum.
Öldürdüm içimdeki kelebekleri
Bir yığın kahır birikirdim de
Topladım sararmış gülüşlerimi
Heybemde son güzden kalma hüzün
gidiyorum.
Bir dahagülümsermi dudaklarım
Hece hece düşer mi adın
Bilmem ki bahar olur mu bir daha
Ve bir daha geceye düşermi yüzün.
Son yaprak düştüğünde daldan
Son kuş göç ettiğinde
Ve son yağmur duasına açıldığında eller
Amimlerle boğulsa da hışkırıklar
Bütün bulutları toplayıp göklerinden
Gidiyorum.
Zaman da mekan da sende kalsın
Ben hayallerimi yüklenip
Bilmediğin o diyarlara gidiyorum.

M. Taş

Mehmet Taş

Git Gitmek istersen

Sen git gitmek istersen
Ben buradayım.
Bu çıkmaz sokakta sensiz
Çaresiz yapa yalnız
Yüreğindeki beni bıraktığın yerdeyim..
Korkma yıkılır diye
Canı sıkılır diye
Zaten olmadım sen de
Özlüyorum desen de
Sen git gitmek istersen
Ben buradayım.
Yorgun bir seherdeyim
Vurgun yemiş sol yanı
Bir gönül açmazının kahrettiği yerdeyim..
Korkma yıkılır diye
Canı sıkılır diye
Zaten olmadım sende
Şairimsin desen de
Sen git gitmek istersen
Ben buradayım
Hayalle hakikatin karıştığı yerdeyim
Yaşamakla ölümün buluştuğu yerdeyim
Mehmet Taş

Mehmet Taş

Gönlüm Kanadına Asıldı Bir Uçurtmanın

Gönlüm
Kanadına asılmıştı mavi bir uçurtmanın
Gökyüzü maviydi
Bulutlar mavi
Yağmur yağmurdu mavi gözlerin
Ayaz vurgunu gecelerin
Katılmış yalnırlığına inat
Çiçek çiçek açıyorken yıldızlar
Gönlüm ufkunu aşıyordu göklerin.
Zühre yıldızı gözlerindi
Tel tel saçlarındı savrulan
Saman yolunun sonsuzluğunda
Ay senden almıştı maviliğini
Güneş gülüşünle güneşti
Bir uçurtmanın kanadına asılmıştı gönlüm
Keşfedilmemiş yıldızlarda
Büyülü bir ninni gibi
Esrik titremelerinde göklerin
Ruhuma aşkı üfledin...
Şimdi özgür bir mavilikte asılı gönlüm
Şiddetli depremlerden uzak
Ne kuraklığı var steplerin
Ne yangını çöllerin
Hasret hasret de bakmaz yıldızlar
Ben sen oldumsa bu gece
İçin oldumsa için
Hasret ayrı olanlar için...

Mehmet Taş

Gördün mü

Gördün mü gökyüzünün kızıla boyandığını. Suların alev alev yandığını. Bütün köprülerin yıkılıp, bütün gemilerin battığına şahit oldun mu? Bir iç çekiş de çaresizliğine yenik düşen kuşların kanat çırpışlarını, martıların kuruyan denizlere nasıl hasret kaldığını ve gönüllerin deprem sonrası sefaletini hiç gördün mü?

Geceler boyu soğuk duvarların ses vermesini bekledin mi? Pencereden süzülen ayın solgun ışıltılarında, ağırlaşan göz kapaklarına inat, kabusu dönmemesi için rüyaların, uykusuzluğa katlandın mı?

Hiç gecenin sessizliğinde kalp atışlarını dinledin mi? Susuzluktan çatlayan dudaklarında, solgun kalmış son tebessümün izi silinmesin diye, yanmaya razı olup da, seyrettin mi berraklığını bir bardak suyun? Islandın mı sağanak yağmurunda hayallerinin.?

Şimdi tut ellerimden. Sonsuzluğuna sevdaların birlikte kanat açalım. Geçit vermez yüceliklerinde dağların çiçekler toplayalım. Bir çoban çeşmesi tefekküründe umut olalım yalnızlığına yolcuların, susuzluklarında bir damla su olalım. Bulutlarda sevda taşıyalım sevdayı bilmeyen yetim kalmış ruhlara. Sağanak olup sevgi sevgi yağalım çöllere ki; vahalar çöller boyu yeşersin.

Sen; açlığında kahrolmuş ruha ekmeksin.

Sen; susuzluğunda can çekişen damarlarda kan.

Sen; yitirilmiş umutlarda ışıksın

Sen; öksüzlüğünü yaşayanlara yoldaş

Sen; yaşama azmisin, yaşatan

Sen; içimde ki bitmeyecek aşksın....

SEVDAMSIN

Mehmet Taş

Gül Kokardı Sokaklarımız

Grup vakitlerinde gül kokardı sokaklarınız
Hafiften hafiften eserdi rüzgar
Sen eserdin
Çiğerlerimi patlatırcasına
İçime çekerdim
Damarlarımda gül kokulu sen gezerdin.
Kimse bilmezdi
Nedendir
Grup vaktine meftun olduğum
Gül kokulu saçlarınla
Grup vakitlerinde sen geçerdin
Oysa ben
Seni solurdum
Bir bakışın, bir gülüşün
Bir göz süzüşün vardı
Grup vakitlerinde
Sen eserdin.
Benim halimden
Bir tek Nafize teyze anlardı...
Yaşlı bedenini yaslayıp duvara
Meneviş ışıltılarla
Seni bana yazsın diye Tanrım
Göklere dualar salardı.
Gittin,
Gül kokulu sokaklardan
Bir şeyler de gitti
Yıllar eskidi kaldırımlarda
Yalnız rüzgar o eski rüzgar
Sokak o eski sokak
Bir tatlı tebessüm
Çakılı kaldı duvarlarda
Bir de Nafize teyzenin
Meneviş ışıltılı duası.
Saçılıp kalmış kaldırımlara....

Mehmet Taş

Gün Aşıp Geceye Dönünce Zaman

Gün aşıp geceye dönünce zaman
İçimde hasretin kördüğüm olur
Hayalin çizilir ayın yüzüne
Yıldızlar savrulan saçların olur

Ne mekana sığar ne de zamana
Silinir gözümde şekil ve mana
Ben belki burada olurum amma
Ruhum yar elinde derbeder olur

Dünya bir girdaba döner ansızın
Savrula savrula döner dururum
Tutunacak bir dal arar ellerim
Yol vermez ormanlar şimdi çöl olur

Bir sızıdır başlar inceden ince
İçime akşamın hüznü çökünce
Ne gündüzüm gündüz ne gecem gece
Zaman bir bilinmez noktada durur

Açılır kapılar boşluğa bir bir
Her nereye baksam resmin görünür
Bir şimşek savrulur bakışlarından
Her ses senden bana sanki gel olur

Gün aşıp geceye dönünce zaman
Hasretin içimde kördüğüm olur

Mehmet Taş

Günaha Çağrı Gözlerin

Kırk ikindi yağmurlarında yıkandı bedenim
Kalmadı kiri dünyanın.
Şimdi yüreğimde ince bir sızı
Yeniden günaha çağırır gözlerin.
Hani, yağmur damlasının duruşu var ya
Hani gül yaprağında ısıll ısıll olur da
Bülbülü kahreder ya
Öylesine bir kahroluş bendeki
Ne kopabilir gülden bülbül
Ne de umudu vardır sevdanın.
Bilirim ki
Bütün rüzgârlar soğuk esecek,
Bilirim ki bütün mevsimlerde bir son
Ve bilirim ki
Günahı yakacak bu gözlerin

Mehmet Taş

Güne Merhaba

Gün doğdu
Çekildi karanlıklar kuytu köşelerine.
Kuşlarda bir sevinç bir sevinç
Konup konup uçuyor dal uçlarına...
Kavuştuk şükür yeni bir güne
Haydi bismillah...

Kepenkler kalkıyor yukarı yukarı
Uykulu gözlerini ufalayarak
Çocuklar dökülüyor yollara
Demli çay buharında simit kokusu
Hayırlı işler herkese
Haydi bismillah..

Gecedен yalnızlaşan kaldırımlar
Ağır yüklerini taşıyor yeniden
Yeniden doğuyor dünya
Her nefeste yeniden açıyor gül
Ve tatlı bir sayıklamada bülbül
Sevgi yağıyor gönüllere
Haydi bismillah.

Sevgi abla, Nigar bacı
Yüzü nurlu yaşlı hacı
İşçi memur badanacı
Hayırlı işler herkese
Yaşamak inatla yaşamak
Kırıp da tüm zincirleri
İnsan gibi yaşamak
Haydi bismillah....

Mehmet Taş

Haberin Var mı

Geriye dönemem haberin olsun
Yollarına düştüm haberin var mı
Heybeme bir lokma ekmek koyarak
Aramaya çıktım haberin var mı

Üryan geldim bu dünyada malım yok
Çok gezmeye zamanım yok halim yok
Söyleyecek çok söz var da dilim yok
Anlatmaya çıktım haberin var mı

Lütfeylesen acılarım bitecek
Aşkın ateşinde özüm pişecek
Muhabbet bağında güller bitecek
Açılmaya geldim haberin var mı

Anlamaz ağyara anlatsam bile
Feryadımdan dağlar geliyor dile
Ne bir yalanım var ne de bir hile
Ağlamaya geldim haberin var mı

Yollar uzun engeller var acı var
Yüreğimde bir bilinmez sızı var
Kaderimde kapkara bir yazı var
Avunmaya geldim haberin var mı

Mehmet Taş

Hani

Hani asılı kalır ya son yaprak dalda
Hani bir fırça darbesinde silinir her şey
Sonra yeniden başlar boyamaya ressam tuvali
Yeniden can bulur ya
Kendince düşlediği dünyada
Kendince olmasını istediği yeni bir hayat
Hani bir bağ bozumu şenliği gibidir
Birine ölümse bir başkasına yaşama sevinci
İşte bütün ortak paydasıdır yaşanan aşkların

Mehmet Taş

Hasretim Sensin

Gönül defterine bir şarkı yazdım
Güftesi sen oldun
Bestesi sensin.
Çoban yıldızının takıp saçına
Uzattım göklerin öbür ucuna...
Şimdi sevda açar bütün çiçekler
Bahçelerde sevda
Dağlarda sevda
Sevda kokar kır çiçeği, yasemin...
Bingöl çobanının kavalındasın
Ninnisin
Ağıtsın
Mani
Türküsen
Gönlümde çağılayan dere de sesin...
Kim demiş sevdaya kahrolmak diye
Aldığım her nefes
İçtiğim susun....

.....
Gönül defterine bir şarkı yazdım
Güftesi sen oldun
Bestesi sensin...
Manayı yok sayıp kendi özünde
Resmini seyrettim ayın yüzünde
Ömrünün bittiği son nefesimde
Umudum
Hayalim,
Hasretim sensin...

Mehmet Taş

Hayali Tutsak Umudu Tutsak

Sen mavi sularında Marmara'nın
Berrak umutlarını yıkarken
Takarken martı kanatlarına şarkılarını
Şonsuzluğunda ufukların
Özgürlüğünü yaşıydın..

Ben karlı dağların tutsağı
Çakır dikenlerinden arındıramadığım umudun
Doksan? fersah gerisinde kaldım.
Aynı şarkıya düzen tutmadı sazımız
"İle çoban" çocukluğuma götürürdü beni
Marazi hastalık gibi taşıdığım
Korkularıma götürürdü.
Dağ yolunda düşen babamın
Kan sızan dudaklarından
Bir gül açardı her gece rüyalarımda
Anam,yıldız işlemeli yorganında
Deli bir ağıtla avuturdu bacımı
Bacım cin çarpması felçliydi
Ben hayali tutsak
Umudu tutsak yaşadım..

Bir yürek yangınının en ortalık yerinde
Bir gün batımı evvelinde birleşti yollarımız
Senin Marmara kokulu gülüşünde
Ve sesinde
Ve nefesinde
Silindi korkularım
Ayrı tuvallere çizilmiş olsa da göklerimiz
Aynı sevdaya tutsak oldu gönüllerimiz.

Şimdi ben
Dağların koyu gölgesinde
El değmemiş pınarların
Bakir sularında ararım
Yorgun yüreğimin hayalindeki seni
Ve sen
Doksan fersah uzaktan el edersin....

Mehmet Taş

Hep Gece Geleceğim

Ben hiç kalabalıklar içinde gelmeyeceğim
Bir şiirin içli mısralarında sokulup
En ince duygularla geleceğim
Nerede bir türkü duysan,
Bir söz söylense şevda üstüne
Gözlerine dolacağım.

Olmaz deme olurum
Gelmez deme gelirim
Kaçamazsın ki benden
Nerde olsan bulurum

Ben hiç gündüz vaktinde gelmeyeceğim
Yalnızlık ağır bir yük gibi çöktüğünde üstüne
Geceleri hayal hayal dolacağım odana
Gülüşlerin silinecek donuk donuk olacak bakışların
Ve ruhunu sımsıcak saracağım

Gündüzlere sığınma, gündüzler senin değil
Oradaki gülüşler çoğunca riyakardır
Yastık taş kesilir ya başını koyduğunda
İncecik bir tül gibi karanlıkta gelirim.
Okşarım saçlarını seherin yeli gibi
Gelmez deme gelirim
Kaçışın olmayacak.

Mehmet Taş

Her Ayrılık Son Değildir

Zaman ödünç alınmış sevinçlerin iade zamanı.
Birazdan kalkacak tren
Kirli bir hüzün kalacak,
Yorgun banklarında istasyonun...
Raylar arasına düşmüş bir hıçkırık
Karışıp kaybolacak solgun havaya
Çalınmış bir zamandan
Ödünç alınmış sevinçler
Bir kampana sesinde
Duman duman kaybolacak...
Geride sadece
Buruk bir acı kalacak..
Hoşça kal! !
Ne martıların çığlığında ara sesimi
Ne de kokumu, esişinde rüzgarın
"sözüm tenesir vadesi" demiştim ya
Baştan başa kaldırımlarına yazdım o şehrin
Şimdi her sokak bana uzanır
Her köşe başında bekleyen ben
Yaşlı faytoncуда şaklayan kamçı
Ada vapurunda ağlayan çocuk
Yuşa tepesinde inleyen derviş...
Gece sularda yıkanan ben...
Geç kalmış sevdalara çalınır bütün kemanlar
Bütün şiirler ayrılıklardan yana
Bütün şairler az buçuk melankolik
Bütün ayrılıklar hüzün dolu
Sen benim tek gerçeğim
Her ayrılık son değildir bilmelisin
Sevince ölürcesine sevmelisin...
Ne çıkar ayrılık çalıyorsa barlar
Tavernalar
Ne çıkar ayrılık varsa sarhoş naralarında
Bütün postacılar ayrılık taşıyorsa ne çıkar
Aşk var ya
Her ayrılık son değildir bilmelisin...
Sevince ben gibi
Ölümüne sevmelisin...

Mehmet Taş

Hiç Sevmedim Kİ

Çok uzun yollar aştım
Çakıl taşları kesti ayaklarımı
Yedi başlı devler
Yedi köprüde kesti de yolumu
Ulaşmak için pınarlarına sevdanın
En güzel rüyalarımı paç verdim..
Hasret rüzgarları doldurdu yelkenlerimi
Anaforlarında bin türlü belanın
Bir tek limanım vardı
İçimdeki sevdanın ateşinde ısındım.
Bil ki
Yaşanacak hiçbir bela kalmadı geride
Hiçbir sevda geçmedi gönlümdeki sevdayı
Hiçbir fani ulaşamadı
Gönlümde kurduğum
Tepesi alaca şafaklarla dolu
Meleklerin at koşturduğu
Yıldızların nakış nakış işlendiği
Sevda dağının zirvesine.
Sen ki;
Etinle, kanınla canınla
Bir ölümlü değil misin ki
Sen ki,
Sevda dağının zirvesinde
Meleklerin çağrısını duymadın ki
Ve sen
Gönlümün zirvesine yerleşemedin ki..
Ben seni hiç sevmedim ki.....
mehmet TAŞ

Mehmet Taş

İhtiras

Çatlak dudaklarım arzuya hasret
Öp beni
Öp beni yeniden yeşersin umudum.
Kıraç topraklar kadar hasretim suya
Öp beni
Öp beni,kansın arzuya dudaklarım.
Bir çift kolun hasreti içimi titretiyor
Sar beni
Körpe sıcaklığında kar gibi eriyeyim
Tazecik bir gonca açtın gönlümde
Sev beni
Sev beni de
Doğsun sabahlarca
Kararan akşamlara inat sevgilerim.

Mehmet Taş

İnce Bir Sızı

İnce bir sızı başlar yüreğimin başında
Resmini seyrederek hayallere dalarım
Bir tutam yıldız alıp kaf dağının üstünden
Opsünler diye seni gökyüzüne salarım.

Hayal ve hakikati bir birine ekleyip
Kurduğum bir dünyada seninle birlikteyim
Olmasa da umudum yolların sonu için
Düştüğüm bu girdabın boşluğunu yaşarım.

Sen ki deniz yurdunun yosun kokulu kızı
Dağlarımdan sümbüller toplatıp taç yapsam da
Uz atmaya mecalim yetmeyecek elimi
Kendi yalnızlığımda efkârımla kalırım.

Bir söz, ya da bir gülüş yetecek anlatmaya
Yüreğinde yerimin ne kadar olduğuna
Ki, o zaman göklerden yedi rengi çalarak
Sana gökkuşağından bir demet salacağım.

İnce bir sızı başlar yüreğimin başında
Sesini duyduğumda, seni her andığımda..

Mehmet Taş

İsimsiz Şiir

Gün çığlığa gebe, gece hıçkırığa
Sara nöbetlerinde bedenim.
Yitik umutların gerisinde beslediğim
Öksüz hayallerimin karmaşasında
Bir başka zamana kaldı beklediklerim.

Ey yağmur yerine bela yağdıran bulutlar,
Kuş seslerine hasret baharlarını al
Meyve vermeden kuruyan dallardan
Asa da olmuyor yaşlı bedeni koruyan.
Şimdi beynime örlendi zaman
Say ki doğduğum yerde kâinat
Say ki ilk yolculuğumda başladı ölümüm.
Say ki ödenmesi güç bir bedele mahkûmum.

Gökyüzü siyah, yıldızlar kör
Kanadı kırık yuvasız kuşlarımın.
Bilmem kaç şiddetindeki depremin
Artçıları da öncüleri de
Dur durak bilmeden vuruyor.
Ey ağlamayı unutmuş gözlerim
Pınarlarında kuruyan yaşlarla
Vicdanım da kuruyor.

Gün çığlığa gebe, gece hıçkırığa
Bir başka titremede bedenim.

Mehmet Taş

İstanbul

Ey gönlümü gecelerine gömdüğüm güzel İstanbul
Hangi semtine kul olmam gerekse söyle
Hangi semtini mekân tutmuşsa yar
Hangi kaldırımlarını tepelemişse
Hangi kıyılarında gezinmişse
Ve hangi köşesinde öpmüşse mahcup
Ben orada öleyim....

Mehmet Taş

İsyanımdır

Sabırımı zorlama tahammülüm yok
geleceksen hemen şimdi durma gel
bahane bulmaya çalışma sakın
Kimseye danışma birşey sorma gel

Mevsimler dörtlüde geçip gidiyor
Ömür denen takvim bir bir bitiyor
Aynalar hoyratça yüz eskitiyor
Yalvarıp yakartma beni yorma gel

Zor gelir yaşamak hayalde düste
Ömrün basamağı hergün inişte
Baharda olmadı nolur bu kışta
Zemheride bari yalnız koyma gel..

Mehmet Taş

Kaçışın Olmayacak

Ben hiç kalabalıklar içinde gelmeyeceğim
Bir şiirin içli mısralarında şokulup
En ince duygularla geleceğim
Nerede bir türkü duysan,
Bir söz söylense şevda üstüne
Gözlerine dolacağım.

Olmaz deme olurum
Gelmez deme gelirim
Kaçamazsın ki benden
Nerde olsun bulurum

Ben hiç gündüz vaktinde gelmeyeceğim
Yalnızlık ağır bir yük gibi çöktüğünde üstüne
Geceleri hayal hayal dolacağım odana
Gülüşlerin silinecek donuk donuk olacak bakışların
Ve ruhunu sımsıcak saracağım

Gündüzlere sığınma, gündüzler senin değil
Oradaki gülüşler çoğunca riyakardır
Yastık taş kesilir ya başını koyduğunda
İncecik bir tül gibi karanlıkta gelirim.
Okşarım saçlarını seherin yeli gibi
Gelmez deme gelirim
Bulamaz deme bulurum
Kaçışın olmayacak.

Mehmet Taş

Kaderim

Nereye gitsem
Arkamdan gelir
Sürükler ayaklarını
Gölgelerimin gezindiği kaldırımlarda.
Nefesini
Hep ensemde hissederim.
Ben kahkahalara boğsam
Kara geceler gibi kararan hüznlerimi
O sırtır
Ben ağlasam
O güler
Prangalara vurduğumda gönlümü
O seydalanır.
Gittiğim sokaklarda
Arkamdan gelir.

Mehmet Taş

Kanlıca Vapuru

saat on yedi kırk beş
Kanlıca şehir hattı vapuru
hava serin
gün yorgun
hafif bir lodos yalıyor suları
annesinin avuçlarında
kuş titremesinde
bir çocuğun elleri...
Kirlî bir sis çöküyor şehrin üstüne
yüreğime sızısı garipliğîn.
bir kız oğlana sokuluyor
duruşunda naz
gözlerinde işve
ılık nefesinde ısınmaya oğlanın,

lodos artırıyor hızını
çocuk annesine sokuluyor
kemanı kayıp kucağından
yere düşüyor yaşlı adamın.

saat on yedi kırk beş
Kanlıca şehir hattı vapuru
lodos deli tay gibi
Sular kıpır kıpır
Bir telaş bir telaş martılarda
Göz kırpıp Üsküdar'a uzaktan
Karar kılıyorlar Kuzguncuk'ta
Yaşlı bir yalının
Yorgun çatılarına.

Gün düşüyor sularına Marmara'nın
Göç başlıyor sokaklarda.
Üşüyorum
Eski bir gazeteye sardığım garipliğimi
Güvertenin tenhaliğında
Üstüme örtüyorum.

Mehmet Taş

Kara bir geceye sürgünüm şimdi

Günahkâr bir bulutun gözyaşlarıyla ıslandı gece
Dört sağır duvarın arasında
Korkularım
Suçlarım
ve BEN
Yalnızlığın kahrını yudumladık.
Soğuk bir el gibi ruhumu tırmalayan
Her beladan kaçtım da
Kaçamadım gönlümün fermanından.
Kurtulamadım yalanın riyanın kancasından.
Oysa hep açıldı düşündüklerim
Ve riyasızdı sözlerim.

Sahralara sürülmüş mecnundum
Yetim çocuğun gözlerinde öfke
Bir kuşun yuvasını dağıtan el
Bir masumu inciten dildim ben
Suçluydum tüm suçların toplamı kadar.
Seni sevdim de duruldum.
Gönlüm sürgün edilince gözlerine
Milyon kere hüküm giydim idama
Ve milyon kere kurtuldum sehpadan.

Günahkâr bir bulutun
Gözyaşlarında ıslandım.
Kara bir geceye sürgünüm şimdi
Duyuramadım ya sesimi sana
İnandıramadım ya kendimi
Ne söyledimse sevdadan yana
Biliyorum suçluyum.

Şimdi suçlarım ve ben
Kahreden yalnızlığımda sabahı bekliyorum
İster güneşim ol
İster ölümüm
Bir haber bekliyorum...

Mehmet Taş

Kavgama Yetmiyor Geceler

Bir yarısı öfke,kalanı sevda
Gönlümü pay ettim alana gayrı
Bütün sayfaları yırtıp takvimden
Kafa tutar oldum zamana gayrı
Öfkem yüreğimde bir demir kazık
Sevdam hak yolunda kuru bir azık
Bulutlar zehrini sağlarlar her gün
Sevdaalı dalları hazan örseler
Her kuşta şakıyan ayrı bir hüzün
Geceler yetmiyor kavgama gayrı

Hasretin kokusu geceye sindi
Sulara sessizce bir yıldız indi.
Yollar hep çıkmaza ulaşır bir bir
Düşler yorumunu birden yitirir
Her gülün dalında bir bülbül ağlar
Mevsimler bahara ermiyor gayrı
İçime,içime bir hüzün çöktü
Sensiz geçen günler belimi büktü.
Bir garip yaş döker geceye karşı
Sabahtan akşama taşır çileyi
Susar grup vakti bütün sokaklar
Kaldırımlar sırra ortaktır gayrı
Sevdamı gökte bir yıldıza yazdım
"Adını iğneyle kalbime kazdım"

Mehmet Taş

Korkuyorum Anne

Beynimde sirenler alıyor anne
Beynimde sirenler alıyor.
Anlamadığım bir düşten uyanmak istiyorum.
Tutmak istiyorum ellerinden
Tutmak istiyorum anne
Tutmak istiyorum uçurtmanın kanadından.
Demir kanatlı kuşlar parçalıyor gökyüzünü
Kalın bir dumanda boğuluyorum.
Güneş kaybordu anne
Güneşimi istiyorum..

Geceyi parçalıyor sirenler anne
Babamı akşam ezanı okunurken vurdular
Kan sızdı dudaklarından
Gül açıldı kızılığında anne gül
Ağlama, ağlama anne haydi gül..

Korkuyorum anne,
Korkuyorum düş yorgunu gecelerden
Yıldızlar nereye gittiler
Yıldızlarımı aldılar anne
Anne yıldızlarımı istiyorum
Babamı istiyorum

Leylekler erken terk ettiler köyümüzü
Çiçekler neden soldular anne
Neden dağıldı yuvaları kuşların
Neden sessiz sessiz yatıyor bebekler
Anneler neden ağlıyor anne
Neden ölüm sıra sıra geliyor.

Korkuyorum anne
Tut ellerimden.

Demir kanatlı kuşlar parçalıyor gökyüzünü
Bombalar yağmur yerine yağıyor
Bebekler ölüyor anne
Aymazlığında dünyanın
İnsanlık ölüyor.

Tut ellerimden anne
Anne tut ellerimden korkuyorum..

Mehmet Taş

Korkuyorum Asude

Korkuyorum Asude
Yine iplik iplik çekiliyor bedenim.
Duvarlar üstüme üstüme geliyor da
Çığlıklarım düğüm düğüm kalıyor boğazımda.
Sesimi, sesimi duyuramıyorum Asude.
Ya gelişinden haberdar olamazsam,
Ya kapanır da kapılar açılmazsa bir daha
Ya karanlıklar gizlerse çaresizliğimi
Ya sen
Sen gelemezsen!

Korkuyorum Asude
Ötelere gitmek değil korkum
Ya da karanlıklarda çaresiz kalmak,
Hayaller arasında kaybolmak değil korkum
Sensizliği bir daha yaşamaktan korkuyorum.

Hani, gelirim diye gitmiştin ya
Hani ne varsa bende alıp da gitmiştin
Bedenim sıyrılıp da ruhumdan,
Bir manasız cisme bürünmüştü
Bir taş, bir demir, bir çöp yığını kalmıştım
Sensiz kalmıştım ya Asude
Sensiz kalmıştım.

Korkuyorum Asude
Gelmekte geç kalacak
Ya da
Ya da
(Tutulsa da dilim söyleyemesem ama)
Ya da gelmezsen diye korkuyorum.

Asudem, Asudem
Bahar gülüslü kadınım
Korkularıma yenik düşmekte ruhum.
Gel.

Mehmet Taş

Masalsı Çocukluğumuz

'Bir varmış,bir yokmuş."diye başlardı masallar.
Hep bir Kafdağı vardı aşılmayan
Ve ardında bir umut,hiç ulaşılmayan...
Sevgiler vardı,masallar kadar sade
Sevgililer vardı,
Ya bir prens,ya şehzade...
Dedem anlatırdı,nur yüzü parlayarak
Dinlerdi ninem
Kâh gülüp,kâh ağlayarak...
Hep bir başka güzellikti sonu
Boşa çıkardı her zaman
Kötülerin oyunu.
Şimdi büyüdük artık;
Birden yıkıldı kaf dağı
Yıkıldı güzelim umutlar
Sardı sevgi dolu gönülleri
Birer karanlık bulutlar...
Şimdi bir başka masalda yaşıyoruz
Mutsuz
Gönüller susmuş
Gönüller dilsiz.
Sildi gök kuşağı yedi rengini
Hazan değmiş bahçelerde
Çiçekler renksiz.
Şimdi büyüdük artık
Silindi hatıralardan
Masalsı çocukluğumuz
Unuttuk sevgilerin buruk lezzetini
Unuttuk vefa dolu duyguların kıymetini.
Soldu gönüllerde yedi veren gül
Sustu şehirlerde uyanan bülbül
Sildik geçmişin tatlı anılarını
Kapattık gençliğimizin
Işık sızan kapılarını
Şimdi bir bilinmeze dolu dizgin yolculuğumuz
Ah!! Ne tatlı günlerdi
Ne tatlı günlerdi
Masalsı çocukluğumuz....

Mehmet Taş

Mezar Taşıma

Kendi gölgesinden korkan bir deli
Kendini beğenmiş bir serseriydim
Kendimle kavgalı, kendimle küskün
Hesaba sığmayan garip biriydim..

Mehmet Taş

Mihrican Vurgunu Düsler

Mihrican vurgunu düşlerimde
Son yazdan kalma bir avuç güneş.
Ve hayat
Ve ölüm...
Bahtı rüzgar çalığı bir köy çocuğuyum ben
Yıldızsız gecelere sığmaz düşlerim benim
Ayağımda izi var bastığım her kayanın...
Işıl ışıl yıldızlardır
Her gece tuvalimde yeniden işlediğim
Ağladığımda baş koyduğum omuz
Yorulduğumda dinlendiğim diz
Susuzluğumda kandiğim pınar...
Bulutlar karanfilin rengine bürünür ya
Düşer bahçelerime garipliğin gölgesi
Bir rüzgar ılık çalar kimsesiz sokaklarda
Yüreğimin başında bir ishak kuşu öter
Ve hayat
Ve ölüm
Ve korku
İçimden söküp atamadığım...
Her sabah çiğ tanelerinde uyanır umutlarım
Avuçlarımda
Deve dikenlerinin işlediği çizgiler
Gözlerimde gecenin karası saklı
Ç.alınmış yuvalarından kaçan mülteci kuşlar
Yeniden yuvalanır yüreğimin başında.
Ben ağlarım, kuşlar ağlar
Susuz toprağa sarılır
Kolsuz kanatsız ağaçlar, sabır sunan taşlar ağlar...
Ve hayat
Ve ölüm
Ve gözyaşım
Dindiremediğim...
Gecelerimi katleder bir sessiz çığlık
Uykularımın en can alıcı yerinde
Çarmıha sürüklenirim.
Bir merminin yakan sıcaklığını
Duyarım kırılan şakaklarımda.
Göçmen kuşlar götürdü
Rengini göklerimin..
Kan ağlayan şafaklarımda
Mülteci kuşların feryadını duyarım...

Mehmet Taş

Ne Varsa Sende Yaşadım

Ne varsa sende yaşadım
Sende tattım meyvelerin en lezzetlisini.
Çiçeklerin en güzeli
Senin yağmurlarında boy verdi.
Senin yıldızlarında aydınlandı gecelerim
Rüyaların en pembesi seninleydi
Ve seninle doldu baştan başa bütün hayallerim...
Ne varsa sende yaşadım
Gün oldu kahr kahr doldun içime
Gün oldu sevincimdin vazgeçemediğim
En acımasızında düş kırıklıklarımın
Sen oldun tutan ellerimden.
Sende yaşadım hasretin en amansızını
Şah damarım kadar yakın
Kafdağı kadar uzaktın
Ama sabahların başladığı yerde
Tek hatırladığımdın rüyalarımın...
Ne varsa sende yaşadım,
Sende buldum doyumsuzunu sevdanın
Yıldızlara hasretken gecelerim
Karanlıklarımda boğulmuşken
Ve susamışken,
Çatlakken dudaklarım
Şıgındığım limanım
Huzur bulduğumdu kolların.
Ne varsa hep sende
Ne varsa sende yaşadım.....

Mehmet Taş

Ne Yazar

Kalmadı hevesim dünya malında
Bütün bir âlemi versen ne yazar
Her şeyi götürdün burdan giderken
Bundan sonra geri dönsen ne yazar.

Bir damla su olsan sevda çölünde
Ağlasan, inlesen yadın elinde
Eksik olmasa da adım dilinde
Aşkımдан kavrulup yansan ne yazar.

Ne bahar yaşadım ne de yaz gördüm
Yanında huzuru gayet az gördüm
Gittin ya kendimi yeniden buldum
Beni hatırlasan insan ne yazar....

Mehmet Taş

Neden

En olmadık zamanlarda esti rüzgar
En olmadık zamanlarda eğildi dal...
Tam buldum derken
Kaybettim neyim varsa sevdiğim...
Önce malım mülküm terk etti diyeceğim
Ama,ne malım oldu şu koca dünyada
Ne de tapu kayıtlarına geçecek mülküm.
Bir dikili ağacım bile olmadı
Gölgesinde hülyalara dalacağım.
Terk etmeseydi gençliğim
Hani hiç umursamayacağım...
Nerde güneş yüzlü çocukluğum
Simit sattığım
Elma şekerı sattığım sokaklar
Balıklarına ekmek attığım nazlı Ceyhan
Nerde hayalimde büyüttüğüm
İlk sevdam...
En olmadık zamanda esti rüzgar
En olmadık zamanda eğildi dal...
Nerede yıldızlara kurduğum köprü
Umut umut üflediğim kaval...
Bir sis çöktü dağlara
Esti bir hoyrat rüzgar
Ne umut kaldı
Ne hayal...

Mehmet Taş

Neyim Olcaksın?

Neyim olacaksın daha bilmem ki
Gözlerimden akan yaş değil misin
Hasret hasret uzuyorken ufuklar
Bağrıma bastığım taş değil misin...

Vefasın, cefasın ille de nazsın
Dillerde dolaşan en tatlı sözsün
Bende kalem, Veysel baba da sazsın
Ala göz üstünde kaş değil misin?

Karakışım, garbi yelim, gül bahçem
Günahım sevabım oyalı bohçam
Pencereme konan minicik serçem
Her sözün önünde baş değil misin?

Efil efil esip gönlüme dolan
Sensiz yaşadığım bir dünya yalan
Canıma can katan can özüm olan
Gönül kafesimde kuş değil misin?

Mehmet Taş

O Bir Kelebektir

Kanatlarında gökkuşuğı
Çiçeklerden sevgi toplar
Yağmur sularında yıkardı
Hüzün sarmasın diye gönülleri
Gündüz güneş olur doğar
Gece ay olur aydınlatırdı.
Bir hoyrat yel aldı
Ben onsuzluğu yaşıyorum.
Şimdi hep sonu olmayan şiirler yazıyor
Sonu olmayan hikayeler okuyup
Sonu olmayan filimler seyrediyorum...
Sonu gelmeyen sevdaların
Sonu olmayan figüranlarını oynuyor
Sonsuzluğun şarkısını söylüyorum.
Ben sonsuzluğu yaşıyorum

Mehmet Taş

Oku

oku...
parmakların titremeden
buğu buğu olmadan gözlerin
bir düşünce bulutundan inerek sağnak sağnak
kıraç toprakların efkarıyla oku...
buz gibi odamın katı talnızlığında
romatizmalı dizlerim sızlayarak
boş midemin acı sancılarında
bu satırları senin için yazdım....

oku....
bir şarkının ardında
ağlayabiliyorsan benim gibi
teselli arıyorsan boşalan kadehlerde
aşk sancılarında kıvrana kıvrana
umutla bekliyorsan gideni
bulmak için bu satırlarda kendini
hıçkırıklarını gizlemeden oku.....

oku...
kadere tutsaksan zamanın hücrelerinde
dost dost diye sarılmışsan karanlıklara
ve bir çile sağınağında çaresizsen
dinmesin diye aşkın sancısı
yaralı gönlüne tuz basarak oku...

oku...
bir mabed kurmuşsan sevgiden
eller secde etmişse mihrabında
tanrı katından boş dönen duaların
sessiz ağlayışlarında
sevenler aşkına
unutulmuşlar aşkına OKU.....

Mehmet Taş

Orhan veli'ye

Haydi bre Orhan Veli
Şimdi sırası mı garipliğin
Bir tek miras kalmış da bize şairliğin
Sebeptir sevdamıza
Oturmuşuz boğaza
Yer mavi, gök mavi
Gönül sarhoşluğunda maviliğin
Karşımızda Kanlıca
Elimi uzatsam Kavak
Ve yanımızda
Sevdasında kaybolduğumuz
Bir melek...
Biz susmuşuz
Şahittir martılar kalp atışlarımıza
Yaşarken içimizde ki gurbeti
Bir acı kahvede fal bakmışız
Telli babaya adak adayıp
Sevdanın imzasını aynı tuvale atmışız.
Sağ ol be Orhan Veli
Garipliğin kalmamışsa da miras
Şairliğin sebep sevdamıza...

Mehmet Taş

Öğretmenim

Sana Bingöl dağlarından selam getirdim
Kılınaz tepesinden elem
Göynük suyundan acı getirdim yudum yudum.
Burası Hacıçayır köyü öğretmenim,
Ben Kayalar'ın Hasan'ın Ali,
Küçük kardeşime yüklüyken
Kağı iniltilerini dinleye dinleye
Halat tepesinde can verdi anam.
Ben karanlığında boy verdim
Gecelerce kararan sefaletin.
Gülmeye hasret dudaklarımda
Bir türkü oldun umuttan yana.
Kaval sesinde inledi,,
Mağara sessizliğinde yalnızlığım,
Hasretim Murat suyunda uyur.
Sen benim öğretmenim;
Binerek ilmin atına
Bana, benim iklimlerime gel
Karlı dağlarımda yabancı kalmasın sevdam
Gün aşarken Halat tepesinden
Öksüz kalmasın umudum
Bilemesem de güzelini sözlerin
Kavalımın inlemesinde duy sesimi
Bebelerin açlığa uyanmasında
Sevdamın dağlara yansımada
Duy ki; bahtımı rüzgarlar çalması
Ben Kayaların Hasan'ın Ali
Tırnaklarımla sürdüm de dağları
Umut ekdim öğretmenim
Seni beklerim.....

Mehmet Taş

Ölüm Aynı Yönden Gelir...

Gece iner
İner yalnızlık
Can çekişen kaldırımlarına şehrin.
Düşen gözyaşlarına sinen
İçli dualarda ürperir beden.

Raks ederken sular da mehtap
Yeni bir yalnızlığa şahitken yıldızlar
Gözlerine mil çekilir de gecenin
Sürgün edilir yıldızlar Kaf dağının ardına.

An olur ki, kelimeler de yitirir manasını
Tıpkı kör-sağır cisimler gibi.
Rûzgâr susar
Mehtap susar
Dil konuşmaya
Gönül vuslata susar...

Birbirine benzer bütün istasyonlar
Aynı kaderi taşır trenler.
An olur çaldığında kampana
Ölüm aynı yönden gelir...

Mehmet Taş

Ölüm Gibi

Bir mermi şakağımı ansızın yakar gibi
Umarsızca son defa geriye bakar gibi
Baktın geçip giderken.
Anladım bu bir veda, bu temelli gidişti
Ölüm gibi, gidipte bir daha dönmeyiştii.

Mehmet Taş

Özürdilerim Çocuklar

Özür dilerim çocuklar
Doğrularıyla, yanlışlarıyla
Sizin için yaptığımı sandığım
Yaktığım, yıktığım geleceğiniz için
Özür dilerim çocuklar.

Yeni yeni yuvalar kurarken kuşlarınıza
Birer birer kırdık yumurtalarını
Çıkmadan daha civcivleriniz
Kara bulutlar örttük göklerinize
Çiçek ektiğiniz tarlalarınızda
Boy verdi birer ikiyeşer mayınlarımız.
Şimdi bulutlarımızdan
Ölüm kusuyor yağmurlarımız.

Özür dilerim çocuklar
Göçmen kuşlar dönmeyecek artık
Leylekler resimlerde
Balıklar akvaryumlarda mahkum
Karıncalar bile dağıtmışken yuvalarını
Pas tuttu, size papatyadan taç örecekteller.

Tüm dünya çocukları
Özür diliyorum sizden
Kırmızıya gömdüğüm tuvaliniz
Çarklar arasında kaybettiğim sesiniz
Her gün biraz daha sararıp solan benziniz
Velhasıl
Kan ve barut kokan dünyanız için
Ne olur çocuklar
Beni affedin....

Mehmet TAŞ

Mehmet Taş

Pişmanlık

Sustuk.

Dakikalarca saatlerce sustuk.

Onunla birlikte susmanın değişik bir tadı vardı. Aşk, yan yana oturup hiç konuşmadan aynı yere bakmak değil miydi?

İçimizi dolduran fırtına ayrı yürekte aynı ateşi harlıyordu. Konuşsak bir büyük yangın her şeyi yakıp kül edecekti. Belki her şeyi yeniden de var edecekti ama denemedik. Biz yakıp kül edeceği, fırtınanın külleri savurup yok edeceği korkusuna kapılmıştık.

Gözümün ucuyla yüzüne baktım. İki damla gözyaşı yanaklarından aşağı süzülüyordu. O gözyaşları benim gözyaşlarımdı. İçinde yanan kor benim, yüreğine çöreklenen acı benim acımdı.

Sustuk

Sessizliğimizle her şeyi konuşarak sustuk.

Ufuk çizgisinde bir geminin dumanı görüldü. Bir martı çığlıklar atarak suya dalıp çıktı. Nice sonra bir çocuğun yanık sesi duyuldu. İçimizdeki yangının, içimizdeki fırtınanın, içimizdeki çaresizliğin sesi.

Abla bir ekmek paran var mı?

Birden bütün büyü bozuldu. Sessizlikte kaybolan hayat yeniden can buldu. Yeniden kendi bedenimize kendi ruhumuza döndük. Çocuğun kirli avucuna parayı bırakırken de susuyorduk.

Yanağından süzülen gözyaşı kaybolmuştu. Onun yerine acının izi kalmıştı.

Kalkalım mı? Dedim

Kalktık.

Yan yana yürürken toprak ayağımın altında kayıyordu. Yıkılmamak için tutunmak istedim. Vazgeçtim. Darmadağınık olduğumu bilsin istemedim.

O daha da dağılmıştı.

Yürüdük. Nereden başlayıp nereye gittiğimizi bilmeden, zaman kavramına, mekân kavramına aldırış etmeden yürüdük. Yürüdük mü, hayır. Sadece ayaklarımızın ruhsuz bedenleri taşımaya çalıştığı yerlere gittik. O yerler çözüm bulmakta zorlandığımız soruların enkaz yığını olduğu yerlerdi. O yerler söylenmesi gereken sözlerin söylenemediği, bir kara baba gibi yüreklere çöktüğü karanlık, rutubetli izbe yerlerdi. Şayet söylenmiş olsaydı bir ömrün pişmanlıklarla dolu geçmesine izin verilmeyecekti.

Sustuk. Sustum. Pişmanım.

Hafiften bir yağmur başladı.

Hem güneş, hem yağmur. Tezatların en güzel hali. Çimenler ıslanıyor. Çimenlerin ıslaklığında güneş ışığı dans ediyor.

Biz ara elinden tutmayı yüzüne bakmadan içimden geçenleri bağıra bağıra söylemek istedim. Gözümün ucuyla baktım. Yanaklarında yağmur damlacıkları vardı. Gözyaşlarını yıkamıştı. Dudaklarında derin bir ızdırabın büklüm büklüm izleri vardı. Bu dudaklar böyle suskun, böyle içinden uzak kapalı mı kalmalıydı.

Ayrıldığımızda ortalık iyice kararmıştı. Hızla akıp giden taksinin arkasından uzun süre baktım. Gitme kal diye bağırdım içimden. Duymadı.

Sonra hiç görmedim.

Adını az satan bir gazetenin ölüm ilanları köşesinde okuduğumda içimdeki fırtınanın, içimdeki pişmanlığın hiç eksilmediğini anladım.

Keşke o gün, susmasaydım da söyleseydim sevdiğimi.

Ama şimdi artık çok geç....

Mehmet Taş

Ruhum Bedenime Uymuyor Benim

Her düşen yaprakta başka bir ah var
Takvimler çağıma uymuyor benim
Yoruldum uzağa ses uzatmaktan
Yıldızlar sesimi duymuyor benim...

Aynalar...Aynalar ihanet etti
Aksinde görülen ben ben değilim
İçimde ummanlar çağıldar amma
Ruhum bedenime uymuyor benim...

Şırtımda hayatın kamburu yüklü
İçimde alemin sevdası saklı
Zaman benden ben zamandan çok farklı
Düşlerim geceye sığmıyor benim

Bir solgun tebessüm bin ahı gizler
İçimde an be an bir acı sızlar
Gönlümün aynası olsa da sözler
Bedenim ruhuma uymuyor benim....

Mehmet Taş

Sen Git Ben Buradayım

Sen git gitmek istersen
Ben buradayım.
Bu çıkmaz sokakta sensiz
Çaresiz yapa yalnız
Yüreğindeki beni bıraktığın yerdeyim..

Korkma yıkılır diye
Canı sıkılır diye
Zaten olmadım sen de
Özlüyorum desen de

Sen git gitmek istersen
Ben buradayım.
Yorgun bir seherdeyim
Vurgun yemiş sol yanımda
Bir gönül açmazının kahrettiği yerdeyim..

Korkma yıkılır diye
Canı sıkılır diye
Zaten olmadım sende
Şairimsin desen de

Sen git gitmek istersen
Ben buradayım
Hayalle hakikatin karıştığı yerdeyim
Yaşamakla ölümün buluştuğu yerdeyim

Mehmet Taş

Sen Gittin Hayatın Anlamı Yok

Ve bir yağmur sonrasıydı
hava durgundu
gökkuşağı yedi rengini
yorgun ayaklarına sermişti...
bir kuş tüyü hafifliğinde
sessizdi gelişin.....
susuyordun
susuyordu bütün evren
sadece gözlerimizdi konuşan.
senin kipriklerinde boncuk boncuk
benim boğazımda düğüm düğüm
öylesine asılı kalmıştı sözler...
kal gitme diyecektim
gökkuşağının yedi renginden
yedi ayrı taç öreyim başına
saçlarında tel tel yıldızlar oynasın....
kal gitme can
kal gitme
sen yokken bulutlar yağmur taşımaz
şahrem şahrem yarılır yer
umuda yeşermez tohum
kal gitme can
sensiz neye yarar bu şehir
bu dünya,bu evren
sensiz gün doğmaz sabahları
kuşlar ötmez
meyve vermez ağaçlar
sensiz hayat olmaz can....
kal gitme
bebekler uyanamaz uykusundan
yağmurlar yağmaz
çöl olur evren...

Bir yağmur sonrasıydı
hava durgundu
gittin hiç birşey söylemeden
bir fırtınada koydun beni
şimdi bir girdabın içindeyim
ellerim sensiz
gözlerim sensiz
ruhum bedenim sensiz
bunca sensizlik içinde
ben neye yararım.....

Mehmet Taş

Sen varsın diye

Her sabah yönümü döndüm yeniden
Güneşin yüzünde sen varsın diye
Bülbüle gönlümü yoldaş eyledim
Gülün goncasında sen varsın diye

Gün oldu hicranla boğuldum durdum
Gün oldu geceyi ikiye böldüm
Düşlerimde bile hep seni gördüm
Gönül aynasında sen varsın diye

Ayın halesine yazdım adını
Bahtımın mührüne kazdım adını
İnce bir tülbentten süzdüm adını
Daldım sevdalara sen varsın diye

Hasret yüreğimde bir yağlı kurşun
Razıyım istersen hep böyle kalsın
Mezarım başında kitabem olsun
Tetiğin ucunda sen varsın diye

Mehmet Taş

Seni Anlatır

seni bana sorma ,
Seni sana ben anlatamam...
Seni mehtaba sor geceleri
Suların şavkımada yıldızlara sor.
Soluk alışında karanlıkların
Bir liman gibi sığındığım
Sokak lambasının aydınlattığı
Kaldırım taşlarına sor...
Seni bana sorma
Sabah rüzgarının serinliğinde
Güne merhaba diyen
Uykuya hasret gözlerin
Mahzun bakışlarına sor...
Dağların sessiz yamaçlarında
Yeni açmış kır çiçeklerine
Bulutların siyim siyim gözyaşlarına
Mesafelerin kahreden hudut taşlarına
Cami avlusunda ki dilencinin kirli avuçlarına
Denizlerin hırçın dalgalarına
Çingenenin umut dolu falına
Boyacı çocuğun bakışlarına sor....
Seni bana sorma;
Gözlerimde şavkıyan ışıltılara
Ruhumda ki fırtınalara
Ve bahara
Ve bahara sor...

Mehmet Taş

Senin İçin

Hasretin adını şiir eyledim
Saldım bulutlara alasın diye
Türküler söyledim seher yeline
Her sabah sesimi duyasın diye

Gün oldu maviye boyadım ayı
Gün oldu kızardı Ceyhan'ın suyu
Gün oldu içimden kurdum kurguyu
Dualar eyledim gelesin diye...

Çiçek çiçek açtı içimde sevdan
Kavak yeli oldu başımda sevdan
Hayalimde sevdan,düşümde sevdan
Uzattım gönlümü alasın diye...

Mehmet Taş

Sensizliğin Resmini Çizdim Gözbebeğime

Bir yaralı kuş titrer yüreğimin başında
Gülümseyen hayalin asılır gözlerime
Esrik sayıklamalar sararken karanlığı
Sensizliğin türküsü söylenir bulutlarda
Kayan bir yıldız gibi boşlukta kaybolurum.

Tufana uğrar ruhum en küçük fırtınada
Hasretin tenim gibi sarar sarmalar beni
Bitmemiş bir şiirin, ya da yarım şarkının
Öksüz notalarında beklerim çağrını
Hasretin zincirleri pas tutar kollarımda
Sensizlik girdabında çaresiz boğulurum.

Dönülmez bir yoldayım,adı yok menzilimin
Silinmiş haritadan yaşadığım o şehir
Düşmemişiz kaydına nüfus memurlarının
Almış benliğimizi sevda denen o sihir
Atmışız kendimizi ufkun solgun yollarına
Sevda sürgünlerine çıkmış birden adımız.

Bütün ışıklar sönmüş bütün yollar uçurum
Yürüdüğüm sokaklar sensizliğe çıkıyor
Çalınmış rüyaların solgun sabahlarında
Hasret zincirlerini söyle nasıl kırayım?

Avuçlarım hasretin gözyaşlarında ıslak
Titrerim karanlığı sarsan hıçkırıklarda
Ertelenmiş sevinçler çalar birden kapımı
Hayal meyal dolduğun geceye sarılarak
Göz kırpan yıldızların altında ısınırım

Göçmen kuşlar giderken götürdü yüreğimi
Sensizliğin resmini çizdim göz bebeğime
Öylesine inandım, öyle umut ettim ki
Mevsimlerin birinde dönüp geleceğine
Söyle hangi mevsime bağlansın umutlarım....

Mehmet Taş

Sevda Pazarında Tezgah Kurmuşlar

Sevda pazarında tezgah kurmuşlar
Aşkımı mihenge vuruyorlar can
Bir Mecnun, bir Ferhat bir Kamber gibi
Beni aynı yere koyuyorlar can
Onlar ki; çömezdi aşk dergahında
Benden el aldılar bilsinler herkes
Sevda pazarında tezgah kurmuşlar

Aleme sevdamı dağıttım bir bir
Bu çöller bağrında yandı kurudu
Göz yaşlarım sel sel olup akınca
Nice deniz, nice göller kuruldu
Bu dağlar engeldi arada amma
Eğilip eğilip bana yol oldu
Aleme sevdamı dağıttım bir bir

Söz odur ki konuşunca ser gider
Lakin susmamızda korku yok bizim
Vuslat için kavlimiz var yar ile
Bu baş yar yoluna fedadır amma
Vuslat üz re bin kurulmuş hayali
Cellat sepetine atıp kor gider
Söz odur ki, konuşunca ser gider.

Faşetme sırrımı sus gayrı dersin
Söz ola söylene zaman gelince
Hiçbir fani anlayamaz bu aşkı
Gökten sıra sıra melek inince
Onlarla konuşup halleşin dersin
Haklısın sevdiğim susmam gerekir
Faşetme sırrımı sus gayrı dersin....

Mehmet Taş

Sevmeseydim Seni

Sevmeseydim seni
Bilmeyecektim hayatın sızılarını
Sevinçlerini.
Gözlerimde ki yaş
Öylesine yitik olacaktı manadan
Öylesine durgun
Öylesine umarsızdı ki bakışlarım
Sevmeseydim seni
Bilmeyecektim renklerini çiçeklerin...
Sevmeseydim seni
Yağmurlarım olmayacaktı
Bakır renkli göklerimin
Bir yabani ot çaresizliğinde
Kuruyup gidecektim bittiğim yerde.
Sevmeseydim seni
Anlamayacaktım
Bütün limanların dar
Bütün denizlerin bir damla su olduğunu.
Sevmeseydim seni
Sevmeseydim
Yaşamış olmayacaktım.....

Mehmet Taş

Sildim Gitti

Bundan sonra deme, yok bundan sonra
Sildim hayatımdan tamamen seni
Zorladın sabrımı, yoruldum gayrı
Sildim hayatımdan tamamen seni

Ne hayalde görün ne düşüme gir
Ne bir haber bekle, ne geçene sor
Bozuldu bendeki aşk denen sihir
Sildim hayatımdan tamamen seni.

Kuruyan topraksam yağma üstüme
Güneş olup sakın doğma üstüme
Hiçbir güzelliği sağma üstüme
Sildim hayatımdan tamamen seni.

Ne nedamet göster ne de af dile
Nerdeyim nasılım düşünme bile
Attım mazi denen dönülmez yere
Sildim hayatımdan tamamen seni.
M.TAŞ

Mehmet Taş

Son Çağrı

Yıldızlar sularda uykuya dalar
Başlar yüreğimde ince bir sızı
Firuze, yalnızlık ruhumu sarar
Hüzün çiçekleri açar içimde

Çekilir sokaktan ayak sesleri
Bir ben kalırım bir de hayalin
Firuze, feryadım sana ulaşmaz
Garip bir çocuk ağlar içimde

Şimdi bir sağanak başladı yine
Acılar art arda geliyor Firuze
Ya gel, ya çağır da umudum olsun
Hasretin gücümü aştı Firuze..

Aynalar yalancı, takvimler yüzsüz
Mesafeler bir aşılmaz uçurum
Firuze, ne yana elim uzatsam
Korkular dolanır durur içimde

Firuze, sen anla, sen anla beni
Sığmaz hecelere çektiğim acı
Kim bulmuş ki, ben bulayım Firuze
Yokmuş ayrılığın belli ilacı

Şimdi bir sağanak başladı yine
Acılar art arda geliyor Firuze
Ya gel, ya çağır da umudum olsun
Hasretin gücümü aştı Firuze..

Mehmet Taş

Son Söz Değildir Bu

Yıldızlı semaya dalınca gözler
Kurulan hayaller vuslat üz redir
Ne bir ses duyulur ne de bir soluk
Anlatacak her şey yalnız özdedir
Can ile göz göze gelinir o an
Yıldızlı semaya dalıca gözler

Ağlamak mı yoksa gülmek mi gerek
Hasretin içimde alev alevken
Aklıma sığmıyor uzanan yollar
Can,vuslat için''koş da gel''derken
Sımsıcak bir kucak açılmış orda
Ağlamak mı yoksa,gülmek mi gerek.

İnan ki bu hasret çekilmez böyle
Kuru yere düşmüş tohum gibiyim
Mümkün mü goncaya dönüşüm. Söyle
Her fermana hazır esir gibiyim
Hudut taşlarında sürünür bağrım
İnan ki bu hasret çekilmez böyle

Ahdime vefada kusur arama
Yad elin diline düşmedi adın
Sana hiç siteme el vermez içim
Sitemle yan yana olmuyor adın
Bir kere...Bir kere görmek muradım
Ahdime vefada kusur arama

An olur ki susar söz varken diller
Konuşan yalnızca gönüller olur
Bilirim ki bana sus dersin gayrı
Susmakla asude olacaksan can
Bundan sonra artık konuşmam gayrı
An olur ki susar,söz varken diller.

Bilesin ki bunlar son değil sözde
İçimde. içimde ummanlar büyür
Her nereye baksam görünen sensin
Sensin günlerime başlayan seher
Söylemeye takat bulursam eğer
Bilesin ki bunlar son değil sözde..

Mehmet Taş

Sularla Dertleşmem

Bu gece dertleştik biz bize sularla
Ezilmiş incinmiş yok olmuş duygularla

Yıldızlar dinledi üzgün ve sessiz
Ağlaştık sabaha kadar sebepsiz

Usluca sildim gözyaşlarını suların
Okşadım öptüm saçlarını suların

Bir buruk hüznün düştü geceye
Ansızın yüzün gülüşün düştü geceye

Sandım ki sulardan çıkıp geleceksin
Işıl ısl ruhuma akıp geleceksin

Eyvah silindi kayboldu hayalin sularda
Garip bir ürperiş bir hüznün kaldı sularda

Bu gece biz bize dertleştik sularla
Ezilmiş incinmiş yok olmuş duygularla

Ey maziden atıye ağlayıp akan sular
Yüreğimi köz gibi dağlayıp yakan sular

Belli ki bitmeyecek yüreğimizde sızı
Almış da bizi bizden bir gönül hırsızı

Tan yeri ağarmakta güneş doğacak yine
Dönme vaktidir gayrı kimsesizler evine...

Yarın gece burada bu halde yine varım
Ölmeden tükenmez ki bu ezik duygularım..

Mehmet Taş

Süreyya

SÜREYYA

Ah Süreyya
Bilesin ki yüreğimde kanayan bir yara var
Merhem olup ışığın hep oraya düşerdi
Tan yeri ağarırken yeniden hayat bulup
Grup vakti yeniden hüzünleri seçerdi

Ah Süreyya
Saçlarında dört mevsim hep bir rüzgâr gezinir
Güllerin mis kokusu belli ki hep ondandır
Ondandır bülbüllerin sana kıyam duruşu
Bebeklerin gülüşü belli ki hep ondandır

Ah Süreyya
Ay kaybolur bir anda yıldızlar sönükleşir
Güneşe en evvelde sen merhaba diyensin
Yaşamakla kardeşsin, umutla arkadaşsın
Karanlıklara inat aydınlığı seçensin

Ah Süreyya
Sende hayat buldum ben sende tanıdım beni
Sen ki gözyaşlarımda akıttığım çilesin
Işığını eksiltme bu zavallı düşkünden
Hep seni beklesin de hasretinle erisin

Ah Süreyya
Gönül, fermanını dinlemez şahın
Işıt yollarımı düze çıkayım
Öyle muhtacım ki anlatmak çok zor
Sen anla, sen anla yok ki günahım

Süreyya
Ah Süreyya
Bir damla şavkına muhtacım şimdi
Temizle geçmişin günahlarından
Ben sana tabiiyim emrine girdim
Çevirme ne olur beni kapından

Aşkın pençesine düştüğüm gündü
Gönlüme cemrenin düştüğü gündü
Mecnunun leyladan geçtiği gündü
Ben de anlamadım nasıl bir gündü
Işığın gözümü kamaştırdı da
Ben sende bulundum ben sende yittim
Senin varlığında kaybolup gittim
En son sözüm budur
Budur Süreyya...

Mehmet Taş

Şafak Sökmeden Başlar Yüreğimdeki Sancı

Karanlıklara Sevdam
Vurgunluğumdandır Kömür Karası Gözlerine

Şafak sökmeden başlar yüreğimdeki sancı
Gün doğumlarına gebe efkârım
Alır sürükler gerisine mesafelerin
İshak kuşlarının şakımlarında
Yalnızlığımı bulurum...
Ben hep geceleri sevdim
Kömür karası gözlerinin rengi sinmiştir diye
Ben yalnızlığı sevdim.
Uç sokak ötede birileri
Kaldırımlara düşmüş mehtabı parçalar
Ağız çelikten cımbızlarla
Birileri anason kokusuna bular geceyi
Seher yelinin buz kesen avuçlarında
Bir ateş sarar yüreğimin başını
Ben yalnızlığında senin olmayı sevdim.
Şimdi gün doğuyor
Sensiz şehrin yalnızlığına.
Uzak mesafelerin kahreden aşılmazlığına
Şiirler yazıyorum.
Bu da okunmayacak diğerleri gibi
Bunu da bir ben bileceğim
Bir de yalnızlığımıza sırdaş sokak kedileri.
Ben sırdaştır diye yalnızlığımıza
Sokak kedilerini sevdim.
Ben hep karanlıkları sevdim
Karanlıklara sevdam
Vurgunluğumdandır kömür karası gözlerine.
Bir bakışın vardı
Sevdalı yüreklere uzaklar yakındır diyen
Bir bakışın vardı
Beni ta can evimden vuran.
Şimdi gün ışımda
Gün ışımda yokluğundan habersiz bu şehre
Sen yankılanacaksın
Okula giden çocuğun telaşında
Sütçünün bembeyaz bağırışında
Fırıncı Mustafa'nın mahmur bakışında
Sokak sokak,cadde cadde sen dolacaksın.
Yalnızlığın can çekiştiren okşamalarında
Sevdanla el ele
Geceyi bekleyeceğiz
Gün ışımlarına inat.....

Mehmet Taş

Şimdi Çok Şaşkınım Asude

Sen şimdi üç gün batımı uzaklardasın Asude
Saçlarını bozkırların sıcak yelleri savurur.
Bir küheylan şaha kalkar da
Uzakları yakın etme gayreti boşa gider.
Toynakları kumlara çakılır.
Alı aldır, moru mor en erken sabah saatlerinde bozkırların
Bir tozlu hayale gömülür
Bir onulmaz yürek yangınına çare aransın.
Hâlbuki gözlerin bütün dertlere çaredir Asude
Gelişin bütün yok oluşlara çare

Şimdi çok şaşkınım Asude
Bütün yönlerini yitirdim haritaların
Bütün pusulalar yokluğuna işaret ediyor
Seni aradığım bozkırlarda
Kurt ulumaları rüyalarımı deliyor.
Korkularıma yenildim Asude
Korkularıma yenildim.

Şimdi sana çok muhtacım Asude
Ay bulutlardan çıkmıyor bir türlü
Karanlıklar korkularımı çoğaltıyor
Dualar üstüne dualar ekliyorum da
Gelişine adaklar adıyorum Asude
Hâlbuki gelişin bu yılda mümkün görülüyor,
Bu yılda fallarda muştuya yer yok.

Şimdi çok şaşkınım Asude
Yitik diyarlara sürgünüm sensiz
Yırtılmış bir yerinde kayboldum haritanın
Beklediğim sabahlarda yoksun
Umutsuzluk kemiriyor yüreğimi Asude
Korkularımla baş edemiyorum.

Uzak diyarların nazlı ceylanı
Gönlümün sultanı güzel Asude
Savur saçlarını rüzgâra doğru.
Bana baharlarla, yağmurlarla gel.
İster yeni baştan hayat veren ol
İstersen hiç korkma ölümlerle gel...

Mehmet Taş

Ŗu KhnemiŖ Hayata Meyletmezdim

Ŗu khnemim dünyaya meyletmezdim amma
Ne çare ki kaderde sana meyletmek varmıŖ
Geçti mrn baharı, hazan oldu sanırken
Hazan da olsa bile, sana ram olmak varmıŖ.

Sanma ki viranede bülbül ötmez, gl açmaz
Gönül viran olsa da bülbüle naln varmıŖ
Nefesi bitse ömrün, tel kırılrsa, ney sussa
Bu Ŗarkiyi her dönem mutlak bir alan varmıŖ.

Hayat denen boŖ tablo sevgiyle renklenirmiŖ
Sevgi bir abıhayat itike yaŖanırmıŖ
Titremeyen kalplerde ruha ne gerek var ki
İnsanı insan yapan bu titreyen kalplermiŖ...

Mehmet TaŖ

Tut Elimden

Bir yağmur ıslatır karanlıkları
Bir hüzün asılır dal uçlarına
Yıldızlar sessizce siner köşeye
Siner bulutlara ayın hayali
Senin yokluğuna şiirler yazıp
Senin yokluğunda üşür düşlerim...
Uzak bir yerlerde şimşekler çakar
Bütün limanlardan gemiler kalkar
Bütün istasyonlar boşalır birden
Ruhlar dolaşırlar kaldırımlarda
Yokluğun geceyi sarar sarmalar
Bir hüzün yumağı olur bağrımda
Bulutlara yoldaş olur ağlarım...
Belli ki alışmak zor bu hasrete
Beklemek umudu umuda katıp
Uzak bir yerlerde esen rüzgarın
Getirdiği koku senindir sanıp
Belli ki sarılmak zor bulutlara...
Şimdi günahından arınmak için
Yalvaran bir derviş yatar gönlümde
Bilirim günahım aşka kul olmak
Affına da muhtaç değilim senin
Bin kere özgür olan kölenin
Bin kere sadakat bağı var bende
Kapına gönlümü eşik eyledim
Her basıp geçmende bin kere hürüm
Bırakma elimden tut ellerimi
Bu yollar çıkmaza gider bilirim
Ama sığınacak başka kapım yok
Her nereye gitsem sana dönerim
Bırakma elimden tut ellerimi
Bırakıp gidersen bir hiç olurum.
Bir yıldız göz kırpar çöken geceye
Bir bulut saçını tarar dağlarda
Sularda uykuya dalan gölgeler
Delişmen ruhumda birer pervane
İçimde isyanı mesafelerin
Kahrını çekerim sonsuz yolların
Efkâr duman duman her sigaramda
Her içtiğim kadeh sana hediyem
Varlık aleminde yok olmuş ruhum
Sürünür ardından ...Daha ne diyem
Artık anla beni... Duy beni nolur
Aşkına muhtacım, affına değil
Haydi tut elimden bırakma beni
Olmadığın dünya yaşanır değil....

Mehmet Taş

Türk'ü Anlatır

Su yüce dağlardan esen rüzgarlar
Bana türkü söyler Türkü anlatır
Bozkırlar,ovalar,serin yaylalar
Bana türkü söyler Türk'ü anlatır

Davullar çalınır kösler vurulur
Pinarın başında çadır kurulur
Uzaktan uzaga bir Bozkurt ulur
Bana türkü söyler Türk'ü anlatır

Bala olur Azeri'mın dilinde
Sevda olur Kirgiz'imın telinde
Nakis nakis Türkmen'imın elinde
Bana türkü söyler Türk'ü anlatır.

Cudi dağlarında bir sanlı bayrak
Süzülür Harran'a selam durarak
Berivan gelinde bir beyaz duvak
Bana türkü söyler Türk'ü anlatır

Hak yoluna kurban olur can verir
Yunus'ca sevdaya kızıl kan verir
Hacı Bektas dergahında san verir
Bana türkü söyler Türk'ü anlatır

Seherde yikanıp Tuna suyunda
Aksama diz çöker Tanrı dağında
Ahmet Yesevi'nin ask ocağında
Bana türkü söyler Türk'ü anlatır

Mehmet Taş

Umutk y Durağında Bir Akşamüstü

Umutk y durağında bir akşamüstü
Geç kalmış bir bestenin şarkısı çalınıyordu.
Notalar kırık dökük savrulurken yollara
Vuslata şahit olan yıldızlar gülümsüyor
Bulutlar sevincinden gözyaşı döküyordu.
Gül bahçesi olmuş ki, gönül seyri doyulmaz
Umut köy durağında bir akşamüstü
Bir adam gönül bahçesinden g l deriyordu.

Umutk y durağında bir akşam üstü
 rkek bir ceylanın mahzunluğunda
Yılların tozlu aynasından yürekler
Akşamın alacalığına sevdalarını yolluyordu
Gök nurlu, yer nurlu, yüzler daha da nurlu
Gönülde ılık ılık bir sevda ki gururlu
Yeniden var olmanın sevinciyle dopdolu
Bir adam ve bir kadın öylece bekliyordu.

Umutk y durağında bir akşam  st 
Bir adam, bir kadın ve zaman duruyordu..
Hala görür ki geçen bütün sevda çekenler
Kaldırım taşlarına gölgeleri vuruyordu.

Mehmet Taş

Umutsuzluk

Bırak dudaklarımda asılı kalsın tebessümlerim
Zamanlı zamansız sevinçlerimde
Hazan değmiş goncaya döndü umutlarım...
Gümüş tepside sunulmadı hayat
Ben sevdalarımı da
Hüzünlerimi de bir başıma yaşadım..
Gecelerin katmerleşen karanlıklarında
Korkularım oldu sokak kedileriyle paylaştığım
Şimşek şimşek yırtılırken karanlıklar
Yağmurlar ıslatırken kaldırımları
Ruhum deli taylar gibi bir o yana bir bu yana koşarken kararsız
Dudağımda umarsız bir ılık
Bütün belalarına hayatın
kafa tuttum.....
Hayatla kumarım oldu benim
Rus ruleti acımasızlığında
Hep şakaklarımda patladı kahırlarım..
Bir gümüş tepside sunulmadı hayat
Ben hep kendim kazandım...
Bırak kaldırım taşlarında kalsın yalnızlığım
Bana göre değil
Bir ahunun gözlerinde hülyalara dalmak
Uymaz yaşlı bedenime
Sevdanın kollarında huzur aramak...
Hamurum çileyle yoğrulmuş
Umut fersah fersah uzak diyarlarda
Aşk fersah fersah derinliklerinde okyanusların
Ne güneş aydınlatır karanlıklarımı
Ne yollar sevdadan geçer
Ömrümün sonbaharı son mevsimidir artık
Bırak fersizliğinde kapansın gözlerim
Bende kalsın acılarım

Mehmet Taş

Unut Beni Can

bu kaçınıcı gece
hasretinle yandığım
kaçınıcı gece
yıldızları yıkadığım,göz yaşlarımla
mesafeler yırtıldı hıçkırıklarım
bosnalı kadınlar duydu feryadımı
sen,sen duymadın mı can....

ne vardı bu kadar uzak yerlerde açacak
benden uzak o iklimlerin
benden uzak o şehrin
kahrolası o kalabalıkların
benim kadar ihtiyacı mı vardı sana
benim kadar hasret çekti mi..
kahrolası o şehrin semaları
benim kadar yandı mı..
ne var dı can....ne vardı
uzak iklimlerde açacak.....

ne vardı
kendimizi bu kadar kahredecek
kara trenler umut olmamalıydı
uzayan yollarda kalmamalıydı bakışlar
dünya bir tek nokta olmalıydı can
bir tek noktada doğmalıydık
dönüp dönüp sana varmalıydı yollar
ben hep hasret türkülerini söylememeliydim
sen hep hasret şiirlerini okumamalı
hasret diye bir söz olmamalıydı lügatlerde
geceler boyu hergün
göz yaşlarımla ıslanmamalıydı yıldızlar.
Gönlüm bu sevdaya dar gelir oldu
boğuyor karanlıklar can
mesafeler kurşun oldu amansız
feryadına şahit oldu yıldızlar
can.....can.....
hasretin ağır bir yük omuzlarımda
ben çekmekten usandım
sen usanmadın mı?

bildim
bitmeyecek bu hasret
uzak iklimlerde açmış iki çiçeğiz
hangimiz gelsek diğerinin yanına
kuruyup,kaybolacağız..
ben kıraç topraklara döndüm can
ben kurumuş dereler gibiyim
ıssız mağaralarda kaldı umudum
belli bu sevda kahredecek bizi
unut be can
unut bu sonu gelmez sevdamızı..
bırak yeni güneşler doğsun semalarında

bulutlar gizlemesin yıldızlarını
yeniden başlasın herşey
yeniden doğ,bensiz şafaklarda.
Unut can
unut senin için yazdığım sevda şiirlerini
de ki;bir rüya idi bitti
de ki;bir hayaldi
solgun aynalarda yansıyan
de ki;bir romandı
sonu koskoca bir hiçle biten
unut beni can
unut vakit varken....

Bırak hasretin bana kalsın
varsın cehenneminde kavrulsun gönlüm
ben yine her gece
saçlarını koklayayım uzak yıldızlarda
gözlerimde takılı kalsın hayalin
sen unut can
sen unut
kahredersem,milyon kere kahrolayım....

Mehmet Taş

Uslanmadım

Ne belalar gördüm ben
ne kavgalar yaşadım
kaç kere mahkum oldum gözlerine
bu senin ellerindir diye
senindir diye bu saçlar
kaç kere sarıldım demir parmaklıklara
kaç kere idamla yargılandım
uslanmadım yine..

Ne sürgünler yaşadım ben
kutuplarda yandım
çöllerde üşüdüm kaç kere
sabahlara kadar adını sayıkladım da
bir İsa masumluğunda
çarmıha gerildim.
Mansur'un suçuyla yargılanıp
Mansurca ödedim bedelini.
kaç kere Yusuf'ca atıldım kuyulara da
uslanmadım yine.

Ne sevdalar yaşadım ben
bir mecnun derbederliğinde
nice çöller aştım Leylasız
nice dağlar deldim Ferhat'a inat
bir derviş sadakatinde özledim ölümü
kaç kere sallandım darağacında
uslanmadım yine..

Ne acılar yaşadım ben
ne belalar,ne sevdalar gördüm can.
tatmadan daha ilk sütünü anamın
aşkın zehrini kustum.
ilk ezan sesinde fısıldandı kulağıma
gönül'ün sesi
bundandır ki can
bundandır ki
bitmedi gönlümün fırtınası...

Mehmet Taş

Üstüme Dağların Duldası Düşer

Üstüme dağların düşer duldası
Bekler başucumda bir sinsi ölüm
Her nereye baksam aşılmaz dağlar
Ne yana yönelsem derin uçurum
Ruhum cendereye sıkışmış bir kuş
Kırılmış kanadı zulmete düşmüş.

Bir yavru ceylana süt verir ana
Akbabalar kanat çırpıp üstünde
Bir damla rahmete hasret bulutlar
Sağanaklar halinde ıstırap taşır
Kardelenler kurur kaya dibinde
Bir yolcu yol sorar eli belinde

Hasret tümen tümen gelir ufuktan
Yıkar, darmadağın eder sel gibi
Yıldızlar ayrılık türküsü söyler
Ağır yakar dik kayalar geceye
"umudum dağların ardında kaldı
yüzüne yüz sürmek mahşere kaldı"

üstüme dağların duldası düşer
içime hasretin yılan ağusu
yollar kara urgan uzayıp durur
başucumda bekler ölüm korkusu
koştukça erilmez ufuklar kaçak
yorumsuz düşlerim hep salkım saçak

bir yıldız başını taşlara vurur
bir kuş yuvasında derin uykuda
ıssız dağların garip pınarı
yitik yolcusunu arayıp durur
ne bir soranı var canı gönülden
ne de gel diyeni içten, yürekten

Şimdi ne olacak benim ahvalım
Varlığın ızdırap yokluğun zulüm
Her bir yanda fermanındır okunan
Her bir yanda senin hükmün sürülür
Tutsağım cellada bırakma beni
Her ölüm güzeldir elinden ama
Hasretin narında gel yakma beni.

Mehmet Taş

Ve Aşk Büyüdü

Ve aşk
Büyüdü
Şarap rengi dünyasında ötelerin.
Yelken açtı gönüller sonsuzluğa
Bir sen vardın, bir de sen.
Sürgün edilen ruhum
Bensizliğin çaresizliğinde
Şaraba meze oldu.
Akşamlar yorgun düştü
Berrak sularına denizlerin
Bir balıkçı ağına takılan ruhum
Bilinmezliğinde kayboldu ötelerin.
Zaman, eriyip bitti çoktan
Mekân, silindi kul yapısı haritalardan.
Ben, bir kürek mahkûmundan da suçlu
Bıraktım kendimi kollarına sonsuzluğun.
Aşk
Büyüdü
Sonsuzluğunda denizlerin.
Şarap ve aşk
Aşk ve zaman
Zaman..Ne büyük bilinmezlik.

Mehmet Taş

Ve Gitti

Gelirken içime ışıklar saçan
Giderken gözyaşı seli bıraktı
Islak taşlarında kaldırımların
Sürünen,kahrolan beni bıraktı.

Rüzgarda savurup sarı saçını
Yavaşça kaçırdı bakışlarını
Teker teker alıp anıları
Boş çerçeve gibi beni bıraktı.

Ardına bakmadı,dönmedi geri
Göremedi bile yıkılan dev
Bilmedi, biçare kimin eseri
Harabeye dönmüş beni bıraktı.

Sürgün yemiş yüregimi götürdü
Ruhundan ayrılmış teni bıraktı...

Mehmet Taş

Ve Gittin

Ve gittin
Gözlerimin ferî gitti
Bahar kokulu sesinde
Yaşama hevesim gitti.
Çekildi damarlarımda kan
Durdu birden bire zaman
Gün geceye varmadan
Işığım,güneşim gitti.

Mehmet Taş

Ve Sustuğunda Herşey

Ve sustuğunda her şey
Her göz görmez olduğunda baktığı yeri
Eller okşamaktan uzak
Dudaklar tebessümden yoksun kaldığında
Tam da zafer çığlıkları atacakken kötülük
Yeniden parlayacak şimşekler.
Yağmur olacak bulutların donmuş gözyaşları
Renklere bulanacak çiçekler böcekler
Ve güneşin ilk ışıklarında
Zafer ilan edecek aşk...
Bilinecek ki ölmeyecek olan yalnızca aşktır.
Aşktan gayrisi yok olacaktır.

Mehmet Taş

Ve Yemin Olsun

Ve yemin olsun Harran'ın sonsuzluğuna
Nemrut' da doğan güne
Ateşinden kurtulan İbrahim'in
Göl olan yangın yerinde
Açan güle.
Ve gökteki yıldızın
Ve ayın
Ve güneşin sönmeyen gülüşüne
Yemin olsun Ferhat'ın dağ delen külüngüne.

.....

Yemin olsun mevsimlere
Yakan güneşe
Esen rüzgara
Ve kara, yağmura, doluya
Başı bulutlu dağlara
Kaval sesi yayılan yaylalara
Mecnunu çöllere salan sevdâlara...

.....

Yemin olsun
Gezdiğin yollara
Soluduğun havaya
Görmediğim yüzüne
Tutmadığım eline
Ve sana
Ve sana
Gitmem bil ki kapından
Midye kabuğunda saklı sırrın olmadan...

Mehmet Taş

Vurma Ne olur

Sensiz yaşamaya zorlama beni
Gönlümü isyana salma ne olur
Kara bulutları salma üstüme
Umutun katili olma ne olur

Söz verdinse gel, bekletme beni
Hep kahrılı şeyler söyletme beni
Üzme ne olur, üzme ağlatma beni
Sevincim ol,hüznüm olma ne olur

Küsme küsküncelik yakışmaz sana
Böyle asık çehre yakışmaz sana
Kul köleyim,kurban oldum ben sana
Ok vurup bağrımı delme ne olur

Sen bilirisin,söyleyecek sözüm yok
Yandı bağrım korlanacak közüm yok
İnan ki dünyada artık gözüm yok
Ahretimi harap etme ne olur

Mehmet Taş

Yabancı

Bu şehir şimdi bana yabancı
Bu sokak bu cadde bu park el gibi
Yabancı bakıyor bütün insanlar
Şekiller,kokular, toprak yabancı...

Sensiz gecelerin tadı tuzu yok
İçimde yangını var gözlerinin
Ellerin,ellerin elimde değil
Güne başladığım şafak yabancı.

Bana hüzünlenme,gamlanma deme
Hasrete gönlümü adak eyledim
Bilirim sonu yok bu ayrılığın
İnan gideceğim toprak yabancı...

Mehmet Taş

Yakılacak Mektupar12

Her düş seni getirir ya, ben tutamam ellerinden. Bir soluksuz sabaha kurban gider umutlarım. Rüzgârlar oynasır saçlarında, ayakuğlarında serilir sular uçsuz bucaksız sahillere. Yıldızlar düşer sulara ve tatlı ürpertiler yayılır sonsuzluğa.

Her düş seni getirir ya, ben tutamam ellerinden.

Kar yağar yeşil çayırların üstüne. Bir gül yaprağında titrer güzellikler. Gözlerin, ellerin ve dudakların kalır aklımda. Aklım bir yitik sevda peşinde derbeder. Yıldızlara söylenir en içli şarkılar. En içli şiirler yazılır hasret üstüne. Kavuşamadan kaybolan sevdalılar öykülere konu olur.

Ben sevda yorgunuyum. Ondandır geceler boyu sessizliğe mahkûm oluşum. Ondandır seni arayışım kırık notalarda. Ondandır gel deyişini bekleyişim. Ondandır gelemeyişim. Arayışım, bulamayışım ve kahroluşum ondandır.

İçimde bir umut yeşerir. Her gelen trenden sen ineceksin sanırım. Boşalan istasyonlar değildir. Her giden ayrı bir tren değildir. İçimde ben boşalırım, ben giderim uzaklara da bedenim burada kalır.

Her düş seni getirir ya, ben tutamam ellerinden. Hasretin bende kalır.

Mehmet Taş

Yakılacak Mektuplar 1

1...

Seni ne zaman sevmeye başladım bilmiyorum.Ne zaman tanıdığım da belli değil.
Bildiğim tek şey seni ölesiye seviyor olduğum.
Bir ömür kadar kısa, bir an kadar uzun sevmiş olmam yetmez mi?
Bir söyleyebilsem seni senden de çok sevdiğimi.
Bir anlatabilsem aşkımın her şeyden üstün olduğunu. Beni anlar mısın?
Ama; söyleyemem ki...

2..

Sen, bir bahar yağmuru kadar ılık, bir gül goncası kadar sevecensin.
Sen sevgisin...Umutsun umutsuzlar için.
Ve sen tüm yaratılmışların üstünde yegane varlık, teksin..
Benim zavallı beynimde çok bilinmeyenli bir denklemsin.
Seni çözmek, kainatın sırrını çözmektir..

3...

Ilık bir bahar sabahıydı.Sen benim varlığımdan habersiz, ben seninle dopdoluydum.Tam sokağın köşesini döndüğümüzde karşılaşmıştık.Bu bir tesadüf değildi.Bunu sen bilmiyordun. Sen beni de bilmiyordun. Gözlerini aradı zavallı gözlerim.
Söyle misin, neden, neden bir kere olsun dönüp bakmadın?

4

Eteklerinde akşam rüzgarı efil efil, gözbebeklerinde toprağın suya hasretince arzu.
Ya dudakların...
Dudakların sahralar kadar sıcak. Öpmedim, öpemedim ama yinede beni yaktı,
yakacak...

Mehmet Taş

Yakılacak Mektuplar 10

“Hasretine bir ömür adadığım sevgili

Ben bu satırları yazmaya başladığımda sen pembe rüyalarında huzur buluyor olacaksın. Gecenin koynundan yorgun argın çıkan ben yağmur bulutlarının iç karartan gümüşü renginde yeniden var oluşun sırrını arayacağım.

Bilir misin ki bu ovalarda iki mevsime ayarlıdır bütün ömürler. Baharlar silinmiştir buralarda yaşayan insanların takvimlerinden. Kar kalktığına çiçeğe durmuştur bütün tabiat. Hiçbir şey yavaş işlemez. Hep ışık hızında geçer hayat. Belki de bu yüzdendir meyveye durmadan yaşlanmış olmamız.

Sabah gün ışmasına yakın oturdum pencere kenarında. Ayyaş oğlunun meyhaneden gelişini bekleyen ana gibi. Ya da, kumarda varını kaybeden serkeş kocanın cefakâr eşi gibi. Bekledim gecenin karanlığında ben olmanın dışında tüm sıfatları takınarak.

Sokaklar bomboştu. Karanlık bakıyordu evlerin pencereleri. Bir rüzgârın dallar arasında gezişi duyuluyordu ara sıra. Sana mektup yazmak geldi içimden. Ama neyi nasıl yazacağımı bilmeden sana nasıl mektup yazılırdı ki?

Bir ömür adadığım hasretine şiirler mi yazmalıydım.

Sonra sessizce gökyüzünü seyrettim. Aynı gökyüzüydü üstümüze örtülen Ama sanki ben bu yorganın dışında kalmıştım. Üşüdüm... Bir şarkı mırıldanmaya başladım. Ben mırıldandıkça bir korku büyür oldu içimde. Geceyi uyandırmaktan, seni uyandırmaktan korktum.

Ben kısır bir döngüdeyim.

Mehmet Taş

Yakılacak Mektuplar 11

Bugün de sensiz geçti. Yine tadı yoktu gezdiğim yerlerin. Ne yeşilin yeşilinde buldum huzuru ne de uçuşan keleklerin renk cümbüşü kanatlarında. Gerçi hüznün de yoktu sensizliğin kol gezdiği bu yerlerde. Bütün manalarından soyunmuş yalın bir hayattı çevreleyen. Anladım ki yokluğunda seni yaşamak zor olacak. Anladım ki zor olanı yaşamak aşkı büyütecek. Ve yine anladım ki aşk, manası çözülemeyen sözlerde ifade bulacak.

Ne zaman bir şarkı duysam aşktan yana, ya da bir film seyresem içinde sevda geçen, o an bir duygu kasırgası sarar bütün benliğimi. Yüreğimin başını ince bir sızı sarar. Gözlerim uzaklarda bir noktaya takılır da geçmiş günlerin hatırasıyla avunur ruhum. Dağların tepelerindeki kar yığınlarından beslenen pınarlar gibi sevdanla beslenen ruhum yokluğunda çektiği ıstırapı bir ödül olarak kabullendi. Sensiz yaşamaya mahkûm edildiğim zamanların inadına seni bulduğum zamana minnet duyarım.

İnsan umut ettiği müddetçe yaşarmış. Umut, her gün doğumunda, gün ışıklarıyla dolar odama. Bahçemde yeni açmış bir çiçek, ağacımın dalında minik bir serçe, ya da bilmediğim bir evde beşiğinde uyuyan bebeğin yanağında pembe bir gülümseme olur. Umut, satıcıların çığlıklarında gezinir sensiz sokaklarda. Ya da bir dilencinin minnet dolu bakışlarında süzülür. Umut, sen olduğun için umuttur. Ve gün akşama varmadan maviye boyanır bütün umutlar. Mavi, sen sevdiğin için bütün renklerin ana rengidir. Sonra bütün beklentilerin en can alıcı yerinde sesin duyulur. Süzme bal şerbeti tadında ılık ılık sarar bütün ruhumu. Her kelime ayrı bir mana yüklenir de, her mana hayatıma şekil verir. Umut etmenin, umutla beklemenin bir doyumsuz ödülüdür duyduğum ses. Zaferden yeni dönen mağrur komutan adına düzenlenen şöenler bu ödülle boy ölçüşemezler. Adına anıtlar dikilen hiç kimse böylesi ödüle layık görülmemiştir. Hiç kimse tatmamıştır benim tattığım zevki.

Gece mavi hayallerle iner şehrin üstüne. Mavi karanlıklarda sen dolarsın odamın yalnızlığına. Bütün eşyalar mahzun bakışlarında ısıltılı çiçeklere döner. Yıldız yıldız gökyüzüne ulaştığında aynı mehtabı seyretenin iç huzurunu yaşarım. Samanyolu'nda başlayan aşk şarkıları evrenin bütün galaksilerinde adını söyler. Bilirim ki kalp atışlarım sana kadar ulaşır. Bilirsin ki bu nazenin atışlarda yine adın fısıldanır.

Seninle başlayan gece, rüya âleminin maviliğinde yine seninle devam eder. Avuçlarının sıcaklığı sarar bedenimi. Binlerce volkan birden hayata geçer. Sarhoşluğun beni benden alırdaki yalnız ikimiz için yaratılmış bir dünyaya sürükler.

Bütün günü seninle yaşamak hayatı dolu dolu yaşamaktır.

O gözlerindeki efsunkâr bakış, o dudaklarındaki yakan sıcaklık, o ellerinde hayat bulduğum tatlı okşamalar ve bütününü sen... İşte beni var eden. Bütün bu satırlardan sonra şayet "deli" olduğumu düşünüyorsan haklısın. Çünkü ben aşkınla deliyim.

Unutma ki aşk delileri bütün suçlardan arınmıştır. Suç deli olanın değil, onu deli edenindir. Ben zindanlarında çile çekmeye de, zincire vurulmaya da razıyım. Bu aşk delisinin hürriyeti yine bu zincirlere vurulmakla mümkündür.

Mehmet Taş

Yakılacak Mektuplar 13

Yüreğimdeki sızı, dudağımdaki tat, bedenimdeki sıcaklığım merhaba.

Merhaba hasretinde yandığım, varlığında hayat bulduğum. Merhaba.

Kadınım, sevgilim, can dostum merhaba...

Tatlı bir rüzgâr var havada. Bulutlarda yağmur kokusu. Bellik ki baharı karşılamakta takvimler. Belli ki yabancı hayata canlılık gelmekte. Gece yarısı ve ben seni düşünmekle meşgulüm. Yine uyku tutmadı, yine kurduğum hayallere Müzeyyen Senar eşlik ediyor."Ayrılık yaman kelime.."

Ben bu hayallerde buluyorum kendimi. Ben bu hayallerle avunuyorum. Düşlerimin yarım kalan kısmına yama yapıyorum hayallerimi. Benden ne kadar uzaktaysan o kadar da yakınsın bana. Ben seni yalnızlığıma ortak etmişim. Kaderimsin benim. İçtiğim su, soluduğum hava bakındığım dünyamsın.

Hasretimsin.....

Mehmet Taş

YAkılacak Mektuplar 14

Kalmadı beklemeye tahammülüm. Yıldızsız gecelerde sensizliğe söylenen şarkılar bile dilsiz. Tadı kalmadı sensizliğe yorumlu rüyaların. Gelmeyeceksin artık biliyorum. Biliyorum vakit çok geç. Kaç tren sensiz geçti bu istasyondan. Kaç gemi bekledim gözlerim ufuk çizgisinde asılı. Hasret yorgunuyum ey sevgili. Dudaklarımda eski bir türkünün solgun bir parçası kalmış. Şimdi o türküyü söylüyorum başı dumanlı, ardıc kokulu dağlara. Göçmen kuşlar da gitti. Yağmur da taşımaz bulutlar. Sana nasıl iletirim çaresizliğimi.

Kalmadı beklemeye tahammülüm. Zaman çare olmuyor yalnızlığıma. Bir üveyik kuşu uçsa uzaktan, bir kelebek konsa bir çiçeğe içimde bir şeyler uyanır. Baharsı gülüşlerin gelir aklıma.

Serde erkeklik var ya, ağlasa da bütün hasret çekenler, ben ağlayamam. Bir çoban çeşmesine anlatırım sensizliğimi. Bir dağ kırlangıcına. Ağlamak isteyip de ağlayamamak zehir olur da işler içime.

Kalmadı beklemeye tahammülüm. Ya sen gel ey sevgili ya da ölüm...

Mehmet Taş

Yakılacak Mektuplar 15

Günleri günlere ekledim yine.Sığındım takvimlerin merhametine...Saat vefasız,gün vefasız..Çarmıha gerer her geçen gün gönlümü..Geceler uzadıkça uzar,günler geçmek bilmez...Uzar geleceğin saatler.Postacının yollarını gözleyen müebbet mahkum çaresizliğinde yetim duygular dolar benliğime...Sensizliği solumak kalır geriye.

Bilirim çaresizsin,bilirim sen de ben kadar öksüzün saatlerin hoyratlığında.Nasıl sensizliği solumak zehir solumak kadar ağır geliyorsa bana,sen de her nefeste boğulacak gibi oluyorsun.Bunu bilmek için illa da falcı olmam gerekmez ki..Çünkü ben sen olmuşum,sen de ben...

Bir telefon zilinın ardında aramak umudu...Bir postacının ağır ağır yürüyüşünde...Bir rüzgarın serinliğinde,ya da yağışında yağmurların...Senden haber getirir umuduyla kuşları beklemek açılan pencerelerin önünde. Bazen kararan bulutlara takılıp ufukların ötelerinde bir yerlere koşmak..Bir gül olup açmak için sevgilinin koynunda...

Umutsuzluğun koynunda uyuyorum...Hayallerimin en can alıcı yerlerinde sen oluyorsun...Rüyalarımın en tatlı yerlerinde yine sen.Her doğan güne senle merhaba diyor,senle uğurluyorum batan güneşi...Yıldızlarda gözlerini arıyorum...Sabahların geç olduğu gecelerde beni düşünüyor musun? Uykunun gelmediği yerde sen dolduruyorsun bütün benliğimi,sıcaklığını taşıyorum içimde...Sen...Sen bensiz gecelerde üşüyor musun.?

Bütün şarkılarda seni dinliyor insanlar...Herkeşin dudağında türküsün...Bir ben anlıyorum ne kadar hasret yüklü olduğunu nağmelerin."Geceyi sana yazdım"biliyor musun?

Beni anlıyor musun?

Mehmet Taş

Yakılacak Mektuplar 16

Yüreğimin ince sızısı,

Gün gelir duygular katmerleşir yürekte. Bir başına taşınmaz olur. Dile düşmek pahasına da olsa paylaşılır bir şifreler yumağıyla. Şiir olur, ince dantel gibi dökülür kalemin hüznü dolu uçlarından. Şarkı olur, sazın telinde, sazendenin dudaklarında anlam bulur. Bir kelebek kadar özgür, bir tüy kadar hafif olur dünya. Uzatsan ellerini yıldızları yakalarsın. Bir adımda aşılır tüm mesafeler. Ruhları titreten korkular silinir. Sevgi bir pınardır o zaman. Kurak topraklara can veren, garip bir yolcunun yanık yüreğini serinleten.

Yalnızlığın ruhunda anaförler yarattığı odanda hayaller üzerine yorumlar yaparsın.

Kendi kendine konuşursun çok zaman. Bilirsin ki yalnızlık değildir seni sarıp

sarmalayan. Bilirsin ki en koyu yalnızlıkta bile sevgilidir yanı başındaki.

Kalabalıklarda anlamını kimselerin çözemediği tebessümler yayılır dudaklarına. Bir şiirin küçük bir dizesinde ararsın tüm çözümsüzlükleri. Renkler daha canlı, şekiller daha belirgindir o zaman.

An vardır "hayali ömre bedel." İçin titrer, nefesin kesilir. Kalp atışlarındaki hızlılığa çözüm bulamaz tıp ilmi. Çaresizdir bütün kitaplar.

An vardır çaresizdir bütün kelimeler.

An vardır, sadece o anı sevenler anlar.

An vardır anlatılmakla olmaz, yaşanılmakla zevkine varılır.

Takvimlerin merhametine sığınmış sevdalarda beklenen gün vardır.

Ey sevgili,

Can sevgili,

Takvimlerin merhametinden sıyrıldım, senin merhametine sığındım. Bütün sancılarım dinecek sen geldiğinde. Bütün kapılar açılacak, bütün ocaklar yanacak. Uykusunda sayıklayan yaşlılar huzur bulacak. Anne sütünden kesilmiş bebeler karın doyuracak. Kaybolmuş şehirler bir bir yerlerini alacak haritalarda. Sen geldiğinde dünya gerçekten de dünya olacak.

Sen geldiğinde ölüm kusan namlular utancından boyun bükecek. Mermiler yolunu şaşırıp can almayacak, can verecek.

İçim kıpır kıpır. Yüreğimdeki yangın yerinde güller açıldı.

Ey sevgili, yüreğimin ince sızısı, gelişinle bütün mevsimler bahar olacak..

Mehmet Taş

YAkılacak Mektuplar 17

Şehrin derin bir uykuya daldığı saatlerde yüreğimin kalemiyle yazıyorum bu satırları. Varlıkla hiçlik arasında bir yerde yorgunluktan bunalan zihnim seninle çare bulmaya çalışıyor. Var oluşun bütün satır aralarında sen varsın. Hangi tez ispat edilmiş olsa, ya da hangi giz çözüme kavuşsa en karmaşık anda bile sen çıkıyorsun ortaya. Bütün bir evren senin varlığınla anlam buluyor. Yokluğunu asla düşünemiyorum bile. Sen bir yağmursun, ben toprak. Ortak meyvemizdir aşk.. Geceyi soğuk bir yorgan gibi çektim üstüme. Karanlığın dehlizlerinde sensizliği soluyorum. Ama sen yoksun, ruhumu ısıtacak nefesin yok. Lambayı yaksam yine olmayacaksın. Işık hayallerimi çalacak. "Aşk ortak anılarla beslenir" demiştin ya; ortak anıların harmanlandığı bir karanlıkta sensizliği senle yaşamak istiyorum. Şehrin bütün ışıkları sönmüş, bütün kaldırımlar ürkütücü bir sessizliğe gömülmüş. Yalnızca sarhoş naraları duyuluyor izbe köşelerde. Sensizliğe kadeh kaldıranlar, yine sensizliğe öfkelerini kusmakla meşgul. Cevapsız sorularla kahretme beni Kırılсын sensizliğe kurulu bütün saatler. Ey hükmü azap sevgili, dönüşün bayram olsun.

Mehmet Taş

Yakılacak Mektuplar 18

Bu kaçınıcı kalem kırdığım, yırttığım kaçınıcı kâğıt. Sözler düşmeden dudağımdan, dökölmeden kelimeler kâğıda usandım sana sensizliğı anlatmaktan. Usandım düşlerimin yorumsuzluğundan. Ya gelmelisin artık, ya da gel demelisin. Ya var olmalısın, ya da var oldurmalısın.

Hep hasret olacaksa aşkın iz düşümü, ben yanacaksam, ben çekeceksem bütün kahırları, benim gecelerim iç çekişlere gebeyse, ben yenilmiş sayılacaksam bütün oyunların sonunda neye yarayacak aşk?

Bu son mektup bilmelisin. Son kırılışı kalemin, kâğıdın son yırtılışı. Gül koparsa solar, dal koparsa kurur.

Ya ben!

Mehmet Taş

Yakılacak Mektuplar 19

Artık hayallerime de sığmıyorsun. Sensizlikte buldum seni. Yüreğimin başında bir ince sızı oldun. Avuçlarımda nasır, dudaklarımda susuzluğun kurumuşluğu, yanaklarımda gün yanığısın. İlk hece, son nefessin.

Artık düşlerime de sığmıyorsun. Her gece saçlarını kokluyorum serin dağ yellerinde. Sen seyre diyorsun diye seyre diyorum şimal yıldızını. Sen seviyorsun diye seviyorum ay ışığının dal uçlarında oynayışını. Sokak kedilerinin mırıltısını. Akvaryuma mahkûm balıkların özgürlük türküsünü. Sen seviyorsun diye seviyorum yaşamayı.

Artık şiirlere, şarkılara da sığmıyorsun. Ne vakit seni düşünsem, bir tren düdüğü çalar beynimde. Adı konmamış bir istasyonda kaybolurum. Korkular sarar bedenimi, sara nöbetine tutulmuşçasına titrer bedenim.

Artık sığmıyorsun hayallerime, düşlerime ve şiirlerime. Kıracağım kalemi.Yakacağım mektuplarımı, yeminim olsun...

Mehmet Taş

Yakılacak Mektuplar 2

Ne acılar yaşadım ben
Ne sevdalar, ne belalar gördüm
Tatmadan daha ilk sütünü anamın
Aşkın zehrini kustum
İlk ezan sesinde fısıldandı kulağıma
Gönlümün sesi
Ondandır ki can
Ondandır ki
Bitmedi gönlümün fırtınası.....

Bulutlar yücelerde yaşar sevdayı. Zaman olur yağmur yağmur iner toprağa. Sevdası çiçek açar kıraç toprağın bakir bağrında., her düştüğü yerde gül açar, sümbül açar. Ben yücelerde taşırım sevdamı. Gözyaşı değildir yanağımdan süzülen, bir açmamış gül, doğmamış nergistir...

Karanlık gecelerde ışık ışık savrulur sevdam. Umuttur korkulu yolcuların yitik hayallerinde. Kavrulan yürekler için ıssız dağ başlarında bir yudum çoban çeşmesi... Yoksulun sofrasında aş, zalimin pervasızlığında kansız bir savaş.

Çok zaman bir deniz feneri sessizliğindedir, sabırdır, tefekkürdür. Bazen, kayaları döven hırçın dalgaların öfkesindedir. Sevdamdır mevsimlere yön veren.. Kışın sukutuna inat, yazın bereketidir. Uçsuz bucaksız bozkırlarda yanık bir türkü, uykusuz gecelerde dillerden düşmeyen içli bir öykü.

Gece karanlığında içli bir ninnidir ana sütü aklığında..Pembe bir rüyadır uyuklayan bebeğin tebessümüne yansıyan.

Benim sevdam dervişin ölümcül teslimiyetidir.

Ben sevdamı ışık ışık yıldızlara pay ettim.

Alasınız diye.....

.....
Aleme sevdamı dağıttım bir bir
Bu çöller bağrımda yandı kurudu
Gözyaşlarım sel sel olup akınca
Nice deniz nice göller kuruldu
Bu dağlar engeldi arada amma
Eğilip eğilip bana yol oldu
Aleme sevdamı dağıttım bir bir....

Mehmet Taş

Yakılacak Mektuplar 20

Bu son mektubum. Artık yazmamaya karar verdim. Sözlerin manasını yitirdiği yerde kalemin gözyaşı dökmesine gerek kalmadı. Seni sana bırakıyorum. Seni, vefasızlığın sığığında yapayalnız bırakarak gidiyorum bu şehirden. İçin rahat edecek mi bilemem. Bensiz bu şehir üstüne üstüne gelecek mi, baktığın yerlerde yalnızca benim yüzümü görüp, beni duyarak nasıl yaşayacaksın onu da bilemem.

Ben sensizliği hep öyle yaşamıştım.

Gidiyorum. Yüreğimde bir avuç ateşle gidiyorum. Biliyorum, etrafım buzdağlarıyla örölüyken içim kavrulacak. Gittiğim yerlerde de sen olacaksın. Ağlayan çocuklar sana koşacak, sana sığınacak fırtınaya tutulmuş bütün gemiler. En karanlık gecelerde sen olacaksın umut diye parıldayan ışık. Ama ben olmayacağım artık bu şehirde. Bana verdiğin cezayı başkalarına da veremeyecek ve kendi işkencende kıvranacaksın. Sana beddua etmeyeceğim. Sana hoşça kal da demeyeceğim.

Seni boş bir çerçeveye mahkûm ediyorum. Aynaların sisli görüntülerinde sadece yüreğindeki sevgisizliği seyredeceksin. Yürüdüğün bütün sokaklar çıkmaza varacak. Bütün tebessümler kuruyacak dudaklarında da bir yudum sevgi dilenen meczup biri olup çıkacaksın.

Mehmet Taş

Yakılacak Mektuplar 21

Yüreğimin ince sızısı,

Gün gelir duygular katmerleşir yürekte. Bir başına taşınmaz olur. Dile düşmek pahasına da olsa paylaşılır bir şifreler yumağıyla. Şiir olur, ince dantel gibi dökülür kalemin hüznü dolu uçlarından. Şarkı olur, sazın telinde, sazendenin dudaklarında anlam bulur. Bir kelebek kadar özgür, bir tüy kadar hafif olur dünya. Uzatsan ellerini yıldızları yakalarsın. Bir adımda aşılır tüm mesafeler. Ruhları titreten korkular silinir. Sevgi bir pınardır o zaman. Kurak topraklara can veren, garip bir yolcunun yanık yüreğini serinleten.

Yalnızlığın ruhunda anaförler yarattığı odanda hayaller üzerine yorumlar yaparsın.

Kendi kendine konuşursun çok zaman. Bilirsin ki yalnızlık değildir seni sarıp

sarmalayan. Bilirsin ki en koyu yalnızlıkta bile sevgilidir yanı başındaki.

Kalabalıklarda anlamını kimselerin çözemediği tebessümler yayılır dudaklarına. Bir şiirin küçük bir dizesinde ararsın tüm çözümsüzlükleri. Renkler daha canlı, şekiller daha belirgindir o zaman.

An vardır "hayali ömre bedel." İçin titrer, nefesin kesilir. Kalp atışlarındaki hızlılığa çözüm bulamaz tıp ilmi. Çaresizdir bütün kitaplar.

An vardır çaresizdir bütün kelimeler.

An vardır, sadece o anı sevenler anlar.

An vardır anlatılmakla olmaz, yaşanılmakla zevkine varılır.

Takvimlerin merhametine sığınmış sevdalarda beklenen gün vardır.

Ey sevgili,

Can sevgili,

Takvimlerin merhametinden sıyrıldım, senin merhametine sığındım. Bütün sancılarım dinecek sen geldiğinde. Bütün kapılar açılacak, bütün ocaklar yanacak. Uykusunda sayıklayan yaşlılar huzur bulacak. Anne sütünden kesilmiş bebeler karın doyuracak. Kaybolmuş şehirler bir bir yerlerini alacak haritalarda. Sen geldiğinde dünya gerçekten de dünya olacak.

Sen geldiğinde ölüm kusan namlular utancından boyun bükecek. Mermiler yolunu şaşırıp can almayacak, can verecek.

Geleceksen şimdi gelmelisin, denizler yanmadan güneş üşümeden

Mehmet Taş

Yakılacak Mektuplar 22

“Gün eksildi penceremde” akşamın hüznü çöktü şehrin üstüne. İçime sensizliğin sızısı. Çalınmış umutların telaşındayım şimdi. Seni beklemekten usandım. Usandım sana gel demekten. Biliyorum gelmeyeceksin. Uzaklardan bakışın, göz kırpışın ve gülüşün yalan. Yalan bana umut verişin. Gelmeyeceksin, biliyorum hiç gelmeyeceksin. Sevdam...Sevdam, içimde bir kor. Binlerce engerek yılanı cınlıyor beynimde. Binlerce akrep kemiriyor senli düşüncelerimi. Senli düşüncelerin ortalık yerinde sara nöbetleri geçiriyorum. Çılgınlığım gözlerine vurgun oluşumdandır. Ya gel, ya da bakma bana uzaklardan. Sevdam...Sevdam...Bakışlarının esiri ruhum. “Gün eksildi penceremde” sen eksilme içimden. Yokluğun zaten azap, umudun hüsrana olmasın...

Mehmet Taş

Yakılacak Mektuplar 23

Islak bir karanlığa bulandı gece. Sarhoş sür nmelerine alışkın kaldırımlarda yalınayak umut arıyor gönlüm. Hasret trenleri kalkıyor peronlardan, hasret yüklüyor i  sancılarına mahkûm hamallar. Sessiz bir haykırışı alıp, kara vagonlara yüklüyorlar. Haritada adı olmayan bir kentte senli hayallerimi soluyorum. Yoksun, olmayacaksın da. Ama bekliyorum.

Sen baktığında menevişlenirdi gözlerin. Sen konuştuğunda susardı nağmeleri doğanın. Sen geldiğinde yeniden can bulurdu doğa.

Sen gittin anlamını yitirdi her şey.

Sevdam, yoluna can koyduğum. Yokluğuna mahkûm ettiğın ruhum azadı kabul etmez oldu artık.

Artık gelsen de gelmesen de bir.

Yokluğun varlığında kayboldu. Alıştım kara vagonların hasret taşımasına.

Mehmet Taş

YAkılacak Mektuplar 24

Varlığında can bulduğum merhaba. Yine can çekiyor aydınlıklar. Gece devralmaya başladı nöbetini. İnce bir sızı gibi girdi sensizlik her gece biraz daha yabancılaşan odama. Duvarlara anlattığım öykülerde hep sen oluyorsun. Sen oluyorsun rüyalarımda yalnızlığımı paylaştın. Yıldızlara okuduğum şiirler birer birer göktaş olup dökülmeye başladılar. Belli ki çekemez oldu gökyüzü hasretin bunca ağırlığını. Susuzluğumdan gayri sıkıntım yok şimdilerde. Susuzluğumsa hepten senden yana. Sayılı günler tez geçer diyorlar ya, yalanmış teselliye varan bu sözler. Geçmiyor, geçmiyor takvimlerin hoyratlığı Sensizlik tez geçsin diye dilekler diliyorum. Mum yakmak bana göre değil biliyorsun. Ondandır yatırlara gitmeyişim. Ağaçlara çaput bağlayıp, gözyaşımı kristal şişelerde saklamayışım ondan. Dertler paylaşıldıkça azalır mış. Paylaşmak istemeyişim senden gelen dertlere aşına oluşumdandır. Yine paylaşıldı varlığı alemin. Tapu kayıtlarına düşmedi adımız. Tamı tamına hasretin kaldı bana. Bir sen, bir ben, bir de senden kalan ince bir sızı... Var olarsın ey sevgili.

Mehmet Taş

Yakılacak Mektuplar 3

Gün aştı penceremden.Şehrin üstüne akşamın buruk hüznü indi çoktan.Sen geleceğin saati beklemenin heyecanı yavaş yavaş yerini gelmeyişinin hüznüne bıraktı.İçimde anlamı bellisiz sıkıntılar var.Anlamı belirsiz diyorum ama ben elbette biliyorum anlamını...Bazı şeyler vardır ki kendi kendine bile konuşamazsın...Anlatamazsın en yakın dostun olan gecenin sessizliğine bile.İçinde taşır da kendi kendinle bir amansız savaşa girersin.Bilirsin ki bütün imkansız olanlar güzeldir...Bilirsin ki bütün güzellikler imkansız olanlarda gizlidir....Yalçın kayaların ürperten uçurumlarında açar en nadide dağ çiçekleri.Koklamak ancak ölümü göze almakla mümkün olur...Ölümünden midir korkun yoksa ölümün pahasına da olsa sahiplediğin o çiçeğin çok kısa bir zaman sonra solacağından mıdır bilemezsin.Sadece uzaklardan bakarak derin derin iç çekmek düşer insana.

Biliyor musun; gecenin başladığı yerde bütün düşüncelerimin en girift noktalarına bile sen sızarsın.Rüyalarımın kâbustan huzura geçiş yerlerinde hep senin hayalin vardır...O hayalin ki buzlu bir camın tüluğ görüntüsünde belli belirsiz tebessümlerle göz kırpar.O görüntünün en can alıcı noktasında gel deyişin vardır.O görüntünün en can alan noktasında ayağıma bağlı prangaların ruhuma verdiği azap vardır.

"Kim demiş sevdaya kahrolmak diye

Aldığım her nefes

İçtiğim susun..."

Belli ki yine erimekte yüreğim...Yine sızım sızım sızlamakta...Bilirim ki bu sızıda sende hüzne kapılırsın da gözlerinde hüznün bulutları dolaşır...İstemem hüznün senin bahçelerinde deli bir yel olmasını...İşte bu yüzdendir ki susmam gerektiğini söyler delişmen gönlüm.Ve hep uydum gönlümün sesine...Yine uymam gerek...Sustum...Ama;

"Bilesin ki bunlar son değil sözde

İçimde içimde ummanlar büyür

Her nereye baksam görülen sensin

Sensin günlerime başlayan seher

Konuşmaya takat bulursam eğer

Bilesin ki bunlar son değil sözde..."

Mehmet Taş

Yakılacak Mektuplar 4

Can,

Susuz çöller gibiydi yüreğim. Sanki bütün dünya nimetleri serilmişken ayaklarıma,aç bir çocuğun tedirginliği vardı Karanlıklarda kaybolmuş da, manasını yitirmiş bir arayıştaydı ruhum. Ne sahte kahkahalarda neşe vardı,ne de belirsizliğe duyulan sitemde hüznün.

Hayat,bir şeyler yazılması gerekirken boş kalmaktan sararmış bir sayfa gibiydi...
Ta ki,sen karşıma çıkana kadar....

İçimde tarifi mümkünsüz kıpırtılar başladı birden. Manasını yitirmeye yüz tutmuş duygular birer çağlayan oldu da ruhumu kavuran çöl rüzgarlarına serinlik kattı. Her gün görmeye alıştığım gün ısıltıları bir başka doldurdu odamı. Şimdi zaman seninle başlar ve seninle dolar günler geceler boyu.

Nereye baksam sen görünürsün
Sen gibi gülüyor,
Sen gibi yürüyor
Ve sen gibi kokuyor herkes
Kahretsin...
Sensiz olamayacak mıyım

Buna Aşk mı diyorlar can

Sence, hayatı yeni baştan mı yaşamaya başladım....

Renkler eskisi kadar mat değil şimdi. Çizgiler eskisi kadar hoyrat çizilmemiş. Araya giren mesafelerde bile çaresizlik yok.Sevmiş olmak,hiçbir karşılık beklemeden sadece ve ancak kayıtsız şartsız sevmiş olmak yeterli değil mi..

Hayat sevebildiğin müddetçe yaşanmaya değermiş.

Ve sen sevildiğin müddetçe güzelsin...

Hep güzel kalacaksın

Mehmet Taş

Yakılacak Mektuplar 5

"Aşk bütün hayal kırıklıklarının en güzelidir. Geriye sadece anlatılacak şeyler kalır"
Ya ben ne yapmalıyım can.
Benim aşkımdan geriye gözyaşından başka ne kalacak ki...
Ellerinden tutamayacağım. Gözlerin gözlerimle buluşmayacak hiç. Ben sensiz geçen gecelerin, senin yokluğuna bir türlü alıştıramadığımı anlatamayacağım.. Bembeyaz duvarlara resmini çizdiğimi, odamın yalnızlığına soluk soluk seni doldurduğumu bir ben bileceğim.. Ne sana sevda şiirleri okuyacak, ne de Zühre yıldızını kapına bekçi yapamayacağım..
Yalnızlığın ölümcül solumalarında içimi dolduran bir sen varsın can.
Sana anlatamadığım sevdami, yalnızca yıldızlar dinler, bulutlar dinler..
Sonbaharın hüzün yüklü akşamlarında bulutlar dolusu gözyaşı yolluyorum
Rüzgarın fısıltılarında beni duyuyor musun...Balkonunda ki çiçek yapraklarında gözyaşımla görüyor musun? ...

Mehmet Taş

Yakılacak Mektuplar 6

Can;

Gün tepelerden sessiz aşar akşamları. Bahtım gibi kararır sokaklar. Zaman bana kafa tutar ben zamana ve bir kör dövüşte geçer gece..Ne derdiyle dertleneceğim bir sokak kedisi ne de derdimi anlatacağım bir dost bulunur sokaklarda..Solgun ışıklarını saçmakta mecali kalmamış bir lamba, dost bir el uzatır da candan bir merhabayla sığınırım kollarına.

Akşamın alacasında başlayan ürpertiler gecenin zifiri karanlığında hayalinle geçip gider. Bir baştan bir başa sen doldurursun sokakları. Bütün yollar sana ulaşır. Sarhoş naralarında hep sana olan sevdaların yansımaları duyulur. Seni sevmenin verdiği ızdırap yıldızlara işlenir nakış nakış ve bir yıldız kaymasında oturur yüreğimin başına.

Bütün düşlerimde sen varsın diyemeyeceğim. Uykusuz geçen geceler senli düşlere bile kapalı. Sadece bütün hayalimde sen varsın can..

Seni sevmenin ızdırabı bile güzel

Mehmet Taş

Yakılacak Mektuplar 7

Ruhumda yabancı taylar oynayırdı. Düzen tutmaz serkeşliğimde gün olur sellere kapılır, gün olur sellere kaptırırdım. Bir serseri umursamazlığında ruhum açmazlara sürüklenirdi. Sonra sen doldun yalnızlığımı. Seni gecelerime taşıdım. Karanlıkları sevdim, karanlıkların derinliklerindeki gizemi sevdim. Umut taşıdım, heyecan taşıdım, sevinç taşıdım yalnızlığına gecelerimin. Kendimle yalnız kaldığım, yalnızlığında seni bulduğum gecelerde hasret üstüne şiirler yazdım, şarkılar söyledim. Ay ışığında oynayan sulara anlattım da seni denizlerin maviliklerine yolladım.

Şimdi bir temmuz akşamında yine seni yaşıyorum. Ay ışığına hasret gecede yıldızlar oynuyor uzak yerlerde. Sen o yıldızların altındasın diye, senden gelen gül kokusu rüzgâra açıyorum bağrımı. Önce hayalin doluyor, ardından anıların huzur veren ısıltıları. Yuva dan yeni uçmuş kuşun ürkekliğini yaşarken, bir kayboluşta ararken kendi ruhumu öksüzlüğümü paylaşıyorum seninle. Açlığını paylaşıyorum ruhumun. Bana sunduğun sevdada yol bulurken karanlıklarda yanıp sönen deniz feneri oluyorsun. Bir ateş böceği gibi dönüp sana koşuyorum.

İftar soframda bir siyah zeytin oluyor sevda n. Açım, doymak bilmeyen oburluğumda bir siyah zeytinde bütün açlığımı gideriyorum. İçimde sen, dışımda sen, beladan uzak olmayan başımda sen. Karanlıkların gizemli derinliğinde hayatıma yön veriyorsun. Bir kuyu ki dibi görünmüyor da düştüğüm o boşlukta senin elin uzanıyor. Biliyorum ki içinde sevda taşıyanlar asla kaybolmayacaklar. Hasret üstüne şiirler yazıyorum, şarkılar dinliyorum sevda çeken yürekler adına. Önce bir sızı başlıyor tam şuramda. Sonra hayalin doluyor gözlerime. Avuçlarımda hiç eksilmeyen kokunu kokluyor, avuçlarımdan hiç eksilmeyen sıcaklığını yanaklarıma sürüyor ve derin bir iç çekişle sana dönüyorum. "Bir insan söylediği şeylerden çok söylemedikleriyle insandır" diyor Albert Camus. Ben söyleyemediklerimle geliyorum sana. Anlayacaksın diye, eksik kalanlarımı toparlarsın diye. Sen hep eksik kalan tarafımı toparlamadın mı? Vincent Van Gogh Theo'ya yazdığı mektubunda asıl anlatmak istediklerimi özetliyor. " Üç aşama vardır; birincisi sevmemek ve sevilmemek, ikincisi sevmek ve sevilmemek, üçüncüsü de sevmek ve sevilme k."Ben üçüncü aşamayı yaşıyorum seninle. Ah, ne bahtiyarım ki sevilme k gibi yüce bir duyguya layık görüldüm.

Gece bitecek sevgilim. Az sonra güneş doğacak. Silinecek bütün gizemi karanlıkların. Gün ışığında uyanıyor bütün kötü ruhlar. Bunu biliyor musun? Bütün ağ gözlükler, bütün iki yüzlülükler ve çirkeflilikler uyanıyor. Ben yalnızlığıma seni alarak çekiliyorum. Bu gece yine benimleydin. Bil ki seni seviyorum...

Mehmet Taş

Yakılacak Mektuplar 8

Sen, bir bahar yağmuru kadar ılık, bir gül goncası kadar sevecensin.
Sen sevgisin...Umutsun umutsuzlar için.
Ve sen tüm yaratılmışların üstünde yegane varlık, teksin..
Benim zavallı beynimde çok bilinmeyenli bir denklemsin.
Seni gözmek, kainatın sırrını çözmektir..

Ilık bir bahar sabahıydı.Sen benim varlığımdan habersiz, ben seninle dopdoluydum.Tam sokağın köşesini döndüğümüzde karşılaşmıştık.Bu bir tesadüf değildi.Bunu sen bilmiyordun. Sen beni de bilmiyordun. Gözlerini aradı zavallı gözlerim.
Söyle misin, neden, neden bir kere olsun dönüp bakmadın?

Eteklerinde akşam rüzgarı efil efil, gözbebeklerinde toprağın suya hasretince arzu.
Ya dudakların...
Dudakların sahralar kadar sıcak. Öpmedim, öpemedim ama yinede beni yaktı,
yakacak...

Bir şiirde mi okumuştum, yoksa bir şarkı sözümüydü? "bir zamanlar bizim de başımızda kavak yelleri eserdi" diyor.
Benim de başımda esen bir kavak yelimiydi acaba?
Sen kavak yelinden de öte bir fırtına oldun. Estikçe yıkan, yıktıkça zevk alan bir fırtına..
Es...Durma daha hızlı, daha hızlı es! !
Yıkacağın başka ne kaldı?

Mehmet Taş

Yakılacak Mektuplar 9

Hep kendimle çelişiyorum. Bazen durgun sular gibiyim. Deli çaylar gibi önüme geleni kırıp döküyorum bazen. Günlerce bir tek kelime bile yazmadığım zamanlar oluyor. Kendimce kaleme küsüyorum, söze küsüyorum. Belki de sana küsüyorum da itirafa gücüm yetmediğinden hıncımı kalemden, kağıttan alıyorum.

Kendimle çelişiyorum. Belli olmuyor, ne zaman ne yapacağım. Belki de şuurlaltı bir deliliği hissettirmeden yaşıyorum.

Sen söylemiştin ya; "Bütün sözlerinde, bütün mektuplarında bir çelişki var" diye (belki de söylememiştin de ben hayalimde kurmuştum) Ben de çözemedim içimdeki karmaşayı. Alışık olmadığım sesler bölüyor düşlerimi. Alışık olmadığım şekiller var hayallerimde. Sabahlara kadar düşüncelerimi kemiren şüpheler var. Kısacası sevinç var hayatımda, hüznün var. Ama; sen yoksun...

Bir yıldızın kaydığını gördüm dün gece. Işık ışık suya döküldü. Saçların geldi aklıma. Kınalı Tepede yazdığım şiir geldi. Akdeniz mavisinde kaybolan ufukların yetişemediğim şafaklarında kalan sen geldin.

Keşke hiç tanımasaydım seni..

İyi ki sen varsın...

Şimdi zamanı yargılıyorum. Mesafelerin duygularımı çarmıha gerdiği bir noktada, zaman, mekan ve sen...Ne kadar uzaklardasınız.Ne kadar durağan...

Kınalıtepe de akşam geç olur. Geç başlar hasrete ayarlı düşler. Bu yüzden düş yorgunu sabahlarda hayallere uyanır insanlar.

Hayalin alır, götürür beni uzaklara....

Uzaklar Akdeniz mavisinde kaybolur....

Bana hayalin kalır.....

Mehmet Taş

Yakılacak Metuplar 31

Bıktım sabahı olmayan gecelerin soğuk yüzünü seyretmekten. Bıktım, boş duvarların arsız sırtışlarından, kaş çatışlarından. Umut ekmekten, hüznün biçmekten bıktım.

Gidişin soğuk bir kış gecesi idi. Buz kesilmişti kaldırımlar, buz kesilmişti bedenim. O zaman biliyordum dönmeyeceğini. O zaman biliyordum bütün yolların çıkmaza uzandığını. Ama bir umut, küçücük de olsa bir umut kalsın içimde istemişim. Kaldı mı sence.?

Bir haber yollayacaktın, bir selam, bir mektup, ya da geri döneceğin umudu saklayan bir işaret. Hani nerede?

Zaman, çok acımasız. Her derde ilaç derlerdi de inanırdım. Zaman ilaç değilmiş derdime. Bir yok oluşun, kahroluşun takvimlerdeki yansımasıymış zaman.

Uzun gecelerde sana şiirler yazardım. Kelimelere hece hece sevda yükler de yıldızların ürkek titreyişlerinde sana yollardım. Şimdi ne şiir yazıyorum, ne de yıldızları seyrediyorum. Yok artık kelimelerin eski gücü, yok yıldızların ürkek titreyişi. Yok, yok, yok. Sen yoksun ya, yaşamak için sebep yok.

Gittin. Bir koyu yalnızlığa mahkûm ettin beni.

Gittin, sıyrıldım dünya nimetlerinden. Bir berduş, bir ayyaş, bir dilenciyim şimdi sevda şehrinin soğuk kaldırımlarında.

Üşüyorum canparem,

Yalnızım canparem

Korkuyorum canparem.

Sen gelmesen de bir selam, bir mektup, bir haber de mi yollayamazsın.

Ölüyorum canparem.

Mehmet Taş

Yalnız Ben miyim

Yırtıldı gökyüzü, düştü bulutlar
Altında boğulan yalnız ben miyim?
Ben miyim kahrını çeken dünyanın
Tek cefa hamalı yalnız ben miyim?

Bilmem ki ne zaman gülecek bahtım
Ne zaman gelecek beklenen bahar
Kâbusla sonlanan bütün rüyanın
Hayrını bekleyen yalnız ben miyim?

Geceler karanlık sokaklar تنها
Yalnızlık ruhumda bir paslı hançer
İçimde sızısı kaybolmuşluğun
Kendini arayan yalnız ben miyim?

Mehmet Taş

Yalnızlığın Anatomisi

Gün batar, hasret düşer
Yalın ayak düşlerin yangın yerinde koştuğu
Yanık yüreklerin ortalık yerine.
Sessizlik derin bir kuyu
Düşüncelerin bir gelip bir gittiği yerde
Başucunda kaç kere okumaya yeltendiğin
Kaç kere sayfaları arasında kaybolup gittiğin
Yarım kalmış bir ömrün romanı.
Bir paket sigara
Ve bir kalem
Tüm yarımaları tamamlamak isteyen.

Gece ıslak bir gömlek gibi çöker üstüne
Titrer bedeninin ruhunun ayazında
Verilmiş sözler
Unutulmuş yeminler
Kayboluşlar
Ve bütün geç kalışlar
Sıralanır yattığın yer minderinin ayakucuna.

Zaman durur
Silinir bütün renkleri tuvallerin
Derin derin solumalar
Boşlukta yankılanır.
Duvarlar konuşur
Hayaller dolaşır
Yalnızlık gece gibi koyulaşır
Geç kalmış hevesler ardında
Silik bir tebessüm kalır.
Gün doğar, hasret başlar
Yalın ayak düşlerin yangın yerinde koştuğu
Yanık yüreklerin ortalık yerine.

Mehmet Taş

Yangınlardayım

Yağmur yağıyor
İslanmış çimenlerde yürüyorum
Hayallerin ötesinde bir yere
Doludizgin at sürüyorum.
Şakaklarımda bitmek bilmeyen sızı
Damarlarımda ateş
Ve göz bebeklerimde uzak iklimlerin özlemi
Bir ılık dudaklarımda
Yarım yamalak bildiğim bir ezgiyi söylüyorum.
"Bak sinemde bir ok var
Ve ruhumda bir acı
Sendedir sendedir ilacı."

Zaman kayıp gidiyor takvim yapraklarında
Bilinmezlikleri kovalıyorum
Kül rengine dönmüş ufukların ardından
Bir saka kuşunun çığlığı dağıtıyor düşlerimi
Kayboldum kül rengi ufuklarda
Sana uzanıyor bütün yollar
Bütün limanlar sende
Sende nihayet buluyor her şey
Deve dikenleri parçalıyor ayaklarımı
Yangınlardayım
"Bak sinemde bir ok var
Ve ruhumda bir acı
Sendedir sendedir ilacı"

Delî taylar yarışıyor yıldırımlarla
Yağmur yağıyor şehrin karanlık yüzüne
Bir kedi yavrusunu yiyor kaldırımlarda
Bir kadın ruhunu pazarlıyor
Arsız gülüşleri, şuh kahkahaları yayılıyor geceye
Ben yanıyorum
Yağmur yağıyor
Hastayım, yapayalnızım
"Bak sinemde bir ok var
Ve ruhumda bir acı
Sendedir sendedir ilacı"

Mehmet Taş

Yedi Taş Attım Hayaline

Yedi fiskede yedi taş attım hayaline
Yedi damla kan döküldü dudaklarından
Bir bilinmez karanlığa mahkum ettim seni
Ayaklarında alevden prangalar
Ve gözlerinde pişmanlığın gölgesi
Yedi damla yaş süzüldü yanaklarından...

Hani,beni sensizliğe mahkum etmiştin ya
Bozdum kara cadının kara büyüsünü
Sevda meleğinin sihirli değneğinden
Yedi ışık düştü ayaklarıma
Yedi kere söyledim hürriyet türküsünü
Yedi kapı ardında yedi taş yıkadım gönülden
Ve yedi taş attım hayaline...

Mehmet Taş

Yıkıldı Sırça Saray

Seyrine daldığımız mehtaplı gecelerin
Avunur oldu gönül şimdi hatırasıyla
İnerken gökten yere bir ısıltı demeti
Ürperirdi dalgalar aşkın ihtirasıyla

Oynaşırdı yakamoz, uyurken mehtap suda
Bir uyanık biz vardık dünya alem uykuda
Şimdi geçmiş günlerin hatırası kaldı da
Yansıtırmı gönüme mazinin aynasıyla

Zihnime nakış nakış işlense de geçmişim
Bir hayali yaşamış, bir hayali sevmişim
Heyhat! Hüznü, saadet, ezayı zevk bilmişim
Yıkıldı sırça saray bir yıldız kaymasıyla

Mehmet Taş

Yitik Leyla Diyarında Mecnun

En bilindik kelimler takılır kalır dudakta
Gece usul usul iner, umutlar kalır şafakta
Yıldızlar hep nefes nefes hasreti solur geceye
Akli zorlayan sorular döner birer bilmeceye
Yorgan ısırgan otudur, taş kesilir yastık başta
Yitik Leyla diyarında Mecnun kendiyle savaşta

Hasret düşer can özüme, buğulanır da bakışlar
Gül dalında şebnem olur ince ince akan yaşlar
Saza vuran el incinir, konuşamaz dil incinir
Ağlamaz bülbül seherde hasret çeker gül incinir
Göklerde aksi Leyla'nın bir görünür bir kaybolur
Yitik Leyla diyarında Mecnun çöllerde kahrolur

Gece usul usul iner, hasret sarar öz be canı
Çekilir ayak sesleri korku sarar dört bir yanı
Kemirir içinde bir kurt, ruh mahkumdur işkenceye
Söner lambalar evlerde hüznün yayılır geceye
Hasret okur hep Leylalar, gurbet içimdeki gurbet
Yitik Leyla diyarında Mecnunu kahreder gurbet...

Mehmet TAŞ/Elbistan

Mehmet Taş

Yorgun Gece

YORGUN GECE

Bir kurşun sıyırdı geceyi birden..
Kan sızdı güllerin dudaklarından
Sustu gece kuşu, sustu yapraklar
Yırtıldı karanlık en koyu yerden...

İçimde bir korku, garip bir telaş
Ellerim kavradı yalnızlığımı
Alevler sızarken parmaklarımdan,
Öldüm ve dirildim kayboldum birden

Kalktı gözlerimden kırkinci perde
Kayıp bir diyarda buldum kendimi
Ses verdi uzaktan Zühre yıldızı
İrkildim korkuyla titredim hemen

Almıla bir gerçek bir de yalan var
Ben hangi âlemde yaşamaktayım
Kaybolmuş benliği arar dururum
Kapına dayandım hiç çekinmeden..

Şimdi hüküm sende, sen ver kararı
Ya tut ellerimden kaldır ayağa
Ya da yık gönlümün kıblegâhını
Sussun dudaklarım bir şey demeden...

Mehmet Taş

Yunus'a

Hey koca Türkmen'in miskin Yunus'u
Sencileyin sevemedim suçluyum
Hak'tan şerbet geldi kondu önüme
Tadın bilip içemedim suçluyum

Viran ettim gezindiğin yerleri
Parçaladım derlediğin birleri
Ta oradan uzattığın elleri
Nimet bilip öpemedim suçluyum

Aşk acısı bal olurmuş bilene
Maşuk uzak değil kalpten sevene
Bana gösterdiğin gönül evine
Bir yol bulup giremedim suçluyum

Şimdi fesat ektim gönül tarlama
Merhem diye tuz basılır yarama
Semalardanbakıp bakıp kınama
Bir kuş olup uçamadım suçluyum

Öyle bir zaman ki yaşadığımız
Maddede kilitli kaldı varımız
Çaresiz değilken gönül ağrımız
İlaç olup saramadım suçluyum

Mehmet Taş

Yüreğimde Saklı Eski Bir Kuşun Yarası

Bağ bozumu mevsimlerden
Arda kalmış kır çiçekleri topladım sana
Sevda topladım hazan vurgunu bahçelerden
Yüreğimde eski bir kurşunun yarası var
Rüyalarımda geç kalmış yolcuların telaşı
Hayallerimde bütün martılar çığlık çığlığa
Bir uçurum çiçeğinde asılı bütün sevinçlerim
Ha düştü ha düşecek...
Bütün korkularım sende saklı
Seni sevmek yüzleşmek demek korkularımla biliyorum
Seni sevmek bir daha asla geri dönmemek demek
Yüreğimde saklı eski bir kuşun yarasını
Yeniden kanatmak demek.
Ha kanadı ha kanayacak...
Biliyorum
Hasretin ağır pranga yüreğimde
Vuslatın ömür boyu mahkumiyet ki
Dar ağacım olacak kolların
Bütün açmazlarına kafa tuttum hayatın
Bütün sehpalarını kırdım cellatların
Sana döndürdüm yüzümü
Sen oldun tek hakikatim...
Eski bir gramafonda
Hüzzam şarkılara gömdüm geçmişten kalan neyim varsa
Kadınım
Sana adadım geleceğimi.....

Mehmet Taş

Yüreğimi göçmen Kuşlar Götürdü

Aslında sen de biliyordun
O şehrin olduğu kadar
Bu şehir de bana yabancı.
Bağdaş kurmuşken başına yüreğimin
Her nereye gitsem
Benimle gelecek öksüzlüğümü
O şehirde olmasa bile
Bu şehrin sinsi yalnızlığında
Öleceğimi
Aslında sen de biliyordun...
Bir kez olsun gitme deseydin...
Yüreğimi göçmen kuşlar götürdü
Nerede, ne zaman konacağı belirsiz
Belki hiç ulaşamayacak menzile
Belki bir avcının
Bir hafif tetik çekişinde bitecek her şey
Bir daha bahar da olmayacak belki
Oysa iki omuzum vardı
Bir kez başını koysaydın
Bir kez gitme deseydin...
Buğday yanığı tenim
Yabancı geldi sarışın diyarlara
Naşırılı avuçlarımdı
Sığmayan avuçlarına
Bir kez baksaydın gözlerime
Tozlu yollarında gurbetin
Görecektin aradığının sen olduğunu
Bir kez sorsaydın yüreğime
Duyacaktın sevdanın serinliğini
Bir kez gitme deseydin.
Bu şehirde ölmeyecektim....

Mehmet Taş